

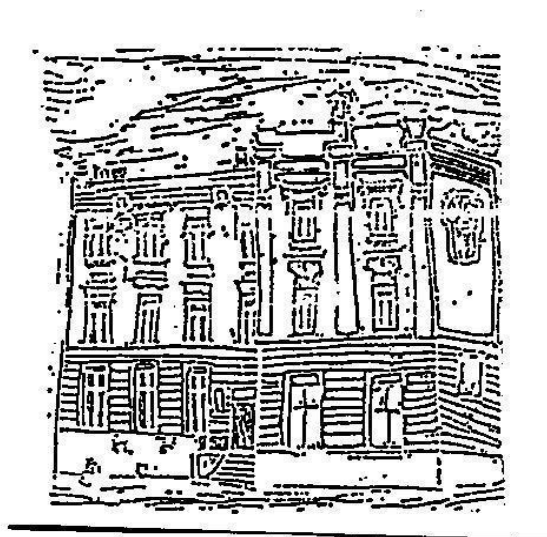

**ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA BRNO, VEVEŘÍ,
PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE**

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

PRO ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

„NECH SVŮJ TALENT RŮST“

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE ŠKOLY.....	7
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY.....	8
2.1. Počet oborů, velikost.....	8
2.2. Historie a současnost školy.....	8
2.3. Charakteristika pedagogického sboru.....	8
2.4. Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce.....	9
2.5. Vybavení školy a její podmínky.....	9
2.6. Spolupráce se zákonnými zástupci žáků.....	10
2.7. Spolupráce se zapsaným spolkem Parnas.....	10
3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY, VIZE ŠKOLY, PROFIL ABSOLVENTA.....	11
3.1. Zaměření školy.....	11
3.2. Vize školy.....	11
3.3. Profil absolventa.....	11
4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE.....	12
4.1. Strategie umělecké.....	12
4.2. Strategie osobnostně sociální.....	12
4.3. Strategie kulturní.....	13
5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU.....	14
5.1. Studijní zaměření - Přípravná hudební výchova.....	14
5.1.1. Přípravná hudební výchova A.....	14
5.1.1.1. Učební plán A.....	14
5.1.2. Přípravná hudební výchova B.....	15
5.1.2.1. Učební plán B.....	15
5.1.3. Přípravná hudební výchova C.....	15
5.1.3.1. Učební plán C.....	15
5.1.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu – přípravná hudební výchova (PHV).....	16
5.1.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu – hra na hudební nástroj, sólový zpěv.....	16
5.2. Studijní zaměření - Hra na klavír.....	17
5.2.1. Učební plán.....	17
5.2.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na klavír.....	18
5.2.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe.....	20
5.2.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe.....	20
5.2.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	20
5.2.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	20
5.3. Studijní zaměření - Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN).....	21
5.3.1. Učební plán.....	21
5.3.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN).....	22
5.3.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe.....	24
5.3.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe.....	24
5.3.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	24
5.3.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	24
5.4. Studijní zaměření - Hra na housle.....	25
5.4.1. Učební plán.....	25
5.4.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na housle.....	26
5.4.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe.....	28
5.4.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe.....	28
5.4.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	28
5.4.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	28
5.5. Studijní zaměření – Hra na violu.....	29

5.5.1. Učební plán	29
5.5.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na violu	30
5.5.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	32
5.5.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	32
5.5.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	32
5.6. Studijní zaměření - Hra na violoncello	33
5.6.1. Učební plán	33
5.6.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na violoncello	34
5.6.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	36
5.6.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	36
5.6.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)	36
5.6.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	36
5.7. Studijní zaměření - Hra na violu da gamba	37
5.7.1. Učební plán	37
5.7.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na violu da gamba	38
5.7.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	39
5.7.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	39
5.7.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)	39
5.7.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	39
5.8. Studijní zaměření - Hra na kontrabas	40
5.8.1. Učební plán	40
5.8.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na kontrabas	41
5.8.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	43
5.8.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	43
5.8.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	43
5.9. Studijní zaměření - Hra na zobcovou flétnu	44
5.9.1. Učební plán	44
5.9.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na zobcovou flétnu	45
5.9.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	47
5.9.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	47
5.9.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)	47
5.9.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	47
5.10. Studijní zaměření - Hra na příčnou flétnu A	48
5.10.1. Učební plán	48
5.10.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na zobcovou flétnu	49
5.10.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na příčnou flétnu	50
5.10.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	52
5.10.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	52
5.10.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)	52
5.10.7. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	52
5.11. Studijní zaměření - Hra na příčnou flétnu B	53
5.11.1. Učební plán	53
5.11.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na příčnou flétnu	54
5.11.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	57
5.11.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	57
5.11.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	57
5.12. Studijní zaměření - Hra na klarinet	58
5.12.1. Učební plán	58
5.12.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na klarinet	59
5.12.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	61
5.12.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	61
5.12.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)	61

5.13. Studijní zaměření - Hra na saxofon	62
5.13.1. Učební plán	62
5.13.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na saxofon	63
5.13.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	66
5.13.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	66
5.13.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	66
5.14. Studijní zaměření - Hra na trubku.....	67
5.14.1. Učební plán	67
5.14.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na trubku.....	68
5.14.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	70
5.14.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	70
5.14.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	70
5.15. Studijní zaměření - Hra na trombon.....	71
5.15.1. Učební plán	71
5.15.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na trombon.....	72
5.15.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	74
5.15.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	74
5.15.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	74
5.16. Studijní zaměření – Hra na tubu	75
5.16.1. Učební plán	75
5.16.2. Učební osnovy	76
5.16.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	78
5.16.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	78
5.16.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	78
5.17. Studijní zaměření – Orchestrální hra	79
5.17.1. Učební plán	79
5.17.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hudební praxe	79
5.18. Studijní zaměření - Hra na kytaru	80
5.18.1. Učební plán	80
5.18.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na kytaru.....	81
5.18.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	83
5.18.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	83
5.18.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	84
5.18.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	84
5.19. Studijní zaměření - Hra na elektrickou kytaru.....	84
5.19.1. Učební plán	84
5.19.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na elektrickou kytaru	85
5.19.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	89
5.19.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	89
5.19.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	89
5.19.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	89
5.20. Studijní zaměření - Hra na basovou kytaru	90
5.20.1. Učební plán	90
5.20.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na basovou kytaru.....	91
5.20.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	93
5.20.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	93
5.20.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	93
5.21. Studijní zaměření - Hra na bicí nástroje	94
5.21.1. Učební plán	94
5.21.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na bicí nástroje	95
5.21.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe	99
5.21.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	99

5.21.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	99
5.21.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	99
5.22. Studijní zaměření - Sólový zpěv.....	100
5.22.1. Učební plán	100
5.22.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Sólový zpěv	101
5.22.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	104
5.22.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	104
5.22.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	104
5.23. Studijní zaměření – Komorní zpěv.....	105
5.23.1. Učební plán	105
5.23.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Komorní zpěv	105
5.24. Studijní zaměření - Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba (EZHKT).....	106
5.24.1. Učební plán	107
5.24.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba (EZHKT).....	107
5.24.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe.....	113
5.24.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	113
5.24.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	113
5.25. Studijní zaměření - Hra na akordeon.....	114
5.25.1. Učební plán	114
5.25.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na akordeon	115
5.25.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe.....	118
5.25.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	118
5.25.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	118
5.25.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	118
5.26. Studijní zaměření Hra na cimbál.....	119
5.26.1. Učební plán	119
5.26.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na cimbál	120
5.26.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe.....	123
5.26.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	123
5.26.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	123
5.26.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	123
5.27. Studijní zaměření - Skladba.....	124
5.27.1. Učební plán	124
5.27.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Skladba	125
5.27.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe.....	126
5.27.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe	126
5.27.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	126
5.28. Společné učební osnovy pro všechna hudební studijní zaměření.....	127
5.28.1. Učební osnovy předmětu - Hudební praxe	127
5.28.2. Učební osnovy předmětu - Pěvecká praxe.....	130
5.28.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV).....	131
5.28.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN).....	131
6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU	134
6.1. Studijní zaměření – Výtvarná tvorba	134
6.1.1. Učební plán	134
6.1.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Výtvarná příprava (VP).....	135
6.1.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Výtvarná tvorba	135
7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU	139
7.1. Studijní zaměření - Scénický tanec.....	139
7.1.1. Učební plán	139
7.1.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Taneční příprava (TP).....	140

7.1.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Scénický tanec	140
7.1.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Taneční praxe	143
8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ DRAMATICKÉHO OBORU.....	146
8.1. Studijní zaměření – Kreativní dramatika	146
8.1.1. Učební plán	146
8.1.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Dramatická průprava (DP)	147
8.1.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Kreativní dramatika.....	147
8.1.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Divadelní tvorba	149
9. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	146
10. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	153
11. HODNOCENÍ ŽÁKŮ	154
11.1. Obecné zásady hodnocení.....	154
11.2. Typy ověřování vědomostí u žáků a formy průběžného hodnocení	154
11.3. Kritéria klasifikace - jednotlivé úrovně klasifikace	154
11.4. Kritéria pro hodnocení žáků hudebního a literárně-dramatického oboru	155
11.5. Kritéria pro hodnocení žáků hudebního oboru v kolektivních předmětech.....	155
11.6. Kritéria pro hodnocení žáků tanečního oboru.....	155
11.7. Kritéria pro hodnocení žáků výtvarného oboru	155
11.8. Způsob hodnocení - podklady hodnocení	156
12. VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY	157
13. PŘÍLOHA	158

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE ŠKOLY

Název ŠVP: Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Brno, Veveří, příspěvkové organizace

Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Brno, Veveří, příspěvkové organizace je zpracován podle Rámcového vzdělávacího programu pro základní umělecké vzdělávání, který vešel v platnost dnem 1. 9. 2010.

Motivační název: „Nech svůj talent růst“

Předkladatel:

Název školy: Základní umělecká škola Brno, Veveří, příspěvková organizace
Adresa školy: Veveří 944/133, 616 00 Brno
Odloučená pracoviště: CM církevní ZŠ, Lerchova 65, 602 00 Brno
ZŠ Sirotkova 36, 616 00 Brno
MŠ nám. SNP 25, 613 00 Brno
ZŠ a MŠ Chalabalova 2, 623 00 Brno
Rubínek, Poznaňská 10, 616 00 Brno
KD Rubín, Makovského náměstí 3, 616 00 Brno
IČO: 44993528
Jméno ředitele: MgA. Vladimír Halíček
Tel.: 541 424 411
E-mail: reditel@zusveveri.cz
Web: <http://www.zusveveri.cz>

Zřizovatel:

Název: Jihomoravský kraj
Adresa: Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 BRNO
IČO: 70888337
Web: <http://www.kr-jihomoravsky.cz>

Platnost dokumentu od 1. 9. 2023

V Brně dne 29. 8. 2023

.....
ředitel školy

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1. Počet oborů, velikost

Základní umělecká škola, Brno, Veverí, příspěvková organizace je uměleckou školou všech čtyř oborů – hudebního, tanečního, výtvarného, literárně-dramatického.

Základní výuka probíhá v hlavní budově na ulici Veverí 133 v katastru Brno – Žabovřesky a dále na několika odloučených pracovištích. (viz identifikační údaje – kapitola 1.)

Obor	Počet žáků
Hudební obor (HO)	539
Taneční obor (TO)	194
Výtvarný obor (VO)	225
Literárně – dramatický obor (LDO)	140

Cílová kapacita školy činí 1063 žáků.

Ve všech oborech se vzdělávají žáci v přípravném studiu, základním studiu I. a II. stupně a ve studiu pro dospělé.

2.2. Historie a současnost školy

Základní umělecká škola Brno, Veverí 133 zahájila výuku hudebním oborem ve školním roce 1950/51 pod oficiálním názvem III. městský hudební ústav v Brně – Žabovřeskách na Luční ulici, v bývalém klášteře salesiánů. Celkový počet žáků byl 192 a pedagogický sbor měl 6 učitelů. Od školního roku 1952/53 přibyl taneční oddělení, od roku 1965/66 výtvarný obor a v letech 1966/67 literárně dramatický obor. V roce 1981 byla škola přestěhována do budovy na Veverí ulici 133, kde sídlí do současnosti. Počty žáků se ve všech oborech v posledních letech pohybují kolem 890 a jejich dovednosti rozvíjí plně kvalifikovaný pedagogický sbor. Škola navázala kontakty se zahraničními školami stejného zaměření v Rakousku, Německu, Švédsku, Holandsku a Slovensku. ZUŠ Veverí se zúčastňuje různých soutěží.

2.3. Charakteristika pedagogického sboru

Učitelský sbor je tvořen absolventy konzervatoří, středních uměleckých škol, vysokých uměleckých škol, pedagogických a filozofických fakult se zaměřením na umělecké obory. Učitelé se soustavně věnují dalšímu vzdělávání pedagogických pracovníků a zkušení učitelé jsou ve svém oboru sami lektory kurzů a seminářů dalšího vzdělávání a jsou také zváni do porot různých soutěží i mimo ZUŠ. Učitelé působí i jako výkonní umělci buď jako sóloví hudebníci nebo členové různých hudebních těles, profesionální výtvarníci, divadelníci nebo taneční choreografové.

Daří se nám vychovávat i budoucí generaci mladých učitelů. O tom svědčí fakt, že se nám po ukončení studií na konzervatořích nebo vysokých školách naši bývalí žáci vrací do profesní role učitelů. Hlavním cílem pedagogického působení je podílet se na vytváření uměleckých prožitků studentů a tím obohatit jejich život. Usilujeme o vybudování otevřeného, přátelského prostředí, kde vládne školní klima charakterizované optimismem a vzájemnou důvěrou mezi učiteli i žáky školy. Pro většinu studentů výuka k umění bude jejich celoživotním koníčkem a mimořádně talentované jedince vedeme k co nejlepšímu uměleckému růstu. Pro obě skupiny však chceme být školou, na kterou si každý rád po letech vzpomene a v budoucnu k nám přivede své děti.

2.4. Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Základní umělecká škola, Brno, Veverí, příspěvková organizace se od samého začátku podílí na organizaci a průběhu mezinárodní soutěže mladých klavíristů do 11 let Amadeus (nově do 15 let). Tato významná soutěž vznikla v roce 1992, přesně po 225 letech od památného koncertu W. A. Mozarta v brněnské Redutě. Za celou dobu konání soutěže se jí v minulosti zúčastnilo více než 1972 dětí z Evropy a Asie. Mezi laureáty soutěže dnes patří řada klavíristů, kteří se hudbě věnují profesionálně. Soutěž Amadeus se koná za podpory Jihomoravského kraje a Magistrátu města Brna. Nad soutěží každoročně přebírají záštitu představitelé Jihomoravského kraje i města Brna. Charitativní koncertování žáků je dlouholetou tradicí školy. V průběhu let se do nich zapojilo mnoho studentů, kteří se snažili svým vystoupením přinést potřebnou motivaci či energii lidem, kteří jsou postiženi nepřízní osudu. Škola rozvíjí spolupráci se svým zřizovatelem Jihomoravským krajem, Magistrátem města Brna i s městskými částmi města Brna.

2.5. Vybavení školy a její podmínky

Vybavení učeben odpovídá potřebám jednotlivých oborů. Každá učebna HO je vybavena klavírem, popřípadě pianinem. Škola disponuje i značnou zásobou nástrojů, které může půjčovat žákům k domácí přípravě. Jedná se zejména o smyčcové a dechové nástroje pro začátečníky. Učebny výtvarného oboru mají standardní vybavení s možností výuky kresby, malby, keramiky, objektové i akční tvorby, ale i základních grafických technik. Taneční obor má k dispozici sál se zrcadly, protiskluzovým povrchem a je vybaven audiovizuální technikou. LDO je vybaven šatnou, zvukovou kabinou a plně vybaveným jevištěm (reflektory, ozvučení, opony, mikroporty, mikrofony, atd.) a hledištěm pro asi 50 diváků. Jeviště patří, co se vybavení týče, k nejlépe vybaveným v Jihomoravském kraji.

Učebny školy jsou vybaveny počítači a připojením k internetu. K samozřejmostem školy patří bohatý archiv - notový materiál, knihy, CD, kostýmy pro TO a LDO.

Činnost školy probíhá především v hlavní budově školy na Veverí 133. Škola je dvoupatrová. V nejvyšším patře sídlí ředitelství školy, které je vybaveno vhodným kancelářským vybavením, počítačovou a telekomunikační technikou.

V tomto patře se nachází dvě učebny výtvarného oboru, které jsou sice menších rozměrů, ale i tak vyhovující. Učebny jsou vybaveny malířskými stojany, stoly s velkou plochou, grafickým lisem, počítači, televizí a videem. Větší část výtvarného materiálu pořizuje škola, a tak žáci mají k dispozici pomůcky, které ke své výuce potřebují.

Další učebny tohoto patra jsou učebnami hudebního oboru. Všechny jsou vybaveny klavírem či pianinem a dalšími pomůckami k výuce.

V prvním patře budovy se nachází opět učebny hudebního oboru s příslušným vybavením, učebna PHV a HN, ve které je kromě klavíru také interaktivní tabule, počítač. Koncertní sál, ve kterém probíhá výuka i vystoupení jednotlivých tříd, hudební podvečery a absolventské koncerty. Pro

pohodlí pedagogů je v patře k dispozici sborovna, která je vybavena varnou konvicí, mikrovlnnou troubou, kávovarem, ledničkou a příjemným posezením. V přízemí se nachází taneční sál i se šatnou, který je vybaven baletizolem, gymnastickým kobercem, zrcadly, tyčemi pevně přidělanými ke zdi i mobilními tyčemi, televizorem, videopřehrávačem a pianinem pro korepetitora. Také je zde sál LDO se šatnou, zvukovou kabinou a s plně vybaveným „zmenšeným“ jevištěm (reflektory, ozvučení, opony, mikroporty, mikrofony, atd.) a hledištěm pro asi 50 diváků.

Další učebny se nachází vedle vestibulu školy, kde je větší místnost na výuku souborů a v suterénu, kde najdeme učebnu bicích nástrojů a modelovnu (vypalovací pec, hrnčířské kruhy, šnek na hlinu, modelářské stojany).

Z důvodu nedostatečných prostor v hlavní budově nabízíme výuku i na odloučených pracovištích, a to zejména výuku tanečního oboru a hudebního oboru. Všechny tyto prostory jsou vybaveny klavírem či pianinem a dalšími pomůckami (pro TO např. gymnastickým kobercem, zrcadly, baletními tyčemi atd.).

Ve výuce je používána nejen klasická odborná literatura, ale také moderní notové materiály.

Pro významnější akce školy dále pronajímáme různá divadla, koncertní sály a jiné prostory (Janáčkovo divadlo, Mahenovo divadlo, Konvent Milosrdných bratří v Brně, Besední dům, Malá sněmovní síň, sály Staré radnice v Brně, atp.), aby naši žáci mohli rozvíjet svoje schopnosti a poznatky, které načerpali z výuky v hlavním působišti.

2.6. Spolupráce se zákonnými zástupci žáků

Abychom podporovali spolupráci a upevňovali vztahy se zákonnými zástupci našich žáků, pedagogové jim umožňují navštěvovat výuku, jelikož pak mohou být nápomocni svým dětem při jejich domácí přípravě a vytvořit si pravdivý obraz o výuce i kvalitě našich pedagogů. Zároveň jim škola nabízí zapůjčení hudebních nástrojů. Zákonným zástupcům tak nabízíme možnost přesvědčit se o tom, že volba hudebního nástroje byla opravdu správná a sami pak dítěti nástroj pořídí.

2.7. Spolupráce se zapsaným spolkem Parnas

Pro podporu činnosti školy bylo v roce 2004 zřízeno občanské sdružení Parnas (později Parnas z.s.), které finančně podporuje školu při snaze o zkvalitnění výuky a výchovy žáků, při pořádání koncertů a divadelních představení, při účasti žáků v soutěžích a při pořádání soutěží. Parnas z.s. je dobrovolným spolkem, který má zájem aktivně se podílet na činnosti v oblasti umělecké výchovy a vzdělávání v souvislosti s aktivitami ZUŠ na ulici Veverčí se sídlem v Brně.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY, VIZE ŠKOLY, PROFIL ABSOLVENTA

3.1. Zaměření školy

“Mnohostranné umělecké zaměření – mnohostranný přístup”.

Ve škole vytváříme prostředí, kde se dětem s velmi rozdílnými vzdělávacími potřebami nabízí nejen kvalitní vzdělávání, ale kde se děti cítí bezpečně a spokojeně. Škola kromě samotného uměleckého vzdělávání klade důraz na společenské chování, kulturní přehled, rozvoj sociálního citění, rozvíjení schopností pracovat v týmu. Získané dovednosti pak mohou žáci uplatnit v praktickém životě i při dalším vzdělávání na různých typech škol.

Společně uplatňované pedagogické postupy na úrovni školy:

- Uplatňujeme citlivý přístup ke všem žákům bez rozdílu výše jejich nadání.
- Rozvíjíme uměleckou dovednost a návyky žáků k samostatné práci.
- Dbáme nejen na zvládnutí veřejného vystupování, ale i na kultivovanost prezentace.
- Pomáháme žákům poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti v souladu s reálnými možnostmi.
- Vytváříme příznivé pracovní klima, které je motivující k rozvíjení tvůrčích činností.
- Mimořádně nadané jedince připravujeme na příští profesní dráhu.
- Vedeme žáky k laskavosti a empatii, k účinné a otevřené komunikaci.
- Rozvíjíme u žáků schopnost týmové spolupráce a respektu k práci a úspěchům jiných lidí.
- Formujeme u žáků celoživotní tvůrčí i konzumní vztah ke kvalitnímu umění.
- Vedeme žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným národům i jejich kulturám.

3.2. Vize školy

Budoucnost školy spočívá v zachování a dalším rozvíjení dosažené úrovně vzdělávání a výchovy ve všech uměleckých oborech.

Dlouhodobou vizí školy je patřit ke špičce v uměleckém školství v Brně. Chceme se podílet na vytváření, rozvíjení a prohlubování uměleckých prožitků žáků s cílem zanechání pozitivních vzpomínek na dobu, kterou prožili v naší škole a následným cílem předávat své nabyté vědomosti a prožitky dalším generacím i s přispěním naší školy. V přátelském, optimistickém prostředí se snažíme budovat vzájemnou důvěru mezi žáky, pedagogy, zákonnými zástupci i širokou veřejností. Nadále chceme být školou uplatňující jak klasický styl výuky, tak výuky využívající moderní ICT vybavení.

3.3. Profil absolventa

- Absolvent školy získá základy uměleckého vzdělání, které může dále rozvíjet v dalších uměleckých aktivitách.
- Absolvent školy je schopen poučeně přistupovat k hodnocení uměleckých produkcí nebo děl.
- Absolvent školy získá pozitivní vztah ke kulturním hodnotám.
- Absolvent školy je za předpokladu mimořádného nadání připraven k dalšímu studiu na vyšších typech uměleckých škol.

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Jsme škola, ve které je velmi důležitý vztah učitele a žáka, učitele a rodičů. Je zřejmé, že jen za intenzivního a interaktivního osobního vztahu učitele a žáka a spolupráce s rodiči je možné úspěšně dovést vzdělávání dítěte k určitému stupni uměleckého vzdělání. Vedeme své žáky ke schopnosti porozumět sám sobě a mít značný vliv na vlastní osobní rozvoj. Působíme na osobnost žáka tím, že rozvíjíme jeho sebevyjádření, vedeme ho k samostatné tvořivosti a kreativnímu myšlení a dáváme mu možnost argumentace. Důraz klademe na kladné vztahy ve skupině (pomoc, respekt žáků k odlišnostem, spolupráce, ohleduplnost). Výrazným rysem naší školy je vzájemná spolupráce a úzké propojení mezi obory.

Definované výchovné a vzdělávací strategie jsou platné pro všechny vyučující všech uměleckých oborů.

4.1. Strategie umělecké

- volíme učební látku přiměřenou věku a schopnostem žáka s přihlédnutím k jeho hudebnímu talentu a intelektovým předpokladům
- při pěstování dovedností a návyků v ovládání hudebního nástroje pracujeme s žákem trpělivě
- při výuce dětí předškolního a raného školního věku volíme hravou formu výuky a úzkou spolupráci s rodiči
- každého žáka připravujeme každoročně k veřejnému vystoupení, aby mohl předvést výsledky své práce širšímu okruhu posluchačů a připravoval se prostřednictvím hudební produkce nejen na komunikaci uměleckou, ale i komunikaci s okolím v jakémkoliv oboru
- Přizpůsobujeme nároky každému žákovi dle jeho individuálních schopností a dovedností, sestavujeme a upravujeme individuální studijní plán.
- Dle schopností, možností a zájmu žáka můžeme nabídnout mezioborovou spolupráci.
- Diskutujeme s žáky o díle (o malbě, skladbě, písničce, tanečním projevu) a nabídneme různé možnosti interpretace skladby, malby, tance nebo dramatického projevu.

4.2. Strategie osobnostně sociální

- Seznamujeme žáky s pracovním, kulturním a sociálním prostředím školy, se systémem práce při studiu v daných oborech.
- Pomocí společenských a uměleckých aktivit pomáháme rozvíjet morálně volní vlastnosti a osobnost žáka.
- V hudebním oboru vedeme žáky k přípravě do hodin, dáváme návod, jakým způsobem mají pracovat, aby postupovali k cíli. Dáváme jim konkrétní úkoly, které s nimi pak rozebíráme.
- Nabízíme, informujeme a motivujeme žáky k zapojení do společných uměleckých aktivit.
- Vedeme je k zodpovědnosti v týmové práci, vysvětlujeme důležitost vzájemné spolupráce.
- Navozujeme atmosféru společné odpovědnosti za zdárný konec.

4.3. Strategie kulturní

- Prostřednictvím aktivní účasti na vlastním uměleckém projevu směřujeme žáky k vnímavosti k uměleckým a kulturním hodnotám.
- Využíváme nabídek regionálních amatérských kulturních akcí a diskutujeme s žákem o koncertech, divadelních a tanečních představeních, výstavách a podobně.
- Vedeme žáky k aktivní návštěvě koncertů, operních i divadelních představení a k návštěvě výstav výtvarného umění.
- motivujeme žáky k celoživotnímu zájmu o hudební dění a k tomu, aby i po ukončení docházky do ZUŠ využívali své získané dovednosti v různých amatérských souborech
- motivujeme žáky k nalézání souvislostí mezi různými druhy umění a jejich podmíněností, mezi slohy a žánry, osobnostmi, které pomáhaly ovlivňovat historii i současnost.
- směřujeme výuku k tomu, aby naši absolventi k nám v budoucnu přivedli své vlastní děti – pokračovatele v jejich studiu
- vedeme žáky k pozitivnímu přístupu a k ochraně uměleckých děl a kulturních hodnot v jejich okolí.

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

Organizace výuky hudebního oboru

- Každé studijní oddělení má svůj závazný učební plán a v něm jednotlivé vyučované předměty.
- Vyučovací předměty se realizují buď v individuální výuce (1žák ve výuce) nebo skupinové výuce (2-3 žáci ve výuce) a v kolektivní výuce
- Žáci jsou zařazováni do ročníků dle bodu 12. Příloha ŠVP
- Žáci, kteří na I. stupni základního studia přestoupí do jiného studijního zaměření, pokračují kontinuálně dál ve studiu vyučovacích předmětů, které jsou pro více studijních zaměření společné (např. hudební nauka)
- Žákům, kteří prokáží mimořádné nadání k uměleckému vzdělávání, může být hodinová dotace v individuální výuce navýšena
- Studium pro dospělé je realizováno formou individuálního vzdělávacího plánu, který zohledňuje zájem, dispozice a potřeby daného žáka. Individuální vzdělávací plán je součástí třídní knihy. Týdenní minimální hodinová dotace činí 0,5 vyučovací hodiny.

5.1. Studijní zaměření - Přípravná hudební výchova

5.1.1. Přípravná hudební výchova A

Studijní zaměření Přípravná hudební výchova A je určeno pouze pro žáky ve věku 5 let. Realizuje se ve vyučovacím předmětu Přípravná hudební výchova (PHV). Tento vyučovací předmět probíhá v rámci jednoho školního roku. V dalším školním roce, po výběru hudebního nástroje či zpěvu, žák přechází do zvoleného studijního zaměření a je zařazen do přípravného studia 2. ročník.

5.1.1.1. Učební plán A

Název vyučovacím předmětu	ROČNÍK	
	1.	2.
Přípravná hudební výchova (PHV)	1	1
Hra na hudební nástroj, sólový zpěv (dle zvoleného studijního zaměření)		1
Týdenní minimální hodinová dotace	1	2

5.1.2. Přípravná hudební výchova B

Studijní zaměření Přípravná hudební výchova B je určeno pro žáky od 5 let věku. V prvním ročníku se realizuje ve vyučovací předmět Přípravná hudební výchova (PHV). V dalším školním roce, se realizuje, v 1. pololetí, ve vyučovací předmět Přípravná hudební výchova (PHV) a ve 2. pololetí, po výběru hudebního nástroje či zpěvu, je studium realizováno v předmět Přípravná hudební výchova (PHV) a ve hře na zvolený hudební nástroj či v sólovém zpěvu. V předmět hra na hudební nástroj, sólový zpěv je možno vyučovat jak v individuální, tak skupinové výuce (2-3 žáci).

5.1.2.1. Učební plán B

Název vyučovacího předmětu	ROČNÍK		
	1.	2.	
		1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova (PHV)	1	1	1
Hra na hudební nástroj, sólový zpěv (dle zvoleného studijního zaměření)			1
Týdenní minimální hodinová dotace	1	1	2

➤ Na vysvědčení místo názvu hra na hudební nástroj bude hra na klavír, hra na housle, atd. nebo sólový zpěv

5.1.3. Přípravná hudební výchova C

Studijní zaměření Přípravná hudební výchova C je určeno pro žáky od 5 let věku. V prvním i ve druhém ročníku se realizuje ve vyučovací předmět Přípravná hudební výchova (PHV).

5.1.3.1. Učební plán C

Název vyučovacího předmětu	ROČNÍK		
	1.	2.	
		1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova (PHV)	1	1	1
Týdenní minimální hodinová dotace	1	1	1

5.1.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu – přípravná hudební výchova (PHV)

Žák 1. ročníku

- rozvíjí svoji celkovou hudebnost
- osvojuje si základní hudebně teoretické znalosti, které následně využijí ve hře na zvolený hudební nástroj či ve zpěvu

Žák 2. ročníku

- dokáže zopakovat rytmický útvar s použitím not celá, půlová, čtvrt'ová, osminová
- umí rytmickou ozvěnu a štafetu
- dokáže určit směr melodie stoupající nebo klesající
- umí napsat notu celou, půlovou, čtvrt'ovou
- rozumí hudebním pojmům – notová osnova, houslový klíč, nota, tón, zvuk, repetice, taktová čára, základní dynamická označení p, f
- uplatňuje hru na tělo
- aktivně vnímá hudbu a umí rozlišit rychle, pomalu, hluboko, vysoko, krátce, dlouze, silně, slabě
- dokáže určit základní hudební nástroje
- dokáže vyjádřit své pocity po poslechu hudby (využívá přirovnání k dětskému světu)

5.1.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu – hra na hudební nástroj, sólový zpěv

Žák 2. ročníku

- získává představu o ovládání zvoleného hudebního nástroje či ovládání svého hlasu
- rozumí základům správného držení těla a nástroje, základům správného dýchání
- získává představu o tvorbě tónu

5.2. Studijní zaměření - Hra na klavír

Klavír patří mezi nejrozšířenější a nejoblíbenější hudební nástroje a je po staletí neodmyslitelnou součástí hudebních dějin. Tento melodický a harmonický nástroj nabízí širokou škálu zvukových a výrazových možností. Klavír je uplatňován jak nástroj sólový, tak doprovodný a ve velké míře se uplatní také ve hře souborové a orchestrální. Hru na klavír využívá i celá řada různých jiných profesí – ladiči, tanečníci, herci, choreografové, učitelky mateřských škol, členové amatérských i profesionálních kapel apod.

Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech (jako amatér, jako zaměstnanec oboru, ve kterém znalost hry na klavír je nezbytným nebo vhodným předpokladem, jako profesionální muzikant). Studijní zaměření hra na klavír je koncipováno tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólové hře, v souhře s jiným nástrojem, ve hře z listu, ve čtyřruční hře, ve hře v komorním souboru či orchestru. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě a chceme je naučit takovým pianistickým návykům, které jim umožní samostatné studium nových skladeb a zároveň podpoří jejich vlastní tvořivost a kreativitu. Žáci mají možnost připravit se ke zkouškám na konzervatoř nebo školy pedagogického zaměření.

5.2.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na klavír	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.2.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na klavír

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- zvládá správné sezení u klavíru
- dodržuje správné postavení rukou a ovládá číselné označení prstů (1 – 5)
- orientuje se na klaviatuře (černé a bílé klávesy, názvy bílých kláves, oktávy)
- dokáže rozlišit základní klavírní úhozy (portamento, legato, staccato)
- je seznámen se základními rytmickými hodnotami (celá, půlová, čtvrtěová nota a pomlky)
- následem zahraje jednoduché písničky a říkadla všemi prsty jednou i oběma rukama
- je seznámen s grafickou podobou notového zápisu
- za spolupráce učitel – žák – rodiče doma procvičuje látku probíranou v hodině

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- dbá na správné sezení u klavíru
- orientuje se po celé klávesnici
- používá základní druhy úhozů
- dbá na uvolnění hracího aparátu
- hraje z not i následem
- rozpozná charakter studované skladby
- ví, jak má doma správně cvičit

Žák 2. ročníku

- zvládá základní pianistické návyky
- hraje skladbičky různého charakteru
- dbá na uvolnění hracího aparátu
- používá základní dynamiku
- hraje z not i z paměti
- ví, jak má doma správně cvičit

Žák 3. ročníku

- využívá základní návyky, dovednosti a technické prvky při hře
- používá jednoduchý pedál

- vnímá náladu skladby a dokáže ji svým způsobem při interpretaci vyjádřit
- hraje z not i z paměti
- s pomocí učitele se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém záznamu
- uvědomuje si nutnost uvolnění hracího aparátu
- ví, jak má doma správně cvičit

Žák 4. ročníku

- upevňuje a rozvíjí své pianistické návyky a dovednosti
- rozpozná vyrovnanou hru a snaží se o ni
- hraje skladbičky různých stylových období
- hraje z not i z paměti
- hraje s uvolněným hracím aparátem
- dbá na správnou a pravidelnou přípravu do hodin

Žák 5. ročníku

- upevňuje a kultivuje pianistické návyky a dovednosti
- dokáže použít zpěvný klavírní tón a vnímá frázování
- rozvíjí hudební paměť i pohotovost při hře z not
- uvědomuje si nutnost uvolnění hracího aparátu
- hraje skladby různých stylových období
- zvládá techniku samostatné a systematické domácí přípravy

Žák 6. ročníku

- pracuje na rozvíjení a upevňování techniky a výrazových schopností
- pokračuje v rozvíjení hudební paměti i pohotovosti při hře z not
- vnímá nutnost uvolnění hracího aparátu
- hraje skladby různých stylových období
- podílí se na výběru skladeb dle svého vkusu
- zvládá pravidelnou a systematickou přípravu do hodin

Žák 7. ročníku

- při interpretaci propojuje veškeré získané technické a výrazové dovednosti
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu dle individuálních schopností
- dle stupně své vyspělosti využívá zvukové možnosti nástroje
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku zvládá:

- správné sezení u klavíru
- správné postavení rukou na klaviatuře
- orientaci na klávesnici
- základní druhy úhozů
- jednoduché používání pedálu
- hru z paměti i z not

Žák 1. ročníku

- prohlubuje a upevňuje získané technické a výrazové dovednosti
- dokáže rozlišit stupeň nastudování skladeb (jedná-li se o skladby nastudované za účelem veřejného vystoupení, nebo o skladby studované za účelem poznávání další literatury)

- spolupracuje s učitelem při volbě repertoáru
- účastní se komorní hry

Žák 2. ročníku

- využívá, prohlubuje a upevňuje získané technické a výrazové dovednosti
- je schopen rozlišit jednotlivé stupně propracovanosti studovaných skladeb
- spolupracuje s učitelem při volbě repertoáru
- hru z listu případně čtyřruční hru využívá jako možnost posilování pohotové orientace v notovém zápise
- dokáže být ke svému výkonu dostatečně sebekritický

Žák 3. ročníku

- využívá získané technické a výrazové dovednosti, pracuje na jejich obohacování a upevňování
- podílí se na volbě repertoáru podle svého vkusu a se zřetelem ke své technické a hudební vyspělosti
- je schopen hodnotit vlastní hru i výkon druhých, vyzvednout klady, rozpoznat nedostatky

Žák 4. ročníku

- profiluje se podle svých zájmů a preferencí
- při interpretaci využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých hudebních představ
- zahraje z listu jednoduché skladby

5.2.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1

5.2.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.2.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.2.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.3. Studijní zaměření - Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN)

Keyboard je klávesový nástroj, na který se hraje podobně jako na klavír. Je to nástroj se stejným rozložením kláves, jako klavír, ale je obohacen o funkce automatického doprovodu, je vybaven širokou škálou zvuků, doprovodných rytmů a má další kreativní funkce, které rozvíjejí muzikálnost a hudební vkus každého žáka.

Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě prostřednictvím EKN a chceme ho naučit takovým návykům, které mu umožní samostatné studium nových skladeb a které zároveň podporují jeho vlastní tvořivost a kreativitu. Výuku vedou kvalifikovaní pedagogové v učebnách, které jsou vybaveny kvalitními hudebními nástroji značky Yamaha. Ve výuce je používána klasická odborná literatura, ale také moderní notové materiály.

5.3.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK												
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
		2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na EKN	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1												
Hudební nauka	P		1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V							1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V							2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V		1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N		1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.3.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN)

Přípravné studium

Žák přípravného 2. ročníku

- je schopen v rámci svých individuálních schopností dodržet správné postavení obou rukou
- zvládá zahrát cvičení podle not
- umí zahrát pravou rukou podle sluchu eventuálně podle not lidovou píseň

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- zvládá a prohlubuje základní návyky získané v přípravném studiu důležité pro hru na nástroji (postavení rukou)
- využívá základní postavení rukou na obou hmatnících nástroje a z toho vyplývající orientace
- využívá sluchovou sebekontrolu
- dokáže zahrát cvičení a jednoduché skladby z not a za použití základních tanečních rytmů (polka, valčík)
- zvládá fixace nutnosti domácí pravidelné přípravy

Žák 2. ročníku

- upevňuje správné postavení rukou
- zvládá základní typy frázování (legato a staccato)
- zvládá přípravu hry s automatickým doprovodem a používání základních rytmů v módu automatického doprovodu

Žák 3. ročníku

- orientuje se na nástroji v rozsahu jím používaných oktáv
- zvládá použití základní artikulace ve skladbách
- je schopen využít základní rytmy v módu automatického doprovodu

Žák 4. ročníku:

- je schopen používat metronom jako základní pomůcku pro utvrzování rytmu
- je schopen používat základní harmonické funkce při hře z not (T – S - D)
- využívá dle vlastního uvážení různé zvuky v modu VOICE

Žák 5. ročníku

- je schopen používat metronom jako základní pomůcku pro utvrzování rytmu
- dovede vybrat dle svého vlastního uvážení doprovod v automatickém módu STYLE
- zvládá nastudovat přiměřeně těžkou skladbu

Žák 6. ročníku

- je schopen prohlubovat znalosti z používání automatického doprovodu základních rytmů
- buduje základní repertoár různých tanečních stylů
- uplatňuje sebekritiku jím zahraných skladeb
- je schopen sluchové sebekontroly při interpretaci

Žák 7. ročníku

- využívá podle svých schopností osvojené technické dovednosti
- ovládá funkce nástroje, využívá jeho zvukové možnosti
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu
- interpretuje různé přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá orientaci na nástroji v rámci používaných rozsahů
- využívá základní typy artikulace (legato, staccato)
- dokáže zahrát jednoduchou melodii podpořenou automatickým doprovodem
- využívá základní rytmy v automatickém modu (polka, valčík)

Žák 1. ročníku

- dokáže se orientovat v celém rozsahu oktáv nástroje
- umí využít dle vlastního uvážení zvukové a rytmické možnosti nástroje (STYLE a VOICE)
- dovede samostatně nastudovat přiměřeně těžkou skladbu

Žák 2. ročníku

- využívá různých rytmů v módu automatického doprovodu a buduje repertoár různých stylů a žánrů
- dovede samostatně nastudovat přiměřeně těžkou skladbu
- dokáže využít databanku nástroje

Žák 3. ročníku

- využívá různých rytmů v módu automatického doprovodu a buduje repertoár různých stylů a žánrů
- dovede samostatně nastudovat přiměřeně těžkou skladbu
- dovede s využitím databanky nástroje si do paměti nástroje nahrát jednotlivé instrumentální party

Žák 4. ročníku

- využívá podle svých schopností osvojené technické dovednosti
- ovládá pokročilé funkce nástroje, využívá jeho zvukové a technologické možnosti
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu
- interpretuje prostřednictvím EKN jemu dostupné skladby různých stylů a žánrů
- zapojuje se do souborů nejrozumnějšího obsazení a žánrového zaměření

5.3.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.3.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.3.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.3.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.4. Studijní zaměření - Hra na housle

Housle patří do skupiny smyčcových nástrojů a jako takové patří k jednomu z nejnáročnějších. Tato náročnost je způsobena především zcela odlišnými funkcemi obou rukou, které však ve výsledku splývají v jednotný harmonický celek. Dosažení takového celku vyžaduje od dětí značnou soustředěnost, sebekontrolu a trpělivost. Na oplátku pak nabízejí nenapodobitelnou a téměř nevycerpátnou tónovou barevnost, která mezi ostatními nástroji nemá obdoby.

Jsou všestranně použitelným a lehce přenosným nástrojem, který má využití nejen v klasické hudbě, lidové muzice, country a jazzu ale i rocku a populární hudbě. U žáků se očekávají vlastnosti jako je především trpělivost, soustředění, muzikalita, rytmické cítění a odvaha pustit se do práce, která zejména u začátečníků nemusí mít okamžitý efekt. Vyučovací předmět hra na housle je koncipována tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólové hře, v souhře s klavírem, ve hře z listu, v komorní hře a také se seznámil s hrou v orchestru.

U žáků se snažíme vytvořit trvalý vztah nejen k houslím a hudbě, ale taky k okolnímu kulturnímu životu. Cílem je vytvoření správných cvičebních návyků a postupů, které žákům umožní samostatné studium nových skladeb a zároveň podpoří jejich vlastní kreativitu. Výuku vedou kvalifikovaní pedagogové s individuálním přístupem k jednotlivým žákům. Ve výuce je používána jak klasická literatura, tak moderní notové materiály.

5.4.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
				1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.
Hra na housle	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.4.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na housle

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- zná části houslí a smyčce
- ovládá jednoduchá přípravná a uvolňovací cvičení pro hru
- má osvojený správný postoj, nasazení houslí a držení smyčce
- používá pizzicato při hře na prázdných strunách (říkadla)
- seznamuje se s notovým zápisem
- při hře užívá techniku pravé a levé ruky odděleně
- seznamuje se s nástrojem a základním postavení levé a pravé ruky
- osvojuje si hru pizzicato a detaché v jeho základních variantách při hře jednoduchých písní a skladbiček

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- ovládá základní motorické návyky při hře na housle - uvolněný postoj a přirozené držení těla
- zvládá prstoklad Dur a moll v první poloze
- hraje jednoduché lidové písně v Dur-moll prstokladu na jedné struně
- pracuje se všemi částmi smyčce (žabka, špička, střed, celý smyčec)

Žák 2. ročníku

- prohlubuje si orientaci při hře v první poloze
- hraje krátké instruktivní skladby
- neustále pracuje na zdokonalování tónu v pravé ruce
- dokáže z paměti zahrát lidovou píseň na dvou strunách
- ovládá smyčky detaché a legato

Žák 3. ročníku

- používá dva prstoklady v kombinaci na všech strunách
- zvládá detaché a legato
- dokáže z listu zahrát jednoduchou lidovou píseň
- zahraje Dur (moll) stupnici přes jednu oktávu
- zvládá hru s dalším nástrojem
- osvojuje si přípravná cvičení vibrata

Žák 4. ročníku

- seznamuje se s hrou ve 3. poloze
- ovládá tvorbu měkkého tónu ve všech podobách základního smyku detaché
- je schopen analýzy intonační přesnosti
- rozlišuje základní výrazové prostředky při hře
- dle svých možností užívá hry vibrato jen na dlouhých tónech
- umí zahrát jednoduché technické i melodické etudy
- kombinuje v různých obměnách smyky legato a detaché

Žák 5. ročníku

- ovládá výměny 1. – 3. polohy
- kromě základního smyku detaché je schopen používat I rychlejší smyky jako martele či staccato
- zahraje stupnici i akord přes dvě oktávy s přechodem do třetí polohy
- je schopen samostatné domácí přípravy
- vibrato využívá stále častěji
- užívá výrazových prostředků
- ovládá hru z paměti

Žák 6. ročníku

- je schopen nejen technického zvládnutí skladby, ale také využívá veškeré výrazové prostředky při hře na nástroj
- ovládá plynule přechody 1., 2., 3. polohy a orientaci v nich
- hraje etudy vyšší úrovně
- je schopen souhry s jinými nástroji v různém komorním obsazení

Žák 7. ročníku

- je schopen výrazově pracovat na dané skladbě
- nesoustřeďuje pozornost jenom na řešení technických problémů
- ovládá všechny základní smyky vyjma virtuózních
- výrazovým prostředkem je vibrato
- je schopen vlastního hudebního úsudku a orientuje se v 1. – 5. poloze

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- ovládá základní motorické návyky při hře na housle - uvolněný postoj a přirozené držení těla
- má osvojený správný postoj, nasazení houslí a držení smyčce
- pracuje se všemi částmi smyčce (žabka, špička, střed, celý smyčec)
- ovládá smyky detaché a legato
- zvládá hru s dalším nástrojem
- je schopen analýzy intonační přesnosti

Žák 1. ročníku

- samostatně využívá všech nabytých zkušeností při hře na housle
- uplatňuje ve hře veškeré smykové varianty
- je schopen vlastního úsudku při nácviku
- hraje skladby v rozmezí 1. až 5. polohy

Žák 2. ročníku

- ovládá volný pohyb po hmatníku
- dokáže samostatně pracovat na výběru skladeb

- orientuje se sám v základních pojmech hudebních dějin
- dokáže si poradit se základní technickou problematikou nácviku

Žák 3. ročníku

- využívá veškerých výrazových prostředků
- je schopný sebereflexe a tvůrčího dialogu s pedagogem
- hraje etudy jak technického, tak melodického charakteru
- užívá vibrata dle svých možností

Žák 4. ročníku

- je plně vybaven dalšímu samostatnému rozvoji
- má zájem o kulturní a hudební život a sám se na něm podílí
- zvládá široký základ jak levé, tak pravé ruky a je schopen na něm stavět svůj další vývoj

5.4.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.4.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.4.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.4.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.5. Studijní zaměření – Hra na violu

Viola je nejbližším příbuzným houslí ve skupině smyčcových nástrojů. Je tak zřejmé, že metodika violy jako i její rámcově vzdělávací program vychází či spíše velmi těsně kopíruje metodiku a RVP houslí. Jedním z mála jejích specifíků je tak violový klíč a čtení not v tomto klíči vyžadující speciální pozornost při počátcích hry na tento nástroj.

Je třeba také brát v potaz fyziologické předpoklady zájemců o tento nástroj vzhledem k jeho rozměrům. S tímto také souvisí vhodné načasování přechodu z houslí na violu. Další vývoj technický či metodický pak vychází z ŠVP zmíněného v předchozí kapitole Hra na housle.

5.5.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na violu	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.5.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na violu

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- ovládá základní motorické návyky při hře na violu - uvolněný postoj a přirozené držení těla
- zvládá prstoklad Dur a moll v první poloze
- hraje jednoduché lidové písně v Dur-moll prstokladu na jedné struně
- pracuje se všemi částmi smyčce (žabka, špička, střed, celý smyčec)

Žák 2. ročníku

- prohlubuje si orientaci při hře v první poloze
- hraje krátké instruktivní skladby
- neustále pracuje na zdokonalování tónu v pravé ruce
- dokáže z paměti zahrát lidovou píseň na dvou strunách
- ovládá smyky detaché a legato

Žák 3. ročníku

- používá dva prstoklady v kombinaci na všech strunách
- zvládá detaché a legato
- dokáže z listu zahrát jednoduchou lidovou píseň
- zahraje Dur (moll) stupnici přes jednu oktávu
- zvládá hru s dalším nástrojem
- osvojuje si přípravná cvičení vibrata

Žák 4. ročníku

- seznamuje se s hrou ve 3. poloze
- ovládá tvorbu měkkého tónu ve všech podobách základního smyku detaché
- je schopen analýzy intonační přesnosti
- rozlišuje základní výrazové prostředky při hře
- dle svých možností užívá hry vibrato jen na dlouhých tónech
- umí zahrát jednoduché technické i melodické etudy
- kombinuje v různých obměnách smyky legato a detaché

Žák 5. ročníku

- ovládá výměny 1. – 3. polohy
- kromě základního smyku detaché je schopen používat i rychlejší smyky jako martele či staccato
- zahraje stupnici i akord přes dvě oktávy s přechodem do třetí polohy
- je schopen samostatné domácí přípravy
- vibrato využívá stále častěji
- užívá výrazových prostředků
- ovládá hru z paměti

Žák 6. ročníku

- je schopen nejen technického zvládnutí skladby, ale také využívá veškeré výrazové

- prostředky při hře na nástroj
- ovládá plynule přechody 1., 2., 3. polohy a orientaci v nich
- hraje etudy vyšší úrovně
- je schopen souhry s jinými nástroji v různém komorním obsazení

Žák 7. ročníku

- je schopen výrazově pracovat na dané skladbě
- nesoustřeďuje pozornost jenom na řešení technických problémů
- ovládá všechny základní smyky vyjma virtuózních
- výrazovým prostředkem je vibrato
- je schopen vlastního hudebního úsudku a orientuje se v 1. – 5. poloze

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- ovládá základní motorické návyky při hře na violu - uvolněný postoj a přirozené držení těla
- má osvojený správný postoj, nasazení houslí a držení smyčce
- pracuje se všemi částmi smyčce (žabka, špička, střed, celý smyčec)
- ovládá smyky detaché a legato
- zvládá hru s dalším nástrojem
- je schopen analýzy intonační přesnosti

Žák 1. ročníku

- samostatně využívá všech nabytých zkušeností při hře na violu
- uplatňuje ve hře veškeré smykové varianty
- je schopen vlastního úsudku při nácviku
- hraje skladby v rozmezí 1. až 5. polohy

Žák 2. ročníku

- ovládá volný pohyb po hmatníku
- dokáže samostatně pracovat na výběru skladeb
- orientuje se sám v základních pojmech hudebních dějin
- dokáže si poradit se základní technickou problematikou nácviku

Žák 3. ročníku

- využívá veškerých výrazových prostředků
- je schopný sebereflexe a tvůrčího dialogu s pedagogem
- hraje etudy jak technického, tak melodického charakteru
- užívá vibrata dle svých možností

Žák 4. ročníku

- je plně vybaven dalšímu samostatnému rozvoji
- má zájem o kulturní a hudební život a sám se na něm podílí
- zvládá široký základ jak levé, tak pravé ruky a je schopen na něm stavět svůj další vývoj

5.5.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.5.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.5.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.6. Studijní zaměření - Hra na violoncello

Violoncello patří v evropské hudbě k nejužívanějším hudebním nástrojům. Uplatňuje se hlavně v ansámblové hře, tj. v rozličných komorních sestavách (dua, tria, kvartety, atd.), v lidové hudbě, v smyčcovém a symfonickém orchestru, ale samozřejmě i jako nástroj sólový. Velký význam má i jako nástroj doprovodný zejména v hudbě barokní, kde spolu s harmonickým nástrojem tvoří součásti continua. Violoncello je pro svůj velký tónový rozsah a nádhernou barvu zvuku velmi oblíbeným nástrojem a to nejen v hudbě klasické, ale i ve folklóru, folku, uplatnění nachází i v hudebních seskupeních provozujících současné žánry hudby. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech jako profesionální hudebník nebo jako amatérský muzikant. Vyučovací předmět hra na violoncello je koncipován tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólové hře, v komorní a orchestrální hře, ve hře z listu, k improvizaci ve hře v lidovém souboru. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah nejen k hudebnímu nástroji, ale k hudbě všeobecně. Chceme ho naučit při hře na violoncello správným návykům, které mu umožní samostatné studium nového repertoáru a zároveň podporují jeho vlastní tvořivost a kreativitu. Škola vlastní archiv hudebních nástrojů všech velikostí, které jsou pro žáky k dispozici po celou dobu jejich studia.

5.6.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na violoncello	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.6.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na violoncello

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- zvládá základní návyky při nácviu hry na violoncello
- je schopen používat hry pizzicato a rozpozná grafický záznam hudby
- dovede zopakovat jednoduché rytmické a melodické útvary
- umí uchopit smyčec a vytvořit tón ve všech jeho částech
- využívá k hudebnímu rozvoji poslech reprodukováných písní a skladeb

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- zvládá základní návyky při nácviu hry tj. držení těla, violoncella a smyčce
- dovede vytvořit tón
- umí základní dělení smyku
- je schopen používat pizzicato a základní smyky detaché
- zvládá hru v základní poloze všemi prsty

Žák 2. ročníku

- zvládá hru na všech strunách pizzicato i arco
- umí používat základní smyky: detaché, legato a jejich kombinace s přechodem z jedné struny na druhou
- je schopen pohybu levé ruky po hmatníku
- dovede zopakovat po učiteli jednoduchou melodickou frázi
- orientuje se v notovém zápisu
- zahraje jednoduchou lidovou píseň

Žák 3. ročníku

- zvládá smyky: detaché, legato, martellé a jejich kombinace, sforzato
- při tvoření tónu využívá teoretických znalostí: smýkáci místo, dynamika, rychlost a plynulost tahu
- je schopen zahrát notu s odtahem, orientuje se v dalších polohách
- zvládá hru z listu jednoduchého notového zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými

- prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším hudebním nástrojem

Žák 4. ročníku

- je již schopen tvořit poměrně kvalitní tón s využitím dynamického odstínění
- používá smyky: detaché, staccato, martellé, legato a jejich kombinace
- zvládá složitější dělení smyku
- dovede použít vibrato
- zvládá hru s výměnami mezi polohami
- dokáže zahrát přirozený flažolet
- zvládá hru jednoduché skladby z listu

Žák 5. ročníku

- zvládá základní smyčcovou techniku a je schopen ji rozšiřovat o nové technické a dynamické prvky: skákavé smyky
- zvládá hru ve všech nižších polohách i s odtahem a dovede používat výměny mezi těmito polohami
- zvládá hru z listu v základní poloze

Žák 6. ročníku

- je schopen vytvořit kvalitní tón, disponuje širší smyčcovou technikou
- zvládá složitější smyky a jejich varianty
- orientuje se na hmatníku ve všech polohách po přirozený flagiolet
- dovede při hře využívat dynamické odstíny

Žák 7. ročníku

- zvládá základní smyky, jejich kombinace a smyky vyšší obtížnosti
- umí využívat dynamického odstínění hry ve všech částech smyčce
- dobře se orientuje ve hře v polohách
- upevňuje již získané dovednosti a návyky
- je schopen zapojit se do veřejného vystoupení
- rozvíjí, pod vedením učitele, vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- nastuduje samostatně přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- orientuje se v grafickém záznamu hudebního díla a svým způsobem je dokáže realizovat na hudebním nástroji
- orientuje se v nejdůležitějších hudebních pojmech
- je schopen vyjádřit svůj názor na znějící hudbu
- dokáže propojit teoretické znalosti s praktickým použitím na nástroji

Žák 1. ročníku

- využívá znalostí a základů hry z prvního stupně studia
- rozšiřuje technickou zdatnost o další škálu smyků
- využívá různé druhy vibrátů v základních polohách
- orientuje se v palcové poloze
- je schopen kulturního projevu

Žák 2. ročníku

- je schopen reprodukovat skladbu s využitím všech probraných technik
- pracuje s dynamikou a barvou zvuku
- zvládá hru z paměti
- dovede své znalosti využít v ansámblové hře
- vytváří si názor na interpretaci

Žák 3. ročníku

- seznamuje se s akordickou hrou a dvojhmatovou technikou
- je schopen samostatně řešit interpretaci a pod vedením pedagoga zvládá zahrát větší skladebné útvary různých stylových období
- využívá všech svých technických dovedností pravé i levé ruky
- orientuje se samostatně v notovém zápisu

Žák 4. ročníku

- je schopen samostatného studia, dovede se prezentovat a obhájit svou interpretaci
- profiluje se podle svých zájmů, kde využívá svých dovedností a zkušeností pro zapojení se do kulturního života

5.6.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.6.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.6.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.6.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.7. Studijní zaměření - Hra na violu da gamba

Viola da gamba je staletími osvědčený, technicky dokonale vybavený hudební nástroj s nezaměnitelnou barvou zvuku, který má všestranné použití. Je to ideální nástroj vhodný pro vedení basové linky v komorní hře, hru v consortech i pro sólovou hru. Vzhledem k celosvětovému trendu směrem k poučené interpretaci staré hudby se stává viola da gamba nezbytnou součástí mnoha ansámbľů, které se zabývají nejen provozováním staré hudby. Tento nástroj je vhodný obzvláště pro výuku dětí, jelikož přirozeně existuje jako „celá rodina“, tj. v několika velikostních podobách (viola diskantová, altová, basová) a hmatník je opatřen prazci, což v počátcích usnadňuje orientaci na hmatníku. V české republice je hráčů na tento nástroj stále ještě poskrovnu a ZUŠ Veveří je jedna z mála škol, kde je možno violu da gamba studovat.

5.7.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK				
		II. STUPEŇ				
		0.	1.	2.	3.	4.
Hra na violu da gamba	P	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P					
Hudební nauka	P					
Hudební /Pěvecká praxe	V					
Hudební /Pěvecká praxe	V		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V					
Hudební /Pěvecká praxe	N					
Týdenní minimální hodinová dotace		1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.7.2 . Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na violu da gamba

Vyučuje se individuálně v rozsahu jedné vyučovací lekce za týden. Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- orientuje se v grafickém záznamu hudebního díla a svým způsobem je dokáže realizovat na hudebním nástroji
- orientuje se v nejdůležitějších hudebních pojmech
- je schopen vyjádřit svůj názor na znějící hudbu
- dokáže propojit teoretické znalosti s praktickým použitím na nástroji

Základní studium II. stupně

Žák 1. ročníku

- využívá znalostí a základů hry z prvního stupně studia
- rozšiřuje technickou zdatnost
- využívá různé druhy smyků, artikulačních prvků a vibráta
- orientuje se v klících a na hmatníku ve všech polohách
- je schopen kulturního projevu

Žák 2. ročníku

- je schopen reprodukovat skladbu s využitím všech probraných technik
- pracuje s dynamikou a barvou zvuku
- zvládá hru z paměti
- vytváří si názor na interpretaci staré hudby

Žák 3. ročníku

- seznamuje se s akordickou hrou a dvojhmatovou technikou
- je schopen samostatně řešit interpretaci a pod vedením pedagoga zvládá zahrát větší skladebné útvary různých stylových období

- využívá všech svých technických dovedností pravé i levé ruky
- orientuje se samostatně v notovém zápisu

Žák 4. ročníku

- plní výstupy rámcového vzdělávacího programu pro 4. ročník II. stupně
- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku, široké spektrum dobových ozdob a druhů smyků
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a dokáže je vhodně prezentovat a obhájit
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí, využívá svých vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb podle vlastního výběru

5.7.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.7.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.7.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.7.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.8. Studijní zaměření - Hra na kontrabas

Kontrabas je strunný smyčcový nástroj se strunami laděnými v čistých kvartách: E₁, A₁, D, G (na rozdíl od většiny moderních smyčcových nástrojů, které jsou laděny v kvintách). Má široké využití v klasické hudbě – je nedílnou součástí symfonických i komorních orchestrů a mnoha smyčcových komorních souborů. Velice důležitou roli hraje i v dalších hudebních stylech: jazz, blues, folk nebo rock and roll. Ve výuce je používána klasická odborná literatura i moderní zahraniční notové materiály pro elementární i specializovanou výuku hry na kontrabas.

5.8.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na kontrabas	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.8.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na kontrabas

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- seznamuje se s jednotlivými částmi nástroje a s jeho údržbou
- zvládá základní postoj při hře na nástroj
- zvládá správné držení smyčce a jeho vedení po strunách
- zvládá správné postavení levé ruky v základní poloze
- zvládá nasazení tónu, hladkou výměnu smyky za pomocí zápěstí
- nastuduje zpaměti jednoduché skladby a lidové písně
- umí doprovodit píseň (skladbu) podle akordických značek

Žák 2. ročníku

- upevňuje návyk správného držení a činnosti levé a pravé ruky
- dbá o čistotu intonace a její kontrolu sluchem i zrakem
- věnuje pozornost přednesovému vypracování hraných písní a skladeb
- doprovází v různých rytmických obměnách píseň (skladbu) podle akordických značek
- seznamuje se s hrou v první poloze
- dbá na přesnou reprodukci při hře z not

Žák 3. ročníku

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje, koordinace pohybu pravé a levé ruky), používá základní technické prvky hry (ovládání celého smyčce i jeho částí) a tvoří kvalitní tón
- ovládá prsty v základní poloze – v kombinacích na více strunách
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje zpaměti jednoduchou skladbu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

Žák 4. ročníku

- seznamuje se s vývojem a historií kontrabasu
- zdokonaluje správné návyky při držení nástroje a smyčce
- dbá na čistou intonaci a kulturu tónu

- připravuje se k nácviku vibrata
- zvládá dynamické odstínění tónu
- připravuje se k souhře s jinými hudebními nástroji
- zahraje z paměti přiměřeně náročné skladby v rozsahu základní až druhé polohy

Žák 5. ročník

- zvládá plynulou výměnu poloh do třetí polohy
- zvládá složitější rytmické útvary, používá náročnější smykovou techniku
- připravuje se k souhře s jinými nástroji, seznamuje se s orchestrálními party
- zahraje z paměti přiměřeně náročné skladby v rozsahu do třetí polohy
- zvládá hru stupnic a akordů v rozsahu jedné oktávy

Žák 6. ročníku

- seznamuje se s literaturou nástroje
- upevňuje správné návyky při držení nástroje a smyčce
- zdokonaluje hru vibrato a kulturu tónu
- používá základní harmonické funkce a vedlejší melodické tóny při improvizaci doprovodu k písni a skladbám
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu

Žák 7. ročníku

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění kvalitního tónu a obtížnější způsoby smyku
- využívá plynulé výměny do vyšších poloh, zvládá základní dvojhmoty
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá základní návyky při nácviku hry na kontrabas
- rozpozná grafický záznam hudby
- je schopen používat hry pizzicato
- dovede zopakovat jednoduché rytmické a melodické útvary
- umí uchopit smyčec a vytvořit tón ve všech jeho částech

Žák 1. ročníku

- upevňuje dosud získané návyky a dovednosti
- zvládá přesnou výměnu poloh a čistou intonaci, pevnější úhozy prstů a stisky strun

- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- nastuduje z paměti přiměřeně obtížnou skladbu se zřetelem na správné frázování, intonaci, dynamiku

Žák 2. ročníku

- upevňuje dosud získané návyky a dovednosti v kontrabasové hře
- dokáže doprovodit lidovou píseň přiměřeným doprovodem podle akordických značek
- samostatně nastuduje obtížnější skladbu, používá vibrato a složitější smykové techniky

Žák 3. ročníku

- upevňuje dosud získané návyky a dovednosti v kontrabasové hře
- zvládá plynulé výměny mezi polohami
- používá uvolněné vibrato
- samostatně nastuduje obtížnější skladbu s doprovodem, používá vibrato a složitější smykové techniky

Žák 4. ročníku

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a dokáže je vhodně prezentovat a obhájit
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

5.8.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.8.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.8.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.9. Studijní zaměření - Hra na zobcovou flétnu

Zobcová flétna patří vedle lidského hlasu k nejstarším hudebním nástrojům vůbec. Je jedním z nejrozšířenějších hudebních nástrojů a je vhodná pro všechny bez rozdílu věku. Největší oblibě se těšila v období hudebního baroka, kdy byla rozšířena v různých velikostech a laděních. Pozdější novodobý rozkvět zažívá od 2. poloviny 20. století pro svoji dostupnost a široké uplatnění v různých hudebních žánrech, od lidové písně po jazz a její popularita stále trvá.

Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě a dechovému nástroji a chceme ho naučit takovým návykům, které mu umožní samostatné studium nových skladeb, různých žánrů a stylů a zároveň podpořit jeho vlastní tvořivost a kreativitu. Umožňujeme studium nových skladeb různých žánrů a stylů (učební texty obsahují klasické a populární skladby).

5.9.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na zobcovou flétnu	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.

- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.9.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na zobcovou flétnu

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- je seznámen s hudebním nástrojem, s jeho držením a správným postojem při hraní
- učí se ovládat svůj dech
- zvládá správnou pozici rukou
- správně nasazuje a ukončuje tón
- orientuje se ve čtvrtových, půlových a celých hodnotách

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- je seznámen s hudebním nástrojem
- učí se samostatné práci doma
- zvládá správnou pozici rukou, postoj
- ovládá dýchání
- správně nasazuje a ukončuje tón
- je seznámen se základy artikulace
- umí zahrát jednoduchou skladbu s doprovodem učitele

Žák 2. ročníku

- klade důraz na upevnění naučených základů
- rozvíjí dechovou a prstovou techniku
- zahraje i tóny druhé oktávy (až po a2)
- orientuje se v základním frázování lidových písní
- využívá dalších artikulačních modelů a způsobů nasazení
- klade větší důraz na intonaci ve hře s učitelem

Žák 3. ročníku

- upevňuje již naučené dovednosti a návyky: postoj a držení nástroje, práce s dechem i jazykem...
- umí správně nasadit i ukončit tón, dbá na jeho kvalitu
- rozvíjí prstovou techniku
- chápe náladu skladby a snaží se ji vyjádřit prostřednictvím jednoduchých výrazových prostředků

Žák 4. ročníku

- rozvíjí své interpretační schopnosti
- orientuje se ve skladbách různých stylových období
- využívá složitějších rytmických modelů
- dle fyzických a mentálních možností začíná hrát na altovou flétnu

Žák 5. ročníku

- dle možností pojímá altovou flétnu jako hlavní nástroj
- dokáže číst zápis určený pro altovou flétnu
- na odpovídající úrovni zahraje na sopránovou flétnu i složitější přednesové skladby
- částečně se podílí na výběru probírané látky
- uplatní se v komorní hře a je schopen posoudit svou hru i hru spoluhráče

Žák 6. ročníku

- neustále zdokonaluje své technické dovednosti
- dbá na kvalitu tónu
- zlepšuje své výrazové schopnosti

Žák 7. ročníku

- dle svých možností samostatně nastuduje skladbu
- využívá při hře veškerých dosažených technických dovedností
- zohledňuje frázování, tempo i dynamiku

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- osvojí si základní hráčské návyky na nástroj (postoj, dýchání, držení a péče o nástroj)
- dodržuje správné nasazení a tvoření tónu
- interpretuje skladby různých hudebních slohů (např. renesančního, barokního slohu atd.)
- hraje na různé typy zobcových fléten (např. sopránová, altová, tenorová atd.)

Žák 1. ročníku

- dále je rozvíjí a poradí si s interpretací rozdílných stylových období (renesance, baroko, moderna)
- uplatňuje všechny získané dovednosti
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- dbá na přesnost v artikulaci a rytmu
- procvičuje běžné melodické ozdoby
- zdokonaluje se ve hře z listu

Žák 2. ročníku

- rozvíjí technické i výrazové dovednosti ve složitějších skladbách
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- věnuje pozornost intonaci
- dbá na přesnost v artikulaci a rytmu

Žák 3. ročníku

- při interpretaci uplatňuje názor na vlastní pojetí skladby
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- věnuje pozornost intonaci

- procvičuje běžné melodické ozdoby

Žák 4. ročníku

- uplatňuje všechny doposud získané znalosti a dovednosti
- zlepšuje orientaci v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí

5.9.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.9.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.9.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.9.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.10. Studijní zaměření - Hra na příčnou flétnu A

Příčná flétna patří k nejoblíbenějším dřevěným hudebním nástrojům. Uplatňuje se nejenom jako sólový nástroj, ale hlavně jako nepostradatelný člen různých hudebních těles. Flétna je velmi oblíbeným nástrojem a to nejen v hudbě klasické, ale i v hudebních seskupeních provozujících současné žánry hudby. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah nejen k hudebnímu nástroji, ale k hudbě všeobecně. Chceme ho naučit při hře na flétnu správným návykům, které mu umožní samostatné studium nového repertoáru a zároveň podporují jeho vlastní tvořivost a kreativitu. Výuku vedou kvalifikovaní pedagogové v adekvátně vybavených učebnách. Škola vlastní archív hudebních nástrojů, které jsou pro žáky k dispozici po celou dobu jejich studia. Ve výuce je používána klasická odborná literatura, ale také moderní notové materiály pro elementární i specializovanou výuku hry na flétnu.

5.10.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na zobcovou flétnu	P	1	1	1	1	1									
Hra na příčnou flétnu	P						1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.10.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na zobcovou flétnu

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- je seznámen s hudebním nástrojem, s jeho držením a správným postojem při hraní
- učí se ovládat svůj dech
- zvládá správnou pozici rukou
- správně nasazuje a ukončuje tón
- orientuje se ve čtvrtových, půlových a celých hodnotách

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- je seznámen s hudebním nástrojem
- učí se samostatné práci doma
- zvládá správnou pozici rukou, postoj
- ovládá dýchání
- správně nasazuje a ukončuje tón
- je seznámen se základy artikulace
- umí zahrát jednoduchou skladbu s doprovodem učitele

Žák 2. ročníku

- klade důraz na upevnění naučených základů
- rozvíjí dechovou a prstovou techniku
- zahraje i tóny druhé oktávy (až po a2)
- orientuje se v základním frázování lidových písní
- využívá dalších artikulačních modelů a způsobů nasazení
- klade větší důraz na intonaci ve hře s učitelem

Žák 3. ročníku

- upevňuje již naučené dovednosti a návyky: postoj a držení nástroje, práce s dechem i jazykem...
- umí správně nasadit i ukončit tón, dbá na jeho kvalitu
- rozvíjí prstovou techniku
- chápe náladu skladby a snaží se ji vyjádřit prostřednictvím jednoduchých výrazových prostředků

5.10.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na příčnou flétnu

Základní studium I. stupně

Žák 4. ročníku

- se seznámil s nástrojem (příčnou flétnou)
- vytváří si správné návyky – držení nástroje, uvolněný postoj při hraní, způsob nácvičku při pravidelné domácí přípravě
- se učí základy dechové techniky – dechová cvičení
- se učí tvořit tón – správné nasazení tónu
- hraje tónová cvičení – dlouhé tóny ve zvládnutém rozsahu
- si osvojuje rozsah tónů – od tónu c2 rozšiřovat rozsah směrem dolů do e1, nahoru do d2 v půltónových postupech

Žák 5. ročníku

- procvičuje správné tvoření tónu
- si rozšiřuje rozsah tónů do c3
- prodlužuje délku výdechu pomocí dechových cvičení
- hraje tónová cvičení - dlouhé tóny ve zvládnutém rozsahu v půltónovém rozsahu
- pokračuje ve vytváření správných návyků - držení nástroje, uvolněný postoj, způsob nácvičku, domácí příprava
- je seznámen s legatem a staccatem, notou s tečkou
- se orientuje v notovém zápisu
- rozvíjí cit pro hudební frázi
- hraje podle možností s klavírem nebo druhým nástrojem

6. ročníku

- si rozšiřuje rozsah tónů do e3
- pokračuje ve vytváření správných návyků – držení nástroje, postoj, způsob nácvičku
- pracuje na správném tvoření tónu
- hraje tónová cvičení – sleduje kvalitu tónu, dlouhé tóny v půltónových postupech ve zvládnutém rozsahu
- provádí dechová cvičení – dbá na dodržování plynulosti výdechu, „prodlužuje délku výdechu
- dbá na správné frázování, nádechy, legata
- hraje podle sluchu jednoduché písničky
- hraje podle možností s klavírem nebo jiným nástrojem

7. ročníku

- využívá při hře všechny získané dovednosti
- dále rozvíjí získané dovednosti
- si rozšiřuje rozsah tónů do a3
- si upevňuje vytváření správných návyků
- hraje tónová cvičení - vydržované tóny ve zvládnutém rozsahu po půltónech
- zlepšuje kvalitu tónu, dbá na čistotu a zvučnost tónu
- provádí dechová cvičení – prodlužuje délku výdechu
- procvičuje spoje legato, staccato

- dbá na správné frázování, nádechy, dynamiku
- dále rozvíjí schopnost správného rytmického dělení i složitějších rytmů
- používá běžné melodické ozdoby
- si pěstuje cit pro hudební frázi
- si zvyšuje technickou zručnost hry
- se podílí samostatně na přípravě jednoduchých etud a skladeb
- dbá na udržení pravidelného tempa

Základní studium II. stupně

Žák 1. ročníku

- využívá dovednosti získané v předešlých letech prvního cyklu
- dále je rozvíjí a poradí si s interpretací rozdílných stylových období (renesance, baroko, moderna)
- uplatňuje všechny získané dovednosti
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- procvičuje tónová cvičení pomocí vydržovaných tónů v půltónových postupech přes celý rozsah
- dbá na přesnost v artikulaci a rytmu
- procvičuje běžné melodické ozdoby
- zdokonaluje se ve hře z listu
- věnuje se samostatně domácí přípravě

Žák 2. ročníku

- rozvíjí technické i výrazové dovednosti ve složitějších skladbách
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- věnuje pozornost intonaci
- dbá na přesnost v artikulaci a rytmu
- procvičuje běžné melodické ozdoby

Žák 3. ročníku

- při interpretaci uplatňuje názor na vlastní pojetí skladby
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- věnuje pozornost intonaci
- procvičuje běžné melodické ozdoby
- ovlivňuje výběr repertoáru a způsob nastudování

Žák 4. ročníku

- uplatňuje všechny doposud získané znalosti a dovednosti
- zlepšuje orientaci v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí

5.10.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.10.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.10.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.10.7. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.11. Studijní zaměření - Hra na příčnou flétnu B

5.11.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na příčnou flétnu	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.11.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na příčnou flétnu

Pro žáky, kteří začínají hrát přímo na příčnou flétnu.

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- se seznámí s nástrojem
- si vytváří správné návyky – držení nástroje, uvolněný postoj při hraní, způsob nácvičku (pravidelná domácí příprava)
- se učí základy dechové techniky – dechová cvičení
- se učí tvořit tón – správné nasazení tónu
- hraje tónová cvičení – dlouhé tóny ve zvládnutém rozsahu
- si osvojuje rozsah tónů – od tónu c2 rozšiřovat rozsah směrem dolů do e1, nahoru do d2 v půltónových postupech
- si zopakuje noty a pomlky, hudební pojmy z PHV
- zkouší hrát jednoduché písničky podle sluchu

Žák 2. ročníku

- procvičuje správné tvoření tónu
- si rozšiřuje rozsah tónů do g2
- prodlužuje délku výdechu pomocí dechových cvičení
- hraje tónová cvičení - dlouhé tóny ve zvládnutém rozsahu v půltónovém rozsahu
- pokračuje ve vytváření správných návyků - držení nástroje, uvolněný postoj, způsob nácvičku, domácí příprava
- se seznámí s legatem a staccatem, notou s tečkou
- se orientuje v notovém zápisu
- se snaží rozvíjet cit pro hudební frázi
- hraje podle možností s klavírem nebo druhým nástrojem

Žák 3. ročníku

- si rozšiřuje rozsah tónů do c3
- pokračuje ve vytváření správných návyků – držení nástroje, postoj, způsob nácvičku pracuje na správném tvoření tónu
- hraje tónová cvičení – sleduje kvalitu tónu, dlouhé tóny v půltónových postupech ve zvládnutém rozsahu
- provádí dechová cvičení – dbá na dodržování plynulosti výdechu, prodlužuje délku výdechu
- dbá na správné frázování, nádechy, legata

- hraje podle sluchu jednoduché písničky
- hraje podle možností s klavírem nebo jiným nástrojem
- dbá na správné frázování, nádechy, legáta
- hraje podle sluchu jednoduché písničky

Žák 4. ročníku

- si rozšiřuje rozsah do e3
- si upevňuje získané dovednosti, správné návyky – držení nástroje, postoj
- hraje tónová cvičení – vydržované tóny ve zvládnutém rozsahu, zlepšuje kvalitu tónu
- provádí dechová cvičení – prodlužuje délku výdechu
- dbá na správné frázování, dodržování nádechů
- procvičuje spoje legato, staccato
- využívá dynamická znaménka

Žák 5. ročníku

- rozvíjí získané dovednosti
- si rozšiřuje rozsah tónů do g3
- si upevňuje vytváření správných návyků
- hraje tónová cvičení - vydržované tóny ve zvládnutém rozsahu po půltónech
- zlepšuje kvalitu tónu
- provádí dechová cvičení – prodlužuje délku výdechu
- procvičuje spoje legato, staccato
- dbá na správné frázování, nádechy, dynamiku
- si zvyšuje technickou zručnost
- dbá na udržení pravidelného tempa
- korepetuje s klavírem

Žák 6. ročníku

- dále rozvíjí získané dovednosti
- si rozšiřuje rozsah tónů do a3
- si upevňuje vytváření správných návyků
- hraje tónová cvičení - vydržované tóny ve zvládnutém rozsahu po půltónech
- zlepšuje kvalitu tónu, dbá na čistotu a zvучnost tónu
- provádí dechová cvičení – prodlužuje délku výdechu
- procvičuje spoje legato, staccato
- dbá na správné frázování, nádechy, dynamiku
- rozvíjí schopnost správného rytmického dělení i složitějších rytmů
- se seznamuje s běžnými melodickými ozdobami
- si pěstuje cit pro hudební frázi
- zvyšuje technickou zručnost hry
- se podílí samostatně na přípravě jednoduchých etud a skladeb
- dbá na udržení pravidelného tempa
- korepetuje s klavírem

Žák 7. ročníku

- využívá při hře všechny získané dovednosti
- si rozšiřuje rozsah tónů do h3
- dále rozvíjí získané dovednosti
- si rozšiřuje rozsah tónů do a3
- si upevňuje vytváření správných návyků

- hraje tónová cvičení - vydržované tóny ve zvládnutém rozsahu po půltónech,
- zlepšuje kvalitu tónu, dbá na čistotu a zvučnost tónu
- provádí dechová cvičení – prodlužuje délku výdechu
- procvičuje spoje legato, staccato
- dbá na správné frázování, nádechy, dynamiku
- dále rozvíjí schopnost správného rytmického dělení i složitějších rytů
- používá běžné melodické ozdoby
- si pěstuje cit pro hudební frázi
- si zvyšuje technickou zručnost hry
- se podílí samostatně na přípravě jednoduchých etud a skladeb
- dbá na udržení pravidelného tempa

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- je schopen s nástrojem zacházet, ovládá složení nástroje
- zvládá základní nátlakové a technické dovednosti
- dovede zahrát stupnice dur do 2 předznamenaní a tónický kvintakord
- zvládá jednoduché skladby v rozsahu do g 2

Žák 1. ročníku

- využívá dovednosti získané v předešlých letech prvního cyklu
- dále je rozvíjí a poradí si s interpretací rozdílných stylových období (renesance, baroko, moderna)
- uplatňuje všechny získané dovednosti
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- procvičuje tónová cvičení pomocí vydržovaných tónů v půltónových postupech přes celý rozsah
- dbá na přesnost v artikulaci a rytmu
- procvičuje běžné melodické ozdoby
- zdokonaluje se ve hře z listu
- věnuje se samostatné domácí přípravě

Žák 2. ročníku

- rozvíjí technické i výrazové dovednosti ve složitějších skladbách
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- věnuje pozornost intonaci
- dbá na přesnost v artikulaci a rytmu
- procvičuje běžné melodické ozdoby

Žák 3. ročníku

- při interpretaci uplatňuje názor na vlastní pojetí skladby
- stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu
- zvyšuje technickou zručnost hry
- věnuje pozornost intonaci
- procvičuje běžné melodické ozdoby
- ovlivňuje výběr repertoáru a způsob nastudování

Žák 4. ročníku

- uplatňuje všechny doposud získané znalosti a dovednosti
- zlepšuje orientaci v notovém zápise, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- zapojuje se do souboru nejrozumnějšího obsazení dle možností žáka
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí

5.11.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.11.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.11.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.12. Studijní zaměření - Hra na klarinet

Klarinet patří k nejrozšířenějším dechovým nástrojům. Uplatňuje se jako sólový nástroj, nástroj v symfonickém orchestru, komorní hře, lidových hudbách, tanečních a jazzových seskupeních. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě a nástroji a chceme ho naučit takovým návykům, které mu umožní samostatné studium nových skladeb, které podporují jeho vlastní tvořivost, kreativitu a schopnost zařadit se do souborové činnosti. Ve výuce je používána klasická i moderní odborná literatura.

5.12.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na klarinet	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.12.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na klarinet

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- je schopen s nástrojem zacházet, dbát na správné složení
- upevnění a nastavení plátku, jeho ošetření
- ovládá uvolněné držení těla, rukou a prstů
- ovládá základní nátlakové dovednosti v šalmajovém rejstříku
- zvládá základní techniku hry tenuto a legato
- zahraje lidové písně v rozsahu po a1

Žák 2. ročníku

- zvládá přechod do klarinového rejstříku /a1 – h1 / v rozsahu po a2
- používá dynamické rozlišení / p – mf – f /
- zvládne hru tenuto, legato, staccato
- zvládá zvukově vyrovnanou hru durových stupnic
- interpretuje jednoduché skladby v základních technikách a dynamických odstíněních

Žák 3. ročníku

- je schopen podle individuálních schopností hrát v rozsahu do c3
- hraje zvukově vyrovnané stupnice dur z paměti a moll v pomalém tempu
- využívá základní artikulace
- rozumí základním tempovým a přednesovým označením a umí je aplikovat
- rozvíjí dynamickou škálu a kulturu tónu
- je schopen dle individuálních schopností nastudovat jednoduchou skladbu z paměti, respektovat frázování v kontextu nádechů a uplatnit získané výrazové prostředky

Žák 4. ročníku

- podle svých schopností tvoří kultivovaný tón, využívá správného nasazení tónu
- hraje základní melodické ozdoby
- orientuje se v jednotlivých slohových obdobích

- zahraje lidové písně od různých tónů
- upevňuje se v samostatném studiu přednesových skladeb a dovede se přizpůsobit klavírní korepetici

Žák 5. ročníku

- ovládá stupnice v plynulém pohybu v rozsahu nástroje po e3
- ovládá stupnici chromatickou
- dle svých individuálních schopností dovede použít elementární transpozice
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylových období, které rozlišuje a nadále třídí kulturu tónu

Žák 6. ročníku

- ovládá z paměti a v artikulacích durové a mollové stupnice
- pokračuje v ovládání transpozic do in C a in A
- ovládá rozsah po f3
- dle svých individuálních schopností zvládá různé hudební styly
- využívá možnosti ovlivnit výběr přednesové skladby v její stylové nebo žánrové podobě
- využívá možnosti vyjádření se k interpretaci skladby dle svého názoru nebo na základě nahrávky jiného interpreta

Žák 7. ročníku

- využívá technických a výrazových zkušeností, tónových kvalit a interpretačních znalostí k přípravě na absolventské vystoupení
- ovlivňuje výběr skladby
- svým názorem dovede ovlivnit způsob nastudování
- ve výběru využívá stylovou různorodost skladeb

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá uvolněné držení těla, rukou a prstů
- je schopen s nástrojem zacházet, ovládá složení nástroje
- zvládá základní nátiskové a technické dovednosti
- dovede zahrát stupnice dur do 2 předznamenaní + tonický kvintakord
- používá hru tenuto, legato a staccato
- používá dynamické rozlišení
- zvládá jednoduché skladby v rozsahu do g2

Žák 1. ročníku

- využívá dovednosti a znalosti získané na I. stupni základního studia a tyto dále rozvíjí
- tyto prostředky využívá v samostatně vedené práci
- profiluje se podle svého zájmu o hru v společných seskupeních
- poradí si s interpretací rozdílných stylových období a žánrů
- využívá zvukových možností nástroje

- dle individuálních možností zvládá hru z listu a pracuje na zdokonalování čtení hudebního zápisu

Žák 2. ročníku

- využívá technické i výrazové možnosti v náročnějších skladbách
- při interpretaci uplatňuje názor na vlastní pojetí skladby
- využívá klavírní korepetice k zdokonalení souhry a prohloubení hudebního citění a komplexního prožitku skladby

Žák 3. ročníku:

- zvládá plynulou, tempově vyrovnanou hru
- samostatně pracuje na výrazových možnostech nástroje, tónové barevnosti a uplatňuje je v přednesových skladbách
- dovede vyjádřit vlastní názor na interpretaci studované skladby
- orientuje se teoreticky v stěžejní klarinetové literatuře různých období

Žák 4. ročníku

- vybírá si repertoár na absolventský koncert
- je schopen si vytvořit názor na interpretaci díla, kterou konzultuje s učitelem
- orientuje se v technické problematice nástroje s využitím jeho uplatnění
- používá hudební frázování a je schopen ho vnitřně prožít
- je schopen samostatného studia

5.12.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.12.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.12.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.13. Studijní zaměření - Hra na saxofon

Saxofon se uplatňuje nejenom jako sólový nástroj, ale především jako nástroj do tanečního, swingového či jazzového orchestru. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě a nástroji a chceme ho naučit takovým návykům, které mu umožní samostatné studium nových skladeb, které podporují jeho vlastní tvořivost, kreativitu a schopnost zařadit se do souborové činnosti. Ve výuce je používána klasická odborná literatura, ale také moderní notové materiály.

5.13.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na saxofon	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.13.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na saxofon

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku:

- zvládá uvolněné držení těla a rukou
- umí správné složení nástroje, připevnění plátku a jeho ošetřování
- zvládá základní nátiskové a technické dovednosti
- zvládá hru dur stupnic do 2 předznamenání + T5 v daném rozsahu
- rozumí struktuře lidových písní a umí je interpretovat

Žák 2. ročníku

- zvládá přechod c2 – a2
- používá dynamické rozlišení (p – mf – f)
- zvládne vyrovnanou hru stupnic dur
- používá hru tenuto, legato, staccato
- zvládá jednoduché skladby dle individuálních schopností paměti

Žák 3. ročníku

- zvládá rozsah po d3 ,/f3/
- zvládá hru durových a mollových stupnic v pomalém tempu
- vystihne náladu a charakter skladeb pomocí základních výrazových prostředků (dynamika, tempo, frázování)
- dokáže hrát uvolněným zpěvným tónem

Žák 4. ročníku

- zvládá plynule v osminovém tempu stupnice dur i a moll i v základních artikulacích
- systematicky pracuje na kvalitním tónu a je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- respektuje frázování ve spojitosti s volbou nádechů
- pracuje s výrazovými prostředky

Žák 5. ročníku

- zvládá stupnice dur i moll v celém rozsahu nástroje
- zvládá zahrát chromatickou stupnici
- nadále využívá a rozvíjí výrazové prostředky
- rozumí swingovému frázování
- rozlišuje hraní ve stylech Swing, Rock, Bosa Nova, Samba a podobně

Žák 6. ročníku

- využívá získané technické dovednosti
- je schopen hry stupnic, akordů a septakordů v celém rozsahu nástroje
- z paměti interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých schopností
- dle individuálních schopností se dokáže orientovat v akordických značkách

Žák 7. ročníku

- dosáhl vysoké míry rozvoje technických dovedností
- pracuje s výrazovými prostředky a využívá je při interpretaci technických a přednesových
- je schopen uplatnit své znalosti v široké žánrové a stylové bohatosti nástrojové interpretace
- připravuje se na absolvování I. stupně

Základní studium II. stupně – varianta A

pro žáky, kteří absolvovali I. stupeň základního studia

Žák 1. ročníku

- využívá dovednosti a znalosti získané studiem na I. Stupni základního studia a tyto dále rozvíjí
- tyto dovednosti využívá v samostatně vedené práci
- zvládá plynulou, tempově a zvukově vyrovnanou hru v celém rozsahu nástroje
- využívá zvukových možností nástroje
- dle individuálních možností zvládá hru z listu a pracuje na zdokonalování čtení hudebního zápisu

Žák 2. ročníku

- rozvíjí technické i výrazové možnosti v náročnějších skladbách
- při interpretaci uplatňuje názor na vlastní pojetí skladby
- poradí si s interpretací rozdílných stylových období a žánrů
- využívá klavírní korepetice k zdokonalení souhry

Žák 3. ročníku

- zvládá plynulou, zvukově a tempově vyrovnanou hru
- samostatně pracuje na výrazových možnostech nástroje, tónové barevnosti a uplatňuje je v přednesových skladbách
- vyjadřuje vlastní názor na interpretaci studované skladby
- teoreticky se orientuje v stěžejní saxofonové literatuře

Žák 4. ročníku

- znalosti a dovednosti získané během celého studia uplatňuje na základě svých individuálních schopností ve prospěch výsledného efektu prováděných skladeb a prezentace své osobnosti
- umí si vytvořit názor na možnost provedení různých stylových a žánrových druhů skladeb
- orientuje se v technické problematice nástroje a umí ji využít
- je schopen samostatného studia a umí si vytvořit názor na interpretaci díla v praktickém provedení nebo ve verbální komunikaci

Základní studium II. stupně – varianta B

pro žáky, kteří neabsolvovali I. stupeň základního studia

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá uvolněné držení těla, rukou a prstů
- zvládá základní nátiskové a technické dovednosti
- dovede zahrát stupnice dur do 2 předznamenání + T5
- používá hru tenuto, legato a staccato
- používá dynamické rozlišení (p – mf – f)
- zvládá jednoduché skladby v daném rozsahu

Žák 1. ročníku

- zvládá rozsah nástroje od c1 – c3
- stupnice do 3 předznamenání v pomalém tempu
- stupnice moll do 2 předznamenání v pomalém tempu a stupnice chromatickou
- vystihne náladu a charakter skladeb pomocí základních výrazových prostředků (dynamika, tempo, frázování ve spojitosti s nádechy)

Žák 2. ročníku

- zvládá stupnice v plynulém osminovém tempu dur i moll v pomalém tempu v rozsahu c1 – f3
- systematicky pracuje na kvalitním tónu
- je schopen podle individuálních schopností samostatně nastudovat jednoduchou skladbu
- seznámí se ze stylem swingu a rocku
- pracuje nadále s výrazovými prostředky dynamika, frázování

Žák 3. ročníku

- zvládá stupnice a akordy a moll v celém rozsahu nástroje
- rozvíjí technické a výrazové schopnosti v náročnějších skladbách
- při interpretaci uplatňuje názor na vlastní pojetí skladby
- podle svých individuálních schopností a dovedností zvládá frázování v hudbě swingové a rockové

Žák 4. ročníku

- znalosti a dovednosti získané během celého studia uplatňuje na základě svých individuálních

- schopností ve prospěch výsledného efektu prováděných skladeb a prezentace své osobnosti
- umí si vytvořit názor na možnost provedení různých stylových a žánrových druhů skladeb
 - orientuje se v technické problematice nástroje a umí ji využít
 - je schopen samostatného studia a umí si vytvořit názor na interpretaci díla v praktickém provedení nebo ve verbální komunikaci

5.13.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.13.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.13.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.14. Studijní zaměření - Hra na trubku

Trubka nachází uplatnění jako nástroj sólový i orchestrální ve všech žánrech hudby.

Žáci se učí zvládnout technické a výrazové prostředky nástroje. Snaží se o interpretaci přiměřeně těžkých skladeb sólových, komorních a souborových. Ve výuce se používá jak literatura klasická, tak literatura moderní. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech.

5.14.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na trubku	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.14.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na trubku

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- má zájem o hru na trubku
- je seznámen s nástrojem a jeho uplatněním
- zvládá základní návyky správného dýchání, správné nasazení nátrubku na rty
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- je schopen zahrát v malém tónovém rozsahu jednoduchou písničku či cvičení

Žák 2. ročníku

- má základní návyky pro hru na trubku
- rozšiřuje tónový rozsah dle svých schopností
- má kvalitnější tón
- sleduje intonační čistotu
- zvládá základní návyky správného dýchání
- je schopen rozeznat základní dynamické odstínění
- lépe se orientuje v jednoduchém notovém zápisu
- je schopen zahrát v malém tónovém rozsahu jednoduchou písničku či cvičení

Žák 3. ročníku

- využívá při hře vžitá základní dovednosti (správné dýchání, nasazení tónu)
- používá základní technické prvky
- sleduje intonační čistotu
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- je schopen podle individuálních schopností zahrát z paměti skladbu
- podle svých schopností rozšiřuje tónový rozsah
- hraje legato, staccato

Žák 4. ročníku

- využívá rozšířených technických a výrazových prvků nutných k zvládnutí náročnějších skladeb

- získává praxi v souborové hře (intonace, frázování)
- sleduje intonační čistotu
- je schopen hry v rychlejších tempech
- získává praxi ve hře z listu

Žák 5. ročníku

- je schopen samostatného studia jednoduchých skladeb
- orientuje se v různých hudebních stylech
- je schopen hry v rychlejších tempech
- získává praxi ve hře z listu
- má kvalitnější tón
- je schopen interpretovat skladbu dle jejího charakteru

Žák 6. ročníku

- má smysl pro uvědomělé tvoření tónu na základě zvukové představy a následné sluchové kontroly
- prohlubuje rytmické cítění a smysl pro určení tempa podle charakteru skladeb
- vydrží tóny i s dynamickým odstíněním (crescendo - decrescendo)
- učí se synkopy a akcenty

Žák 7. ročníku

- sleduje intonační čistotu, frázování, dynamické a tempové označení
- rozlišuje měkké a ostré nasazení tónu
- hraje retní vazby
- umí využívat výrazově hudební prvky
- vypěstoval ušlechtilý tón v dynamice pp-ff
- zvládá základy interpretace v různých stylových obdobích, hru z listu, přípravu násobného staccata - trojitě, dvojité
- má prohloubeny správné návyky dýchání
- zdokonalil techniku
- zdokonalil svou hru a výrazové schopnosti v souborové hře

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá základní návyky správného dýchání a správné nasazení nátrubku na rty
- má smysl pro uvědomělé tvoření tónu
- hraje retní vazby
- vydrží tóny s dynamickým odstíněním (p – f)

Žák 1. ročníku

- rozšiřuje své veškeré získané technické i výrazové dovednosti
- zvládne samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- rozšiřuje rozsah (dle svých možností)
- orientuje se při hře v souboru
- vydrží tóny i s dynamickým odstíněním (crescendo – decrescendo)

Žák 2. ročníku

- začíná s nácvičkou dvojitého (trojitého) jazyka
- dokáže na základě stupně své vyspělosti využít zvukových možností nástroje
- zvládá interpretaci přiměřeně obtížných skladeb různých stylových období po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku

Žák 3. ročníku

- zvládá snadné transpozice
- pokračuje v nácvičce násobného staccato
- zdokonaluje hru z listu
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů

Žák 4. ročníku

- je schopen nacvičovat trylky a melodické ozdoby
- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylových období
- zná počátky transpozice – do C, D, F
- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na trubku (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu

5.14.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.14.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.14.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.15. Studijní zaměření - Hra na trombon

Trombon patří k nejoblíbenějším žesťovým hudebním nástrojům. Uplatňuje se nejenom jako sólový nástroj, ale hlavně jako nepostradatelný člen různých hudebních těles, od komorních trií, kvartetů, přes jazzová seskupení, až po velké symfonické orchestry. Učební osnovy hry na trombon jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě a trombonu, chceme je naučit takovým trombonistickým návykům, které jim umožní samostatné studium nových skladeb a zároveň podporují jejich vlastní tvořivost a kreativitu. Ve výuce je používána klasická odborná literatura, ale také moderní notové materiály pro elementární trombonovou výuku.

5.15.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na trombon	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
 - Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.15.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na trombon

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- popíše jednotlivé díly nástroje, chápe, k čemu každý z nich slouží
- používá správné návyky a způsob dýchání, sluchu jako kontroly hry a ladění na nástroj
- umí nasazení tónu jazykem
- dbá na správné držení nástroje při správné poloze těla, seznámí se s tvorbou tónu skrz nátrubek, dýchá do nástroje, koordinuje myšlení, dechu a pravé ruky
- zvládne základní hru na nástroj, využívá minimálně 1. – 4. polohu, tři až čtyři stupně alikvotní řady, hru jednoduchých dětských písniček a skladbiček
- používá jednoduché rytmy, seznámí se s technikou hry na trombon
- naučí se pečovat o nástroj a správným hygienickým návykům při hře

Žák 2. ročníku

- seznámí se s nástrojem a jeho možnostmi – rozezná jaký je rozdíl mezi zvukem a tónem, zvládne základy artikulace, hru nasazovaně, staccato, tenuto
- seznámí se s dalšími polohami nástroje – šestou a sedmou, popřípadě i pátou
- žák chápe a hraje základní stupnice B dur, F dur
- rozšíří si rozsah směrem nahoru i dolů
- zdokonalí si zejména správné dechové a koordinační návyky
- používá nové rytmy, artikulační prvky
- zvládá správný postoj těla, správné dýchání, kontrolu ladění a kvalitu tónu

Žák 3. ročníku

- umí používat všechny základní polohy nástroje, technicky je schopen přecházet plynule z jedné do druhé, nemá problémy s alikvótními řadami a přechody mezi jednotlivými tóny
- má sluchovou představu o tónu, který slyší dříve, než jej zahraje
- artikuluje nasazovaně a umí použít rozdílné druhy nasazení
- si zvětšil rozsah a seznámil se s pedálovými tóny, popřípadě s prvními tóny se zápojkou

Žák 4. ročníku

- zvládá hru skladeb s klavírem

- zapojuje se do souboru několika hráčů (duo, trio, kvartet)
- využívá techniku hry na trombon – legato
- vnímá velký rozdíl mezi způsobem hry legato a glissando
- umí koordinovat pohyb pravé ruky, nasazení a dechu
- zvládá rozsah nástroje od kontra B do fl

Žák 5. ročníku

- plně ovládá nástroj, sám je schopen sebekontroly
- používá správné držení těla při hře na nástroj, automaticky využívá plnou kapacitu plic při hře, technicky se zdokonalil v artikulaci a rychlém a přesném posunu snižce
- prodloužil nátiskovou výdrž
- aktivně přistupuje k výběru sólového repertoáru

Žák 6. ročníku

- vyplní více než tři oktávy, technicky a nátiskově zvládá přechody z hluboké do vysoké polohy
- nemá problémy s artikulací a střídáním jednotlivých tónů různých alikvótních řad
- rozlišuje všechny typy legata
- zdokonaluje zvládnutí vazby souhlasné, nesouhlasné a smíšené
- hraje skladby z paměti, stylově rozezná charakter skladby

Žák 7. ročníku

- dle individuálních schopností se patřičně zdokonalil v kvalitě tónu
- dbá na správné dýchání a plně je ovládá
- hraje obtížnější etudy se všemi druhy artikulace a různou dynamikou
- skladby hraje z paměti
- rozlišuje jazz, swing, dechovou hudbu, klasickou hudbu atd.

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá čtení notového zápisu v houslovém i basovém klíči
- chápe techniku dechu se základy žeberně-bránicové techniky
- zvládá držení nástroje
- dokáže zahrát tón na nátrubek i nasazení tónu na nástroj

Žák 1. ročníku

- hraje zadanou skladbu plynule, disponuje kvalitním rozsahem, dostatečnou hráčskou jistotou, zvládá obtížnější rytmy, vkládá do skladeb svůj vlastní muzikální projev
- ovládá výrazové a dynamické prostředky v plné míře
- uplatňuje všechny nabyté zkušenosti a dovednosti v kolektivní hře
- seznámil se se stupnicemi mollovými (harmonickými i melodickými) v celém rozsahu nástroje, různými artikulačními a rytmickými obměnami a složitějšími akordovými rozklady

Žák 2. ročníku

- zdokonalil snižcovou techniku, hru legato a nasazovaně
- dokáže hrát obtížnější skladby v rychlejších tempech

- hraje stupnice chromatické a osvojil si základy jazzu
- seznámil se s příbuznými nástroji, kterými jsou tenor a baryton

Žák 3. ročníku

- jistě interpretuje technicky obtížné skladby
- ovládá hru se zápojkou, pedálové tóny a přechody z hluboké do vysoké polohy
- aktivně se zapojuje ve hře v kolektivu
- získal základy improvizace, osvojil si různé styly
- seznámil se s hrou v tenorovém, potažmo altovém klíči

Žák 4. ročníku

- zvládl chromaticky celý rozsah nástroje (od kontra E do d2)
- plně využívá hru legato i ostatní artikulace
- samostatně nastudoval skladbu, při které využívá svou invenci, řeší sám technické obtížnosti a zdokonalil se v technice užívání vibrata, hry frullato, glissando
- rozeznává strukturu skladby, plně využívá svou muzikálnost a kreativitu při hře

5.15.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.15.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.15.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.16. Studijní zaměření – Hra na tubu

Tuba patří k oblíbeným žesťovým hudebním nástrojům. Uplatňuje se hlavně jako nepostradatelný člen různých hudebních těles, od komorních trií, kvartetů, přes jazzová a folklórní seskupení, až po velké symfonické orchestry. Učební osnovy hry na tubu jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě a tubě, chceme je naučit takovým tubistickým návykům, které jim umožní samostatné studium nových skladeb a zároveň podporují jejich vlastní tvořivost a kreativitu. Výuku vedou kvalifikovaní pedagogové v učebnách, které jsou vybaveny kvalitními hudebními nástroji. Žákovi může být hudební nástroj z počátku výuky zapůjčen. V koncertním sále školy hrají všichni žáci v doprovodu kvalitního koncertního křídla značky Bohemia. Ve výuce je používána klasická odborná literatura, ale také moderní notové materiály pro elementární výuku hry na tubu.

5.16.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na tubu	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.16.2. Učební osnovy

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- má zájem o hru na tubu
- je seznámen s nástrojem a jeho uplatněním
- zvládá základní návyky správného dýchání, správné nasazení nátrubku na rty
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu
- je schopen zahrát v malém tónovém rozsahu jednoduchou písničku či cvičení

Žák 2. ročník

- má základní návyky pro hru na tubu
- rozšiřuje tónový rozsah dle svých schopností
- má kvalitnější tón
- sleduje intonační čistotu
- zvládá základní návyky správného dýchání
- je schopen rozeznat základní dynamické odstínění
- lépe se orientuje v jednoduchém notovém zápisu
- je schopen zahrát v malém tónovém rozsahu jednoduchou písničku či cvičení

Žák 3. ročníku

- využívá při hře vžitě základní dovednosti (správné dýchání, nasazení tónu)
- používá základní technické prvky
- sleduje intonační čistotu
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- je schopen podle individuálních schopností zahrát z paměti skladbu
- podle svých schopností rozšiřuje tónový rozsah
- hraje legato, staccato

Žák 4. ročníku

- využívá rozšířených technických a výrazových prvků nutných k zvládnutí náročnějších skladeb
- získává praxi v souborové hře (intonace, frázování)

- sleduje intonační čistotu
- je schopen hry v rychlejších tempech
- získává praxi ve hře z listu

Žák 5. ročníku

- je schopen samostatného studia jednoduchých skladeb
- orientuje se v různých hudebních stylech
- je schopen hry v rychlejších tempech
- získává praxi ve hře z listu
- má kvalitnější tón
- je schopen interpretovat skladbu dle jejího charakteru

Žák 6. ročníku

- má smysl pro uvědomělé tvoření tónu na základě zvukové představy a následné sluchové kontroly
- prohlubuje rytmické cítění a smysl pro určení tempa podle charakteru skladeb
- vydržuje tóny i s dynamickým odstíněním (crescendo - decrescendo)
- učí se synkopy a akcenty

Žák 7. ročníku

- sleduje intonační čistotu, frázování, dynamické a tempové označení
- rozlišuje měkké a ostré nasazení tónu
- hraje retní vazby
- umí využívat výrazově hudební prvky
- vypěstoval ušlechtilý tón v dynamice pp-ff
- zvládá základy interpretace v různých stylových obdobích, hru z listu, přípravu násobného staccata - trojitě, dvojité
- má prohloubeny správné návyky dýchání
- zdokonalil techniku
- zdokonalil svou hru a výrazové schopnosti v souborové hře

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá základní návyky správného dýchání a správné nasazení nátrubku na rty
- má smysl pro uvědomělé tvoření tónu
- hraje retní vazby
- vydržuje tóny s dynamickým odstíněním (p – f)

Žák 1. ročníku

- rozšiřuje své veškeré získané technické i výrazové dovednosti
- zvládne samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- rozšiřuje rozsah (dle svých možností)
- orientuje se při hře v souboru
- vydržuje tóny i s dynamickým odstíněním (crescendo – decrescendo)

Žák 2. ročníku

- začíná s nácvikem dvojitého (trojitého) jazyka

- dokáže na základě stupně své vyspělosti využít zvukových možností nástroje
- zvládá interpretaci přiměřeně obtížných skladeb různých stylových období po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku

Žák 3. ročníku

- pokračuje v nácvičování násobného staccato
- zdokonaluje hru z listu
- zvládá nastudování komorních nebo orchestrálních partů

Žák 4. ročníku

- je schopen nacvičovat trylky a melodické ozdoby
- je schopen si vytvořit názor na interpretaci skladeb různých stylových období
- využívá a rozvíjí výrazové stránky hry na tubu (dynamika, frázování, hospodaření s dechem, artikulace, vibrato) jako prostředek k osobitému projevu

5.16.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.16.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.16.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.17. Studijní zaměření – Orchesterální hra

5.17.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu	ROČNÍK				
	II. STUPEŇ				
	0.	1.	2.	3.	4.
Hudební praxe	2	2	2	2	2
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2	2

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.17.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hudební praxe

Přípravné a základní studium I. stupně není realizováno.
Základní studium II. stupně je realizováno v orchestrech.

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- seznámí se s hudební literaturou různých žánrů
- dbá na intonaci
- reaguje na gesta dirigenta

Žák 1. až 2. ročníku

- je schopen spolupracovat s ostatními a je si vědom své spoluzodpovědnosti za proces i výsledek
- je schopen souhry a dokáže vlastní hru přizpůsobit zvukovým a barevným možnostem orchestru

Žák 3. až 4. ročníku

- je schopen interpretovat skladby s ohledem na styl a žánr, při interpretaci vědomě uplatňuje osvojené a technické prostředky (včetně jazzového a tanečního frázování)
- je schopen improvizace v jazzových skladbách (uplatní znalost stupnic)
- zná základní principy hry na hudební nástroje a respektuje je
- získá povědomí o ladění a notaci jiných nástrojů

5.18. Studijní zaměření - Hra na kytaru

Kytara je jeden z nejoblíbenějších nástrojů dnešní doby. Setkáváme se s ní v sólové klasické oblasti, v komorní souhře i jako s doprovodným nástrojem zvláště k písňím (folková a pop hudba), v jazzovém obsazení atd. Základy, které žáci získají při hře na klasickou kytaru jim umožňují pokračovat v tomto směru nebo přestoupit na jiný žánr - nejčastěji elektrickou, jazzovou apod. kytaru a rozvíjet se dále v amatérských nebo profesionálních seskupeních. Vyučovací předmět hra na kytaru je koncipován tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólové hře, v souhře, ve hře z listu, ke komorní hře nebo hře v orchestru, improvizaci kytarových doprovodů k písňím.

5.18.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
				1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.
Hra na kytaru	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.18.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na kytaru

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- hraje bez not
- zvládá základy správného držení nástroje (i s kytarovou podnožkou)
- pravou rukou hraje s dopadem, nejprve střídá prsty i, m na každé struně zvlášť
- umí i plynulý přechod ze struny e2 na h1 prsty i, m.
- po zvládnutí hry pravé ruky na prázdných strunách, ovládá i hru levou rukou
- nacvičil postavení levé ruky a kladení prstů na hmatníku a systém značení levé a pravé ruky
- umí hrát alespoň jednu píseň bez notového zápisu se zapojením obou rukou
- bez notového zápisu ví, kde na kytarě leží tóny c2, d2, e2, f2, g2
- dle individuálních schopností se učí i další písně na pěti tónech – s pomocí učitele
- vytleská rytmus hraných písní sám nebo s pomocí učitele
- zájem žáka o hru podporuje učitel zpíváním při kytarě za doprovodu učitele

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- zvládá základní návyky v držení nástroje
- zvládá základní techniku pravé ruky – s dopadem a bez dopadu, hraje prsty i, m,
- v levé ruce hraje prsty 1, 2, 3, 4, tj. do 4. políčka a při tom střídá prsty v pravé ruce i, m, s dopadem

Žák 2. ročníku

- orientuje se v 1. – 4. políčku na všech strunách
- ví, kde hledat který tón
- v pravé ruce kombinuje hru palce a prstu
- hraje dvojzvuky s prázdnou strunou

- při hře rozlišuje a používá základní dynamiku – p, mf, f
- hraje jednooktávové stupnice s využitím prázdných strun. C, G, D, a moll
- umí zahrát akordy D, D7, A, A7, emi

Žák 3. ročníku

- hraje stupnice jedno a dvouoktávové v základní poloze C,G,D,A,E,a,e
- hraje ve II. poloze s orientací na strunách e,h,g, tj. do pátého políčka
- zvládá základní prstové techniky – využívá obojí formy hry, tj. s dopadem a bez dopadu
- dbá na kvalitu tónu
- je schopen častěji používat dynamiku p,mf,f
- rozpozná náladu skladby s pomocí učitele
- podle individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- při souhře s učitelem získává povědomí a první zkušenosti v souhře s druhým nástrojem
- orientuje se v jednoduchých útvarech a je schopen je z not a za pomoci učitele interpretovat

Žák 4. ročníku

- výrazněji uplatňuje dynamiku p, mf, f
- využívá kytarové rejstříky k podpoření účinku používané dynamiky
- podle svých schopností zahraje akordický doprovod k lehkým písním
- orientuje se v základních kytarových značkách

Žák 5. ročníku

- se orientuje ve III. a IV. poloze na strunách e, h, g
- zvládne jednoduché legato – s využitím prázdné struny
- umí použít malé barré
- hraje dvojzvuky a trojzvuky držené levou rukou
- častěji používá kytarové rejstříky

Žák 6. ročníku

- plynule přechází levou rukou z polohy do polohy
- zahraje jednohlasé stupnice dvouoktávové typové dur i moll na struně A
- zahraje kadenci ke stupnicím C, D, d
- hraje přirozené flažolety
- zná arpeggio a z melodických ozdob příraz a nátryl

Žák 7. ročníku

- si umí sám podle ladičky naladit nástroj
- hraje v V. poloze
- používá prstovou techniku střední obtížnosti
- hraje legato vzestupně i sestupně
- stupnice typové na E struně dur i moll, hraje kadence G, A, c, g
- v dynamických odstínech využívá pp a ff
- zlepšuje tónovou kulturu a uplatňuje složitější rytmy
- doprovází podle notace i akordických značek
- za pomoci učitele vytváří vlastní doprovod podle svých individuálních schopností

Žák přípravného (0.) ročníku

- zná základy správného držení nástroje a postavení obou rukou
- zvládá jednohlasou hru z not v první poloze
- pravou rukou hraje s dopadem i bez dopadu
- plynule přechází ze struny na strunu, v pravé ruce používá palec i ostatní prsty

Žák 1. ročníku

- má upevněné a doplněné technické prvky ke zvládnutí hraných skladeb
- nácvik velkého barré používá nejprve v akordickém doprovodu písní, později i ve skladbách
- vhodně používá rejstříky a sleduje kvalitu tónu a hry
- v pomalejším tempu zvládá typové stupnice na struně E
- při hře kadence dbá na čistotu výměny poloh a správné střídání prstů pravé ruky

Žák 2. ročníku

- při hraní dvouoktávových stupnic zvyšuje nároky na kvalitu provedení
- v souvislosti se studovanými skladbami se seznamuje s novými prvky např. hra arpeggio, glissando, některé umělé flažolety
- zahraje skladby s citlivějším dynamickým rozlišením
- postupným zvládáním a zařazováním náročnějších technických prvků se dopracoval ke hře skladeb z různých období a žánrů

Žák 3. ročníku

- zahraje intervalové stupnice v oktávách dur i moll s prstovými variantami pravé ruky
- zvládá pasážové běhy ve větších skupinách
- je schopen hrát rasguado, pizzicato, tamburina
- svých nabytých schopností využívá při souhře v komorních seskupeních

Žák 4. ročníku

- má upevněné různé technické prvky a techniky hry na nástroj v pravé i levé ruce
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci v jemných barevných a dynamických odstínech
- využívá své schopnosti v komorní hře
- na základě získaných vědomostí a dovedností je schopen samostatného studia středně obtížných skladeb
- podle svých preferencí žák sám učiteli navrhne ke studiu skladbu, o kterou má zájem

5.18.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.18.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.18.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.18.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.19. Studijní zaměření - Hra na elektrickou kytaru

Z důvodu fyzické náročnosti je spodní doporučená věková hranice pro studium 8 let. Předmět Hra na elektrickou kytaru je vyučován individuálně. Vyučovací předmět hra na kytaru je koncipován tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólové hře, v souhře, ve hře z listu, ke komorní hře nebo hře v orchestru, improvizaci kytarových doprovodů k písním.

5.19.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK										
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ			
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na elektrickou kytaru	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P											
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1						
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1				
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2	1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1						
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1						
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.19.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na elektrickou kytaru

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- dokáže popsat stavbu elektrické kytary, identifikovat jednotlivé prvky a popsat jejich funkci (hlavice, krk, tělo, ladící mechanika, hmatník, pražce, snímače, přepínač snímačů, potenciometry hlasitosti a tónové clony)
- umí držet svůj nástroj ve stabilní poloze ideálně tak, aby neomezoval hrací aparát (paže a ruce) ve hře a zbytečně nezatěžoval pohybovou a opěrnou soustavu
- hrací aparát (paže a ruce) umí ustavit tak, aby napomáhal uvolněné a funkčně správné hře na nástroj
- zná názvy a notaci jednotlivých strun a tónů v I. poloze nástroje
- zná značení prstokladu levé a pravé ruky (směr pohybu trsátka)
- umí držet trsátko mezi vnitřní hranou ukazováku a bříškem palce pravé ruky adekvátním tlakem
- umí trsátkem drknout jednotlivé struny úhodem dolů (down) a nahoru (up)
- umí trsátkem drknout dvě sousední struny současně i rozloženě úhodem dolů (down) a nahoru (up)
- zahraje jednoduchou melodii, přednesovou skladbu, nebo píseň s využitím tónů v I. poloze nástroje
- zahraje stupnice G dur pentatonickou a G iónskou v I. poloze nástroje s využitím prázdných strun
- umí zahrát akordy E5, A5, D5 a G5 v I. poloze nástroje s využitím prázdných strun

Žák 2. ročníku

- dokáže popsat stavbu kytarového aparátu a zná funkce jednotlivých částí (předzesilovač, frekvenční korekce, koncový zesilovač, reproduktor, reproduktorová skříň)

- umí naladit nástroj elektronickou ladičkou a trénuje se v ladění dle sluchu
- při hře využívá přepínače snímačů nástroje k dosažení odlišných barev
- zná základní dynamické odstíny f, mf, p a vhodně je aplikuje při hře
- umí hrát trsátkem střídavým úhozem (alternate picking) a aplikuje jej při hře
- umí hrát základní doprovodné rytmy ve dvou a třídobém metru (strumming patterns)
- umí drkat tři sousední struny současně i rozloženě
- hraje dvojhmaty zjednodušených durových a mollových akordů v I. poloze
- zná názvy a notaci všech tónů v I. poloze nástroje
- zahraje doprovod k písni nebo skladbě za použití naučených dvojhmatů akordů, doprovodných rytmů, ideálně i zazpívá melodii
- zahraje melodii k písni za doprovodu učitele
- zahraje jednoduchou bluesovou formu v tónině E, A nebo D
- zahraje pentatonickou mollovou, pentatonickou durovou, iónskou a aiolskou stupnici v I. poloze nástroje za použití prázdných strun

Žák 3. ročníku

- umí naladit nástroj dle sluchu
- hraje na nástroj ve stoje za pomoci popruhu tak, aby nebyla narušena funkce hracího aparátu a pohodlí hry
- umí na nástroji vyjádřit základní dynamické (crescendo, decrescendo) a tempové (ritardando, accelerando) změny
- umí drkat na libovolný počet sousedních strun směrem nahoru i dolů a tuto techniku aplikuje při hře
- hraje jednoduché rytmy (strumming patterns) a rozklady akordů (picking patterns) ve dvou, tří, čtyř a šestidobých metrech
- ovládá základní akordové hmaty C, D, Dm, E, Em, G, A, Am v I. poloze nástroje, zná jejich značení a prstoklady
- zahraje doprovod k písni nebo skladbě za použití naučených hmatů akordů, doprovodných rytmů a rozkladů, ideálně i zazpívá melodii
- zahraje melodii nebo doprovod k písni za doprovodu nahrávky, nebo přednesovou skladbu
- zahraje bluesovou formu v tónině E, A, D nebo G a zná vztahy mezi harmonickými funkcemi T, S, D v bluesové formě
- učí se improvizovat v bluesové formě za použití pentatonických stupnic

Žák 4. ročníku

- při hře využívá potenciometrů hlasitosti a tónové clony nástroje k dosažení širší škály dynamiky a barvy
- orientuje se v akordových diagramech a umí se podle nich naučit nové hmaty
- hraje a orientuje se v II. - V. poloze, mění polohy během hry
- hraje kvintové akordy (power chords) v různých polohách
- hraje akordy s barré přes tři struny
- ovládá akordové hmaty C7, D7, Dm7, E7, Em7, G7, A7, Am7, H7, Hm7, zná jejich značení a prstoklady
- učí se techniky vibrato, vytahování strun (string bending), legato příklepem (hammer-on) a odtahem (pull-off), pizzicato pravou rukou (palm muting) a aplikuje je při hře
- ovládá základní trsátkovou hru, umí hrát pravou rukou i na vzdálenějších strunách (string skipping)
- rozvíjí svoje hudební cítění a vyjadřování po stránce melodické, rytmické, dynamické a barevné
- pracuje na uvolňování hracího aparátu, synchronizaci pravé a levé ruky, osamostatňování prstů levé ruky

- zahraje doprovod k písni nebo skladbě za použití naučených hmatů akordů, doprovodných rytmů a rozkladů, ideálně i zazpívá melodii
- zahraje bluesovou durovou a mollovou stupnici
- zahraje melodii nebo doprovod k písni za doprovodu nahrávky, nebo přednesovou skladbu
- zahraje jednodušší komponované kytarové sólo za doprovodu nahrávky
- hraje bluesovou formu za použití septakordů v doprovodech
- improvizuje v bluesové formě za použití bluesových stupnic

Žák 5. ročníku

- při hře využívá různých kytarových efektů (boost, compressor, overdrive, distortion, fuzz, chorus, flanger, phaser, delay, reverb, tremolo, aj.) ke změně charakteru zvuku nástroje a dosažení ještě širší palety výrazových prostředků
- orientuje se v zápisu kytarové tabulatury pro účely studia sólové hry
- hraje a orientuje se v V. - IX. poloze, mění polohy během hry
- hraje akordy s barré přes šest strun, zmenšené akordy a zmenšené septakordy
- ovládá typizované kvintakordy a septakordy tvarů C, A, G, E, D a umí je na hmatníku vyhledat
- výrazové prostředky rozšiřuje o ozdoby (nátryl, příraz, mordent, trylek, glissando, aj.)
- zahraje typizovaný prstoklad iónské a aiolské stupnice od 6. nebo 5. struny
- zahraje doprovod k písni nebo skladbě za použití naučených hmatů akordů, doprovodných rytmů a rozkladů, ideálně i zazpívá melodii
- zahraje melodii nebo doprovod k písni za doprovodu nahrávky, nebo přednesovou skladbu
- zahraje komponované kytarové sólo za doprovodu nahrávky
- hraje bluesovou formu se zahuštěnou harmonickou strukturou
- improvizuje v bluesové formě za použití bluesových stupnic a některých známých melodických figur (lick)

Žák 6. ročníku

- hraje a orientuje se v XII. - XVII. poloze nástroje
- ovládá obraty kvintakordů horizontálním postupem po hmatníku na třech sousedních strunách
- ovládá některé melodické rozklady durových a mollových akordů (arpeggio patterns)
- ví, jak hrát doprovod k písni aspoň ve dvou různých polohách, využívajíc různého uspořádání hlasů akordů (chord voicing)
- umí provést transpozici harmonie a melodie skladby
- zahraje typizovaný prstoklad myxolydické a dórské stupnice od 5. a 6. struny
- zahraje doprovod k písni nebo skladbě za použití naučených hmatů akordů, doprovodných rytmů a rozkladů, ideálně i zazpívá melodii
- zahraje melodii nebo doprovod k písni za doprovodu nahrávky, nebo přednesovou skladbu
- zahraje komponované kytarové sólo za doprovodu nahrávky
- hraje bluesovou formu se zahuštěnou harmonickou strukturou
- improvizuje v bluesové formě za použití myxolydických a dórských stupnic a některých známých melodických figur (lick)

Žák 7. ročníku

- ovládá základní nástrojovou techniku levé a pravé ruky, ví jak tvořit požadované zvuky a tóny za použití všech prostředků nástroje (kytara, kytarový aparát a jakékoliv efekty v signálovém řetězci), s těmi umí umělecky pracovat a vyjadřovat se
- hraje plynule v celé škále nástroje a v základních tóninách jako sólista i jako doprovodný hráč, orientuje se v notovém zápise, akordových značkách i ve složitějších rytmech

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů, doprovází podle notace i akordických značek, hraje kadence a vytváří vlastní doprovody a sólové party podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních

Základní studium II. stupně

Žák 1. ročníku

- rozšiřuje výrazové prostředky o umělé trsátkové flažolety (pinch harmonics) a flažolety příklepem pravou rukou (tap harmonics) a aplikuje je v sólové a doprovodné hře
- ovládá obraty septakordů horizontálně napříč hmatníkem a aplikuje je při hře
- ovládá melodické rozklady septakordů (arpeggios) a umí je aplikovat při hře
- zahraje typizovaný prstoklad libovolné stupnice způsobem "tři tóny na strunu" (three-notes-per-string)
- hraje doprovody k písním nebo skladbám dle vlastního výběru a zájmu
- zahraje komponované kytarové sólo za doprovodu nahrávky
- hraje různé druhy bluesových forem (mollové blues, jazz blues, Parker blues, atd.)
- improvizuje v bluesových a jiných formách za použití některých známých melodických figur (lick)
- běžně se uplatňuje při hře v komorních nebo souborových uskupeních vně i mimo školu

Žák 2. ročníku

- rozšiřuje výrazové prostředky o příklepy pravou rukou (tapping) a aplikuje je při hře
- samostatně vyhledává skladby v žánru svého zájmu a pěstuje si sluchové schopnosti
- je schopen odposlechnout jednoduché harmonie a melodie
- v pravé ruce cvičí techniku hry economy picking, zejména při prstokladech 3NPS a vhodně ji aplikuje při sólové hře
- hraje doprovody k písním nebo skladbám dle vlastního výběru a zájmu
- zahraje komponované kytarové sólo za doprovodu nahrávky
- hraje různé druhy bluesových forem (mollové blues, jazz blues, Parker blues, atd.)
- improvizuje v bluesových a jiných formách za použití některých známých melodických figur (lick)
- běžně se uplatňuje při hře v komorních nebo souborových uskupeních vně i mimo školu

Žák 3. ročníku

- rozšiřuje výrazové prostředky dál dle vlastního výběru a zájmu (např. harp harmonics, sweep picking, double tapping, two handed tapping aj.) a tyto aplikuje při hře
- samostatně vyhledává skladby v žánru svého zájmu a pěstuje si sluchové schopnosti
- je schopen odposlechnout složitější harmonie a melodie
- hraje doprovody k písním nebo skladbám dle vlastního výběru a zájmu, je schopen tvorby vlastních aranží
- zahraje komponované kytarové sólo za doprovodu nahrávky
- hraje různé druhy bluesových forem (mollové blues, jazz blues, Parker blues, atd.)
- improvizuje v bluesových a jiných formách za použití některých známých melodických figur (lick)
- běžně se uplatňuje při hře v komorních nebo souborových uskupeních vně i mimo školu

Žák 4. ročníku

- ovládá různé technické prvky a techniky hry na nástroj
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci hudby v jemných barevných a dynamických odstínech
- využívá své schopnosti při komorní a souborové hře
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

5.19.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.19.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.19.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.19.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.20. Studijní zaměření - Hra na basovou kytaru

Basová kytara je doprovodný nástroj a zastává v moderní hudbě úlohu, kterou měl kdysi kontrabas. Vícehlasá hudba je totiž bez hlubokých tónů jaksí plochá. Basová linka kromě toho může pomáhat rytmu svou temnou pulzací. Baskytara je tvořena z podobných částí jako klasická kytara a nejvíce se podobá kytarě elektrické. Krk baskytary je delší než u kytary a ladící mechanismus je robustnější. Baskytara má nejčastěji čtyři opředené struny (může mít i více), které jsou ale tlustší než hluboké struny kytary. Celkově je baskytara masivnější, a proto také těžší než její příbuzná elektrická kytara. Baskytar je obrovské množství nejrozmanitějších tvarů a vybavení.

5.20.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na basovou kytaru	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.20.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na basovou kytaru

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Žáka do 1. ročníku zařadí učitel, který jako odborník uzná, že dítě prokazatelně splňuje podmínky fyzických předpokladů potřebných ke zvládnutí specifík tohoto nástroje.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- zvládá základní návyky v držení nástroje
- zvládá základní techniku pravé ruky – s dopadem a bez dopadu, hraje prsty i
- v levé ruce hraje prsty 1, 2, 3, 4, tj. do 4. políčka a při tom střídá prsty v pravé ruce s dopadem

Žák 2. ročníku

- orientuje se v 1. – 4. políčku na všech strunách
- ví, kde hledat který tón
- v pravé ruce kombinuje hru palce a prstu
- hraje dvojzvuky s prázdnou strunou
- při hře rozlišuje a používá základní dynamiku
- hraje jednooktávové stupnice s využitím prázdných strun univerzálním prstokladem
- umí zahrát rozložené akordy univerzálním prstokladem

Žák 3. ročníku

- hraje stupnice jedno a dvouoktávové v základní poloze
- hraje ve II. poloze s orientací na strunách do pátého políčka
- zvládá základní prstové techniky – využívá obojí formy hry, tj. s dopadem a bez dopadu
- dbá na kvalitu tónu
- je schopen častěji používat dynamiku
- rozpozná náladu skladby s pomocí učitele
- podle individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- při souhře s učitelem získává povědomí a první zkušenosti v souhře s druhým nástrojem
- orientuje se v jednoduchých útvarech a je schopen je z not a za pomoci učitele interpretovat

Žák 4. ročníku

- výrazněji uplatňuje dynamiku

- využívá kytarové rejstříky k podpoření účinku používané dynamiky
- podle svých schopností zahraje akordický doprovod k lehkým písním
- orientuje se v základních kytarových značkách

Žák 5. ročníku

- orientuje se ve III. a IV. poloze na strunách
- zvládne jednoduché legato – s využitím prázdné struny

Žák 6. ročníku

- plynule přechází levou rukou z polohy do polohy
- zahraje jednohlasé stupnice dvouoktávové typové dur i moll
- zahraje kadenci ke stupnicím
- hraje přirozené flažolety

Žák 7. ročníku

- umí si sám podle ladičky naladit nástroj
- hraje v V. poloze
- používá prstovou techniku střední obtížnosti
- hraje legato vzestupně i sestupně
- stupnice typové na E struně dur i moll, hraje kadence G, A, c, g
- v dynamických odstínech využívá pp a ff
- zlepšuje tónovou kulturu a uplatňuje složitější rytmy
- doprovází podle notace i akordických značek
- za pomoci učitele vytváří vlastní doprovod podle svých individuálních schopností

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- hraje bez not
- zvládá základy správného držení nástroje
- pravou rukou hraje s dopadem, nejprve střídá prsty na každé struně zvlášť
- umí i plynulý přechod ze struny na strunu.
- po zvládnutí hry pravé ruky na prázdných strunách, ovládá i hru levou rukou
- nacvičil postavení levé ruky a kladení prstů na hmatníku a systém značení levé a pravé ruky
- umí hrát alespoň jednu píseň bez notového zápisu se zapojením obou rukou
- dle individuálních schopností se učí i další písně na pěti tónech – s pomocí učitele
- vytleská rytmus hraných písní sám nebo s pomocí učitele

Žák 1. ročníku

- má upevněné a doplněné technické prvky ke zvládnutí hraných skladeb
- vhodně používá rejstříky a sleduje kvalitu tónu a hry
- v pomalejším tempu zvládá typové stupnice na struně E
- při hře kadence dbá na čistotu výměny poloh a správné střídání prstů pravé ruky

Žák 2. ročníku

- při hraní dvouoktávových stupnic zvyšuje nároky na kvalitu provedení
- v souvislosti se studovanými skladbami se seznamuje s novými prvky např. hra arpeggio, glissando, některé umělé flažolety
- zahraje skladby s citlivějším dynamickým rozlišením
- postupným zvládnutím a zařazováním náročnějších technických prvků se dopracoval ke hře skladeb z různých období a žánrů

Žák 3. ročníku

- zahraje intervalové stupnice v oktávách dur i moll s prstovými variantami pravé ruky
- zvládá pasážové běhy ve větších skupinách
- je schopen hrát rasguado, pizzicato, tamburina

Žák 4. ročníku

- má upevněné různé technické prvky a techniky hry na nástroj v pravé i levé ruce
- využívá kvality tónu a úhozu k interpretaci v jemných barevných a dynamických odstínech
- na základě získaných vědomostí a dovedností je schopen samostatného studia středně obtížných skladeb
- podle svých preferencí žák sám učiteli navrhne ke studiu skladbu, o kterou má zájem

5.20.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.20.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.20.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.21. Studijní zaměření - Hra na bicí nástroje

Vyučovací předmět hra na bicí nástroje zahrnuje nácvik ovládání bicích nástrojů a zastřešuje následující činnosti - hra na nástroje, které jsou rozděleny do specifických typů (malý buben, bicí souprava, tympány a melodické nástroje, ostatní orchestrální nástroje, percuse-etnické bicí nástroje), hra z listu, nácvik hry v duu s učitelem, hra s nahrávkou, improvizace. Vyučovací předmět hra v souboru zahrnuje praktickou hru v libovolném hudebním uskupení a zahrnuje následující činnosti: hra v souboru bicích nástrojů, hra v některém z orchestrů nebo hudebních skupin působících ve škole. Výuka probíhá v učebně bicích nástrojů, které jsou vybaveny bicí soupravou (bicími soupravami), bicími nástroji s určitým laděním, a to jak samozvuknými tak i blanzvuknými (tympány, xylofon), ostatními orchestrálními bicími nástroji (velký buben, tamburína, triangel, párové činely atd.).

5.21.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na bicí nástroje	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.21.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na bicí nástroje

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- chápe notu a pauzu čtvrt'ovou a notu osminovou
- rozumí pojmům rytmus a chápe takt 2/4, 3/4 a 4/4
- je schopen zaujmout správné držení těla při hře na malý buben
- zvládá správné držení paliček
- zvládá střídavé údery jednoduché ve velmi pomalém tempu a hru patternů složených ze čtvrt'ových a osminových hodnot

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- při hře na malý buben zvládá základy techniky víření
- je schopen zaujmout správné držení těla při hře na bicí soupravu
- zvládá elementární základy nezávislosti končetin, doprovodné rytmy sestávající ze čtvrt'ových not v 4/4 taktu
- umí pojmenovat části bicí soupravy

Žák 2. ročníku

- při hře na malý buben rozvíjí základy techniky víření
- chápe pauzy a aplikuje je při hře na probírané nástroje
- orientuje se ve třech stupních dynamiky (p, mf, f)
- žák si samostatně koriguje držení paliček
- má informativní povědomí o základních typech držení paliček
- zvládá další kombinace pro osamostatňování končetin
- v pomalém tempu hraje doprovodné rytmy sestávající z čtvrt'ových a osminových not na hi-hat, malý a velký buben

Žák 3. ročníku

- používá základy víření v rytmických hodnotách na malý buben
- má informativní přehled o nejběžnějších perkusivních nástrojích (triangl, tamburína, clave,...) samostatně řeší rukoklady probíraných rytmů
- umí realizovat plynulé změny dynamiky mezi oběma probranými stupni
- žák chápe princip prstové techniky v kombinaci s předloktím a zápěstím

- má základní povědomí o využívání odskoku paličky pro pozdější použití - uvolnění
- elementární základy hry využívá při hře na melodické a perkusivní nástroje
- má informativní povědomí o breacích, jednoduše je realizuje v doprovodných rytmech
- elementární základy hry využívá při hře na melodické a perkusivní nástroje

Žák 4. ročníku

- chápe šestnáctinové noty a osminové trioly
- aplikuje 3 stupně dynamiky (p, mf, f) i v plynulých změnách na malý buben
- žák je obeznámen s tečkovaným rytmem. Na informativní úrovni chápe hru dvojitých úderů
- je seznámen s přírazy
- zvládá střídavé úderý jednoduché v rychlejším tempu
- v elementární podobě využívá látku zvládnutou na malém bubnu k tvorbě breaků

Žák 5. ročníku

- žák ovládá šestnáctinové noty a osminové trioly v kombinaci doprovodných rytmtů na malý buben a bicí soupravu
- při rychlejších tempech střídavých úderů jednoduchých je již schopen použít prstové techniky - kombinace se zápěstním úderem
- žák je seznámen s technikou dvojitých úderů na malý buben a s pojmem rytmická stupnice
- ovládá hru jednoduchých písní na melodické bicí nástroje

Žák 6. ročníku

- na informativní úrovni chápe další rytmické útvary, zejména šestnáctinové trioly a sextoly
- v pomalých tempech žák zvládá rytmickou stupnici po sextoly a zpět
- ovládá látku týkající se dalších notových hodnot s tečkou
- je schopen samostatně analyzovat optimální prstoklad v základních rytmických útvarech
- žák rozvíjí základní znalosti při hře dvojitými úderý na malý buben a je obeznámen s paradiddle
- dále je seznámen se základními perkusními nástroji (triangl, clave, kastaněty, tamburína,...)
- a technikou hry na tyto nástroje
- ovládá hru jednoduchých písní na melodické bicí nástroje

Žák 7. ročníku

- dokáže spojovat rytmické útvary s lichým počtem not (trioly) s rytmy se sudým počtem not (osminy, šestnáctiny)
- zná a dokáže aplikovat (u zvládnutých technik) 5 stupňů dynamiky (pp,p,mf,f,ff) i plynulé změny dynamiky mezi těmito stupni
- na informativní úrovni chápe tzv. „single paradiddle“ a dokáže ho zahrát v pomalém tempu na malý buben. Alespoň každou rukou zvlášť zvládá prstovou techniku jednoduchých úderů
- v hrubé podobě dokáže zahrát tlačení vír i v delších časových úsecích
- žák zvládá hru doprovodných rytmtů v triolovém cítění. V těchto souvislostech je schopen interpretace krátkých (zpravidla jednotaktových) breaků na konci frází (například osmitaktí)
- je schopen jednoduše ale samostatně doprovodit (v hudební skupině nebo systémem „play along“) skladby v 4/4 taktu
- žák je seznámen se základními melodickými nástroji (xylofon, vibrafon, marimba, zvonkohra)

- na základní perkusivní nástroje je schopen doprovodit malý komorní soubor či žákovský orchestr

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- dokáže spojovat rytmické útvary s lichým počtem not (trioly) s rytmy se sudým počtem not (osminy, šestnáctiny)
- zná a dokáže aplikovat (u zvládnutých technik) 5 stupňů dynamiky (pp,p,mf,f,ff) i plynulé změny dynamiky mezi těmito stupni
- na informativní úrovni chápe tzv. „single paradiddle“ a dokáže ho zahrát v pomalém tempu na malý buben. Alespoň každou rukou zvláště zvládá prstovou techniku jednoduchých úderů
- v hrubé podobě dokáže zahrát tlačенý vír i v delších časových úsecích
- žák zvládá hru doprovodných rytmů v triolovém cítění. V těchto souvislostech je schopen interpretace krátkých (zpravidla jednotaktových) breaků na konci frází (například osmitaktí)
- je schopen jednoduše ale samostatně doprovodit (v hudební skupině nebo systémem „play along“) skladby v 4/4 taktu
- žák je seznámen se základními melodickými nástroji (xylofon, vibrafon, marimba, zvonkohra)
- na základní perkusivní nástroje je schopen doprovodit malý komorní soubor či žákovský orchestr

Žák 1. ročníku

- na informativní úrovni chápe možnosti osamostatňování končetin
- chápe další stupeň rytmické stupnice- dvaatřicetiny
- ovládá problematiku tzv. „tečkovaných rytmů“
- technikou střídavých úderů jednoduchých umí zahrát rozličné kombinace rytmických patternů včetně šestnáctinových a osminových pauz
- zvládá jednoduché breaky v příslušném taktu a „feelingu“
- ve velmi jednoduchých souvislostech zvládá aplikaci tzv. „single paradiddle“ do doprovodného groove nebo breaku
- dokáže spojovat rytmické útvary s lichým počtem not (trioly) s rytmy se sudým počtem not (osminy, šestnáctiny)
- zná a dokáže aplikovat (u zvládnutých technik) 5 stupňů dynamiky (pp,p,mf,f,ff) i plynulé změny dynamiky mezi těmito stupni
- na informativní úrovni chápe tzv. „single paradiddle“ a dokáže ho zahrát v pomalém tempu na malý buben. Alespoň každou rukou zvláště zvládá prstovou techniku jednoduchých úderů
- v hrubé podobě dokáže zahrát tlačенý vír i v delších časových úsecích
- žák zvládá hru doprovodných rytmů v triolovém cítění. V těchto souvislostech je schopen interpretace krátkých (zpravidla jednotaktových) breaků na konci frází (například osmitaktí)
- je schopen jednoduše ale samostatně doprovodit (v hudební skupině nebo systémem „play along“) skladby v 4/4 taktu
- žák je seznámen se základními melodickými nástroji (xylofon, vibrafon, marimba,

zvonkohra)

- na základní perkusivní nástroje je schopen doprovodit malý komorní soubor či žakovský orchestr

Žák 2. ročníku

- chápe druhy taktů s dělením dob na tři osminy, zejména 12/8 a 6/8
- je seznámen s dalším stupněm rytmické strupnice – kvintoly
- je schopný použít tzv. „tečkované rytmy“ v doprovodných rytmech při hře na bicí soupravu
- v pomalém tempu využívá některé další kombinace paradiddleů
- je seznámen se způsobem hry na melodický bicí nástroj (např. vibrafon), na který zvládá interpretovat krátké melodické motivy v tónině C dur

Žák 3. ročníku

- orientuje se v problematice nepravidelných čtvrt'ových taktů, např. 5/4
- je seznámen s dalším stupněm rytmické strupnice – septola. S určitými omezeními (např. krajní stupně dynamiky, prudká crescendo a decrescendo) zvládá tlačенý vír
- běžně hraje přírazy u osminových not
- ve velmi jednoduchých souvislostech ovládá aplikaci paradiddleů do doprovodného groove nebo breaku
- je obeznámen s technikou hry metličkami
- je schopen jednoduše ale samostatně doprovodit (v hudební skupině nebo systémem „play along“) skladby v 4/4, 12/8 taktu v cítění „rovné osminy“ a šestnáctinové cítění“, zvládá jednoduché breaky v příslušném taktu a „feelingu“
- při hře na melodický nástroj interpretuje krátké melodické motivy v tónině s jedním předznamenáním i občasné náhodné posuvky
- je seznámen s hrou na tympány a způsobem ladění

Žák 4. ročníku

- zvládá problematiku lichých osminových taktů, např. 5/8 a 7/8
- hraje rytmickou stupnici po dvaatřicetiny a zpět
- plně ovládá tlačенý vír - všechny běžně používané stupně dynamiky včetně plynulých změn dynamiky
- v pomalejších tempech hraje přírazy u šestnáctinových not a v triolách
- je schopen jednoduše ale samostatně doprovodit (v hudební skupině nebo systémem „play along“) skladby v 4/4, 3/4 a 12/8 taktu v cítění „rovné osminy“, „shuffle“, šestnáctinové cítění“ i snadné skladby ve swingovém duchu včetně breaků a až 4taktových sol
- zvládá jednoduchý swingový doprovod metličkami
- při hře na melodický nástroj interpretuje kratší lidovou píseň či etudu s 1 předznamenáním, včetně náhodných posuvek
- při hře na tympány využívá techniky malého bubnu
- je schopný hrát jednoduché etudy na tento nástroj

5.21.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.21.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.21.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.21.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.22. Studijní zaměření - Sólový zpěv

Zpěv je tím nejzákladnějším a zároveň nejběžnějším hudebním projevem člověka. Znalost zpěvu a schopnost správného používání mluvního hlasu je základem nejen každého muzikanta nebo hudebního pedagoga, ale nutnou potřebou pro mnoho dalších profesí. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech jako zpěvák amatér, jako student nasměrovaný na pokračování studia profesionálního zpěvu, jako zaměstnanec oboru, ve kterém zpěv a zdravé používání hlasu je nezbytným předpokladem, jako profesionální zpěvák. Vyučovací předmět Sólový zpěv je koncipován tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólovém zpěvu, ve vyšších ročnících i komorním (vícehlasém) zpěvu, ve zpěvu na mikrofon (u muzikálového zaměření), ve schopnosti umět správně používat mluvní hlas, v hlasové hygieně a péči o svoje zdraví, zaměřenou na hlasové ústrojí. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě a zpěvu a chceme ho naučit takovým návykům, které mu umožní samostatné studium nových skladeb a zároveň podporují jeho vlastní tvořivost a kreativitu

5.22.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Sólový zpěv	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Pěvecká praxe	V								1	1					
Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáci navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.22.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Sólový zpěv

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- umí napodobovat a zopakovat různé zvuky (se zaměřením na uvolnění hlasu, objevování hlavové resonance)
- umí vytleskat rytmus písně
- zopakuje po učiteli jednoduchou melodii
- při zpěvu umí ukázněně a přirozeně stát
- umí zazpívat jednoduchou lidovou nebo umělou dětskou píseň

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- při zpívání umí správně a přirozeně stát
- zvládá klidný a pomalý nádech a výdech
- umí používat všechny vokály na jednoduchých hlasových cvičeních
- zpívá ve střední hlasové poloze v rozsahu 5-6 tónů
- dle svých logopedických schopností umí při zpěvu srozumitelně artikulovat
- umí z paměti zazpívat jednoduchou píseň

Žák 2. ročníku

- je schopen předvést dechové cvičení nádech-zadržení dechu-výdech
- při hlasových cvičeních volně otevírá ústa
- orientuje se v notovém zápise jednoduché písně
- při zpěvu písně je schopný zvukového vyrovnání svého hlasu
- umí z paměti zazpívat jednoduchou lidovou píseň a umělou dětskou píseň s harmonickým doprovodem

Žák 3. ročníku

- umí použít základní pěvecké návyky (vzprímené držení těla, klidné dýchání, měkké nasazení tónu, srozumitelná artikulace, přesná rytmizace textu)
- má základní znalosti o částech lidského těla důležitých při zpívání

- je schopen vyrovnaně používat hlas v celém svém dosavadním rozsahu
- má základní znalost dynamiky, agogiky a legátového zpěvu
- umí zazpívat lidovou a umělou píseň s harmonickým doprovodem

Žák 4. ročníku

- uplatňuje získané dovednosti z předchozího studia
- ovládá nádech jak nosem, tak i ústy
- při zpěvu využívá hluboký nádech
- je schopný zopakovat po učiteli delší melodickou frázi
- dle míry svého talentu je schopný rozšířit svůj dosavadní hlasový rozsah
- je schopný kultivovaného vystoupení na veřejnosti, případně v rámci hodiny zpěvu

Žák 5. ročníku

- ovládá pomalý a rychlý nádech
- je schopný si sám nastudovat rytmickou stránku textu jednoduché lidové nebo umělé písně
- dle míry svého talentu umí vystihnout náladu a charakter zpívané písně
- je schopen vnímat jiný hlas, je připraven zazpívat dvojhlas
- zná základy hlasové hygieny a umí šetrně pracovat s hlasem (v souvislosti k předemtačnímu období)
- je schopný souhry při zpěvu s harmonickým doprovodem

Žák 6. ročníku

- při zpěvu srozumitelně artikuluje, přesně intonuje a cítí rytmus interpretované písně
- je schopný vnímat kantilénu, legátové (plynulé) frázování
- uvědomuje si výrazový obsah písní různého charakteru
- je schopný zazpívat jednoduchý dvojhlas
- v jednoduchých zápisech se orientuje na klaviatuře
- je schopný souhry při zpěvu s harmonicky složitějším doprovodem
- je schopný kultivovaného vystoupení na veřejnosti, případně vystoupení v rámci hodiny zpěvu

Žák 7. ročníku

- pokud žák absolvoval všech 7 ročníků I. stupně, ovládá základy dechové techniky (ovládá jak klidný, tak i rychlý nádech, hluboké dýchání)
- umí měkce nasadit tón, srozumitelně artikulovat, zpívat způsobem legato (plynulý, vázaný zpěv)
- s využitím hlavového tónu používá rozšířený hlasový rozsah
- umí při zpěvu použít dynamické odstíny
- má zvukově vyrovnaný hlasový rozsah
- je schopný vícehlasého zpěvu
- orientuje se na klaviatuře
- umí si sám nastudovat jednoduchou lidovou nebo umělou píseň
- je schopný interpretovat přiměřeně obtížné skladby více žánrů
- chápe kantilénu a hudební frázi
- výrazově odlišuje písně různého charakteru
- je schopný kultivovaného veřejného vystoupení
- zná zásady hlasové hygieny

Žák přípravného (0.) ročníku

- při zpěvu stojí vzpřímeně
- umí se volně a klidně nadechnout
- pro rozezpívání umí použít styl zpěvu brumendo
- transponuje hlasové cvičení od různých tónů v rámci svého rozsahu
- používá základní dynamické odstíny (forte, piano)
- interpretuje lidovou nebo umělou píseň sám nebo s harmonickým doprovodem

Žák 1. ročníku

- uvědoměle používá pěvecké dýchání
- rozlišuje hrudní a hlavovou rezonanci
- umí používat při zpěvu dynamické odstíny
- je schopen zpěvu legato a srozumitelné artikulace
- umí dobře interpretovat lidovou píseň
- zná zásady hlasové hygieny
- je schopen kultivovaného projevu při veřejném vystoupení

Žák 2. ročníku

- ovládá hluboké dýchání, klidný pomalý nádech a výdech
- je schopen použít hrudní i hlavový tón
- je schopen zpěvu legato a aktivní artikulace
- umí v interpretovaných skladbách vnímat fráze a výrazový obsah
- umí používat při zpěvu dynamické odstíny
- má možnost volby zaměřit se na zpěv klasický nebo muzikálový
- je schopen souhry s klavírním nebo jiným doprovodem

Žák 3. ročníku

- používá dechovou oporu
- orientuje se v hlavovém a hrudním rejstříku dle svého hlasového rozsahu
- zvládá zpěv legato a staccato
- je schopen souhry s klavírním nebo jiným doprovodem
- v kolektivu zpívá vícehlasně
- dle svého zaměření ovládá frázování a vyjádření výrazu skladeb různých stylových žánrů

Žák 4. ročníku

- ovládá správnou dechovou techniku a uvědoměle s ní pracuje
- používá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- zvládá zpěv plynulé kantilény s ohledem vedení a dodržování frází
- dobře se orientuje v hudebním zápise i textu
- kultivovaně interpretuje stylově a žánrově správně vokální skladby různých slohových období
- používá dynamiku a výraz charakterem vyjádření charakteru interpretované skladby
- samostatně pracuje při korepetici
- je schopen se uplatnit ve vícehlasém komorním seskupení

- má základní vědomosti o základní pěvecké literatuře různých slohových období
- kriticky hodnotí poslouchanou vokální a vokálně-instrumentální hudbu
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí

5.22.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.22.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.22.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.23. Studijní zaměření – Komorní zpěv

5.23.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu	ROČNÍK				
	II. STUPEŇ				
	0.	1.	2.	3.	4.
Pěvecká praxe	2	2	2	2	2
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	2	2

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.23.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Komorní zpěv

Přípravné a základní studium I. stupně není realizováno.

Základní studium II. stupně je realizováno v pěveckých seskupeních.

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zazpívá čistě svůj part
- ovládá základy dechové techniky, měkké nasazení tónu a správnou artikulaci

Žák 1. až 2. ročníku

- zpívá jednoduché dvojhlase a trojhlase skladby
- orientují se v notovém zápisu
- ovládá pěveckou artikulaci

Žák 3. až 4. ročníku

- zazpívá jednoduchou skladbu z listu
- pro vyjádření charakteru a nálady skladeb používá základní výrazové prostředky (dynamika,

- agogika)
- zpívá skladby se složitějším harmonickým doprovodem, případně i a capella
- je si vědom zodpovědnosti nejen za svůj výkon, ale i výkon celého kolektivu žáků a podle toho při přípravě koncertu pracuje
- interpretuje skladby různých stylů i slohových období
- je schopen kultivovaného projevu na veřejném vystoupení

5.24. Studijní zaměření - Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba (EZHKT)

Studijní zaměření Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba (EZHKT) reaguje na neustálý vývoj hudebních nástrojů a hudební tvorby a proměnu přístupů ke zvukové tvorbě jako jednoho z druhů umění. Vzdělávací obsah tohoto zaměření je v oblasti Hudební interpretace a tvorba a je uspořádán modulárně.

Moduly tvoří tři samostatné a zároveň vnitřně propojené celky:

- **Hra na elektronické klávesové nástroje (dále jen EKN) a jejich ovládání**
- **Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku**
- **Tvorba hudby prostřednictvím digitálních technologií**

V modulu **Hra na EKN** a jejich ovládání je žákovi umožněno seznámit se s elektronickými klávesovými nástroji na takové úrovni, aby je byl schopen dále využívat jako vstupní terminál pro přenášení audio a midi dat do digitálního prostředí.

V modulu **Technika záznamu, zpracování a reprodukce zvuku** je žákovi umožněno získat základní poznatky z oboru fyziky, akustiky a elektrotechniky a využívat tyto poznatky při vlastní práci s dostupnými prostředky, nástroji a technologiemi. Žák se seznámí s komplexním řetězcem zařízení ke snímání, digitalizaci a editaci zvuku, s dostupným hardwarem i softwarem využívaným v hudební tvorbě a produkci.

Tvorba hudby prostřednictvím digitálních technologií je modul, který je zaměřen na vlastní tvůrčí činnost prostřednictvím technologií a autorskou práci v digitálním prostředí. Žákovi je umožněno tvůrčím způsobem pracovat s přejatým materiálem (remixy, koláže atd.), vytvářet vlastní zvukové objekty a podílet se s ostatními na realizaci společných hudebních projektů.

5.24.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
EZHYZT	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.24.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Elektronické zpracování hudby a zvuková tvorba (EZHYZT)

Přípravné studium I. stupně není realizováno.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

Modul A

- zvládá hru jednoduchého notového zápisu v rozsahu 5 tónů
- zahraje podle sluchu jednoduchou píseň s doprovodem kvinty
- orientuje se v základních rytmických hodnotách
- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu

Modul B

- dokáže podle předlohy zaznamenat a přehrát jednoduchou vícehlasou melodii v dostupném notačním editoru v rozsahu jedné oktávy
- zvládá základní princip software na editaci hudby (otevření, import, posouvání, střih)

Modul C

- dokáže navrhnout podle kontrastu pořadí několika písní na hudebním nosiči
- dokáže vytvořit krátkou zvukovou koláž na dostupném software a hardware

Žák 2. ročníku

Modul A

- zahraje podle sluchu jednoduchou píseň s elementárním doprovodem
- orientuje se v základních rytmických hodnotách a dokáže je bez přípravy interpretovat
- dokáže interpretovat jednoduchý notový zápis v rozsahu oktávy
- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu

Modul B

- dokáže podle předlohy zaznamenat a přehrát jednoduchou vícehlasou melodii v dostupném notačním editoru
- dokáže za pomoci pedagoga pořídit jednoduchý zvukový záznam
- dokáže za pomoci pedagoga vyexportovat upravený zvukový záznam

Modul C

- dokáže vytvořit na zvolené téma krátkou zvukovou koláž za pomoci dostupného software a hardware
- dokáže vybrat podkladovou hudbu pod krátkou filmovou ukázkou

Žák 3. ročníku

Modul A

- dokáže interpretovat jednoduchý notový zápis celém rozsahu nástroje
- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu oběma rukama dohromady
- dokáže použít klávesový nástroj jako terminál pro zadávání dat do počítače
- dokáže se orientovat v základním nastavení nástroje (volba rytmu, zvuku)
- dokáže zahrát jednohlasou melodii s jednoduchým automatickým doprovodem

Modul B

- dokáže podle předlohy zaznamenat a editovat vícehlasou melodii v dostupném notačním editoru

- dokáže samostatně pořídit jednoduchý monofonní a stereofonní zvukový záznam
- dokáže samostatně editovat a vyexportovat do zvoleného formátu zvukový záznam

Modul C

- dokáže podložit krátkou filmovou ukázkou přiměřenými ruchy (zvuk ulice, bouchnutí dveří, chůze), které sám postupně nahraje v dostupném software
- dokáže vybrat a editovat podkladovou hudbu pod krátkou filmovou ukázkou
- dokáže za pomoci vlastních nahrávek vytvořit krátký zvukový příběh
- seznámí se se základními pojmy akustiky (zvuk, odraz zvuku)

Žák 4. ročníku

Modul A

- dokáže interpretovat vícehlasý notový zápis celém rozsahu nástroje
- samostatně nastuduje jednoduché skladby odlišného charakteru
- dokáže použít klávesový nástroj pro obousměrnou komunikaci s počítačem
- dokáže se orientovat ve složitějším nastavení ovládacích prvků nástroje
- dokáže zahrát přiměřeně obtížnou skladbu s automatickým doprovodem

Modul B

- seznámí se se základním principem MIDI
- dokáže podle předlohy zaznamenat, editovat vícehlasou melodii v dostupném notačním editoru a exportovat do MIDI formátu pro další zpracování
- dokáže v dostupném audio sekvenceru vytvořit a editovat jednoduchou MIDI stopu a použít ji k ovládání virtuálního hudebního nástroje
- dokáže za pomoci pedagoga pořídit a editovat jednoduchý stereofonní zvukový záznam školního koncertu

Modul C

- dokáže samostatně vybrat a editovat podkladovou hudbu a ruchy pod krátkou filmovou ukázkou
- dokáže se orientovat v akusticky rozdílném prostředí (plenér, utlumená místnost, hala)
- dokáže za pomoci vlastních i převzatých nahrávek vytvořit krátký zvukový příběh, který se bude postupně odehrávat v různém akustickém prostoru

Žák 5. ročníku

Modul A

- orientuje se ve složitějších rytmických útvarech
- samostatně nastuduje obtížnější skladby odlišného charakteru
- cíleně používá klávesový nástroj pro obousměrnou komunikaci s počítačem
- orientuje se ve složitějším nastavení ovládacích prvků nástroje
- zahraje přiměřeně obtížnou skladbu s automatickým doprovodem
- dokáže v reálném čase nahrát jednoduchý part do audio editoru připojeného ke klávesovému nástroji

Modul B

- používá pokročilejší funkce pro vytvoření notového záznamu, seznamuje se s jiným dostupným software v tomto odvětví
- dokáže v sekvenceru vytvořit a editovat vícestopý projekt
- dokáže v dostupném audio sekvenceru vytvořit a editovat vícestopý MIDI projekt a použít ho k ovládání interních a externích zařízení (MIDI controler, virtuální nástroje zvukový modul, světla)

- dokáže samostatně pořídit a editovat stereofonní zvukový záznam školního koncertu

Modul C

- dokáže připravit projekt v audio sekvenceru pro jednoduchý dabing
- dokáže editovat pořízený zvukový záznam dabingu a přizpůsobit hlasy konkrétnímu prostředí
- dokáže provést mixáž všech zvukových atributů krátké filmové ukázky (dabing, ruchy, hudba)
- dokáže přiměřeně popsat zvukovou stopu z krátké filmové ukázky
- dokáže za pomoci všech dostupných technických prostředků vytvořit delší zvukový příběh

Žák 6. ročníku

Modul A

- samostatně nastuduje delší obtížnější skladby odlišného charakteru
- cíleně používá klávesový nástroj pro obousměrnou komunikaci s počítačem
- zahraje přiměřeně obtížnou skladbu s automatickým doprovodem
- dokáže v reálném čase nahrát složitější part do audio sekvenceru

Modul B

- dokáže v sekvenceru vytvořit vícestopý projekt, obsahující několik typů stop (audio, MIDI, skupinové stopy, FX stopy)
- dokáže v dostupném audio sekvenceru vytvořit a editovat vícestopý MIDI projekt a použít ho k ovládání interních a externích zařízení (MIDI controler, virtuální nástroje zvukový modul, světla)
- dokáže samostatně pořídit a editovat stereofonní zvukový záznam školního koncertu

Modul C

- dokáže připravit projekt v audio sekvenceru pro jednoduchý dabing
- dokáže editovat pořízený zvukový záznam dabingu a přizpůsobit hlasy konkrétnímu prostředí
- dokáže provést mixáž všech zvukových atributů krátké filmové ukázky (dabing, ruchy, hudba)
- dokáže přiměřeně popsat zvukovou stopu z krátké filmové ukázky
- dokáže za pomoci dostupných prostředků vytvořit a editovat reportáž

Žák 7. ročníku

Modul A

- využívá podle svých schopností osvojené technické dovednosti a orientuje se v celém rozsahu klaviatury
- ovládá funkce daného nástroje, využívá jeho zvukové a technologické možnosti, propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů

Modul B

- chápe zákonitosti vzniku zvuku, jeho šíření a působení na lidský organismus a uvede příklady
- pořizuje zvukový záznam prostřednictvím mikrofону, snímače a převodníků
- vytváří notový záznam v notačním programu

- pracuje s jednotlivými stopami zvukového záznamu (kopírování, střih, nastavení parametrů, úpravy, mix)
- využívá základy elektrotechniky a řídí se jimi
- zohledňuje daný prostor, hudební žánr, frekvenční charakteristiku nástrojů a hlasů, i vliv zvuku na lidské zdraví pro adekvátní nastavení ozvučovací techniky a zvukové aparatury
- poučeně používá dostupný hardware a software
- zná různé zvukové formáty a pro ukládání zvukových dat vhodně volí formáty

Modul C

- poučeně používá ke své tvorbě dostupnou výpočetní techniku a vhodné periferie
- a další prostředky digitálních technologií
- kreativně zpracovává prostřednictvím digitálních technologií vlastní i přejaté hudební motivy, vědomě používá běžné způsoby motivické práce
- orientuje se v běžných obsazeních vokálních těles a má povědomí o rozsahu užitých hlasů
- orientuje se v běžných nástrojových obsazeních a má povědomí o ladění užitých nástrojů, jejich tónovém rozsahu a stylistice hry
- prezentuje svoji tvorbu ve zvoleném formátu audio, video apod.
- vhodně okomentuje svoji tvorbu, vysvětlí kompoziční záměr, popíše kompoziční techniku, užitá prostředky, uplatnění díla apod.
- respektuje ve své tvorbě základní normy z oblasti zákonné ochrany autorského díla

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

Modul A

- využívá podle svých schopností osvojené technické dovednosti a orientuje se v celém rozsahu klaviatury
- ovládá funkce daného nástroje, využívá jeho zvukové a technologické možnosti, propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů

Modul B

- chápe zákonitosti vzniku zvuku, jeho šíření a působení na lidský organismus a uvede příklady
- pořizuje zvukový záznam prostřednictvím mikrofonu, snímače a převodníků
- vytváří notový záznam v notačním programu
- pracuje s jednotlivými stopami zvukového záznamu (kopírování, střih, nastavení parametrů, úpravy, mix)
- využívá základy elektrotechniky a řídí se jimi
- zohledňuje daný prostor, hudební žánr, frekvenční charakteristiku nástrojů a hlasů, i vliv zvuku na lidské zdraví pro adekvátní nastavení ozvučovací techniky a zvukové aparatury
- poučeně používá dostupný hardware a software
- zná různé zvukové formáty a pro ukládání zvukových dat vhodně volí formáty

Modul C

- poučeně používá ke své tvorbě dostupnou výpočetní techniku a vhodné periferie
- a další prostředky digitálních technologií
- kreativně zpracovává prostřednictvím digitálních technologií vlastní i přejaté hudební motivy, vědomě používá běžné způsoby motivické práce
- orientuje se v běžných obsazeních vokálních těles a má povědomí o rozsahu užitých hlasů
- orientuje se v běžných nástrojových obsazeních a má povědomí o ladění užitých nástrojů, jejich tónovém rozsahu a stylistice hry
- prezentuje svoji tvorbu ve zvoleném formátu audio, video apod.
- vhodně okomentuje svoji tvorbu, vysvětlí kompoziční záměr, popíše kompoziční techniku, užitá prostředky, uplatnění díla apod.
- respektuje ve své tvorbě základní normy z oblasti zákonné ochrany autorského díla

Žák 1-4. ročníku:

Modul A

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých tvůrčích představ
- ovládá pokročilé funkce nástroje a využívá jeho zvukové a technologické možnosti
- interpretuje prostřednictvím EKN jemu dostupné skladby různých stylů a žánrů, přičemž svou interpretací respektuje obsah a formu díla
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření
- sleduje nové trendy ve vývoji a využití EKN a zajímá se o ně

Modul B

- uplatňuje všechny doposud získané znalosti a dovednosti
- je seznámen s různými technikami mikrofonního záznamu a dokáže se pro správnou techniku snímání v daném konkrétním případě rozhodnout
- pořídí analogový nebo digitální záznam zvuku bez neopravitelných chyb v úrovni signálu
- používá pokročilejší editační techniky
- ovládá základní postupy při finální úpravě zvukového záznamu nebo při reprodukci zvuku
- zvolí vhodnou techniku a poučeně ji používá pro ozvučení a natočení zvukového nebo zvukově obrazového záznamu
- reprodukuje audio a video záznam v běžných komerčních formátech a na běžně užívaných datových nosičích
- navrhne, případně sestaví a řídí tým lidí (například z řad spolužáků za účelem realizace ozvučení a nahrávání konkrétní události)
- sleduje nové trendy ve vývoji audiovizuální techniky a zajímá se o ně
- orientuje se v různých vokálních a nástrojových obsazeních a má povědomí o ladění užitých nástrojů, jejich tónovém rozsahu a stylistice hry a uvede příklady

Modul C

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých tvůrčích představ
- poučeně používá ke své tvorbě dostupnou výpočetní techniku a vhodné periferie, sekvenční, notační nebo kompoziční programy a další prostředky ICT
- používá k tvorbě vlastní i cizí zvukové prvky (např. vzorky, smyčky, ruchy, fragmenty apod.)
- vlastní autorskou hudbou či hudbou převzatou a upravenou podloží statické

- i dynamické vizuální vyjádření, literární předlohu, tanečně pohybovou kreaci apod.
- sestaví plán práce realizace díla, případně navrhne a sestaví realizační tým (např. z řad spolužáků), navrhuje užité prostředky a technologický postup realizace
- svoji tvorbu okomentuje, zdůvodní a obhájí způsob realizace
- respektuje ve své tvorbě základní normy z oblasti zákonné ochrany autorského díla

5.24.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.24.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.24.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.25. Studijní zaměření - Hra na akordeon

Akordeon patří k velmi oblíbeným hudebním nástrojům. Uplatňuje se především jako sólový nástroj, ale může sloužit i jako doprovodný k ostatním hudebním nástrojům a zpěvu. Jeho soběstačnost je ovlivněna tím, že jako jediný mobilní nástroj může zahrát melodii i doprovod. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech (jako amatér, jako hráč různých amatérských nebo profesionálních kapel, skupin a hudebních uskupení, jako profesionální muzikant). Vyučovací předmět hra na akordeon je koncipován tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólové hře, ve hře z listu, dle svých individuálních schopností v komorní hře, ve hře v orchestru a různých hudebních uskupení. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah k hudbě prostřednictvím nástroje a chceme ho naučit takovým návykům, které mu umožní samostatné studium nových skladeb a které zároveň podporují jeho vlastní tvořivost a kreativitu. Nabízíme výuku hry jak na klávesový, tak i na knoflíkový akordeon (bajan).

5.25.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK												
		PS		I. STUPEŇ						II. STUPEŇ				
		2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na akordeon	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1												
Hudební nauka	P		1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V							1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V							2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V		1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N		1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.25.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na akordeon

Přípravné studium

Žák přípravného 2. ročníku

- využívá při hře na nástroj správné sezení s akordeonem
- využívá v rámci svých individuálních schopností správné postavení rukou na obou hmatnících nástroje
- se orientuje v označení vedení měchové techniky (značky pro otevírání a zavírání měchu)
- dokáže zahrát pravou rukou podle sluchu eventuálně podle not lidovou píseň
- zvládá základy měchové techniky – střídavý měch

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- zvládá základní návyky důležité pro hru na nástroj
- využívá základní postavení rukou na obou hmatnících nástroje a z toho vyplývající orientace
- zvládá správné sezení s nástrojem v rámci individuálních schopností
- se orientuje na nástroji na pravém i levém manuálu
- umí využít základy měchové techniky a orientovat se podle značení v notovém zápise (otevírání a zavírání měchu)
- využívá sluchovou sebekontrolu
- dle individuálních schopností se orientuje na hru z paměti
- pravidelná fixace nutnosti domácí přípravy

Žák 2. ročníku

- využívá a prohlubuje základní návyky při sezení s nástrojem
- upevňování správného postavení rukou na pravém i levém manuálu
- zvládá základní typy frázování (legato a staccato)
- příprava hry dvojhmatů
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu (lidovou píseň)

Žák 3. ročníku

- využívá základní návyky a dovednosti (správné sezení a držení nástroje, postavení pravé i levé ruky a jejich souhra)
- orientuje se podle svých individuálních schopností v melodické i doprovodné části nástroje a dokáže zahrát dvojhlas pravou rukou
- zvládá měchovou techniku (orientace v notovém zápisu podle značek, měkké obraty měchu)
- ovládá základní typy frázování (legato a staccato)
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu (lidovou píseň, přednesovou skladbu, aj.)
- rozlišuje základní dynamické označení (p, f)
- rozlišuje základní tempová označení (pomalá a rychlá tempa)

Žák 4. ročníku

- je schopen podle individuálních možností zahrát z paměti vybrané přednesové skladby
- dovede využít rejstříkové možnosti nástroje
- dovede využít a orientovat se předepsaných prstokladech
- je schopen využívat měchovou techniku dle individuálních možností
- zvládá se sluchově kontrolovat
- je schopen využít hmatovou orientaci na nástroji

Žák 5. ročníku

- se dovede orientovat na větším typu akordeonu (80 nebo 96 basů – dle fyzických dispozic žáka. Tento přechod na větší typ nástroje je možné posunout do vyšších ročníků nebo opačně)
- podle individuálních schopností zahraje z paměti vybrané přednesové skladby
- zvládá měchovou techniku hry dle označení v notovém zápise a dovede si sám upravit toto značení dle velikosti akordeonu
- využívání prstokladů – jejich tvorba, dodržování
- umí interpretovat instruktivní skladbu přiměřené těžkosti

Žák 6. ročníku

- podle individuálních schopností zahraje z paměti vybrané přednesové skladby
- je schopen se orientovat v základech ve stylových obdobích, ví co je to transkripce, jak zní jazz, klasika, taneční hudba
- zvládá měchovou techniku – dokáže si napsat značky dle možností nástroje
- využívá prstokladů – jejich tvorba, dodržování
- dovede zvyšovat nároky na technickou a měchovou stránku interpretace
- umí interpretovat instruktivní skladbu přiměřené těžkosti
- dokáže ovládat pomocí měchové techniky tón v průběhu jeho znění

Žák 7. ročníku

- je schopen se orientovat ve stylových obdobích, ví co je to transkripce
- využívá prstovou techniku pravé i levé ruky v rámci svých motorických schopností
- zvládá výběr rejstříků na základě vnitřního rozboru skladby
- orientuje se v celém rozsahu melodické části nástroje, je schopen rozlišit základní dynamiku a tempo

- umí základní označení a manuální používání rejstříků v pravé i levé ruce dle možností velikosti nástroje
- podílí se s pedagogem na výběru skladeb
- podle individuálních schopností zahraje z paměti vybrané přednesové skladby
- zvládá orientaci v melodické a doprovodné části nástroje v celém jeho rozsahu
- využívá rozvíjení přednesové stránky skladeb
- dovede si v základech vytvářet vlastní názor na celkovou stavbu skladby
- využívá tvorbu kultivovaného tónu pomocí měchu
- dovede samostatně vytvořit prstoklady a měchové obraty
- má vytvořeny trvalé návyky při nácvičení skladeb (ví, jak nacvičovat těžká místa ve skladbě a způsoby jejich nácvičení)

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) studia

- dovede dle svých individuálních schopností dodržovat správné postavení rukou na obou hmatnících nástroje
- dokáže zahrát lidovou píseň oběma rukama dohromady
- zvládá základní měchovou techniku (dle předepsaných značení o otvírání a zavírání měchu)
- využívá základní typy artikulace (legato, staccato)
- využívá dosud získané základní návyky při hře n nástroj (správné sezení s nástrojem)

Žák 1. ročníku

- zvládá polyfonní způsob hry dle svých individuálních schopností
- orientuje se v různých stylových obdobích (výběr směru, na který se žák chce orientovat)
- je schopen zvládnout přiměřenou interpretaci skladby po stránce technické, přednesové a měchové
- dovede využít vědomostí nabytých na I. stupni studia a dokáže rozpoznat dobrou a špatnou interpretaci na základě poslechu nebo vlastní interpretace
- dokáže se orientovat na větším typu nástroje (velikost nástroje 120 basů – dle fyzických dispozic žáka)

Žák 2. ročníku

- zdokonaluje se v polyfonním způsobu hry dle individuálních schopností
- orientuje se v originální (původní) literatuře
- orientace a směr žákova zaměření
- zvládá a prohlubuje měchovou techniku na originální a polyfonní literatuře
- zdokonaluje se ve vlastní sebekontrolu interpretovaných skladeb
- orientuje se v základním názvosloví nástroje a v jeho historii
- prohlubuje si znalosti návštěvami koncertů

Žák 3. ročníku

- zvládá literaturu dalších vybraných stylů interpretace (france musette, lidová hudba, jazz, aj.)
- orientuje se v různých stylových obdobích
- orientuje se v základním názvosloví nástroje a v jeho historii
- prohlubuje si znalosti návštěvami koncertů

- z těchto koncertů dokáže ohodnotit interpretaci
- dovede se zdokonalovat v technické oblasti měchové a prstové techniky

Žák 4. ročníku

- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti, ovládá nástrojovou a měchovou techniku, je schopen tvořit kultivovaný tón
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu, při interpretaci rozvíjí její přednesovou stránku, interpretuje skladby různých stylů a žánrů dle svého zaměření a dle svých schopností
- ovládá práci s tónem, základy frázování a dále si rozvíjí svou hudební paměť
- z paměti interpretuje vybrané skladby, při hře využívá znalosti o výrazu hrané skladby a je schopen vlastního názorového vyjádření
- profiluje se podle svého zájmu - využívá své zkušenosti v neprofesionální umělecké praxi a je schopen se profilovat ve zvoleném žánru
- přiměřeně a kriticky se podílí na výběru přednesových skladeb
- stylové frázování, práce s tónem
- vztah k nástroji, návštěvy koncertů, poslechové aktivity a vztah k hudbě jako takové
- dokáže uplatnit svoji sebekritiku ve vztahu k zahrané skladbě
- dokáže sám nastudovat skladbu přiměřené těžkosti
- má jasno v žánru, ve kterém se chce dále pohybovat
- žák je připraven pro využití nástroje v dalším životě amatérského muzicírování

5.25.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.25.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.25.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.25.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.26. Studijní zaměření Hra na cimbál

Hra na cimbál je trvale nezastupitelná pro interpretaci hudebního folklóru, proniká i do ostatních hudebních žánrů, a ve stále větším měřítku se uplatňuje i v soudobé hudbě vážné. Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech (jako profesionální hudebník, jako amatérský muzikant, jako zaměstnanec oboru, ve kterém znalost hry na cimbál je nezbytným nebo vhodným předpokladem). Vyučovací předmět hra na cimbál je koncipován tak, aby žák získal znalosti a dovednosti v sólové hře, v komorní a souborové hře, ve hře z listu, k improvizaci ve hře v lidovém souboru. U žáků chceme vytvořit trvalý vztah nejen k hudebnímu nástroji, ale k hudbě všeobecně. Chceme ho naučit při hře na cimbál správným návykům, které mu umožní samostatné studium nového repertoáru a zároveň podporují jeho vlastní tvořivost a kreativitu.

5.26.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK													
		PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Hra na cimbál	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P	1	1												
Hudební nauka	P			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V								1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V								2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V			1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N			1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žaky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.
- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.

Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.26.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Hra na cimbál

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- pozná jednotlivé části nástroje a jejich funkci
- pozná základní rytmické hodnoty
- zvládá držení paliček
- dokáže pohotově nachystat následný hraný tón
- orientuje se v jednočárkované oktávě
- zahraje intuitivně podle sluchu jednoduché písně v jednočárkované oktávě

Žák 1. ročníku

- pozná jednotlivé části nástroje a jejich funkci
- zvládá správné sezení a postavení nohou
- ovládá správné držení paliček, funkci zápěstí, ruky a paže
- respektuje doporučené střídání paliček
- zvládá základy hry staccato, portamento, legato
- zvládá základy pedalizace
- orientuje se ve strunové soustavě, zvládá základy hry z not

Žák 2. ročníku

- zdokonaluje techniku úhozu, včetně přípravy na tremolo
- orientuje se ve strunové soustavě v celém rozsahu nástroje
- dbá na přesnou reprodukci při hře z not
- prohlubuje své schopnosti ve hře legato, portamento staccato
- zvládá základy frázování, pedalizace, dynamiky
- seznamuje se s úhozem „žabka“, souběžným dvojhlasem, tříhlasým arpeggiem
- zvládá hru stupnic s rytmickými variantami
- seznamuje se s možnostmi transpozice lidové písně

Žák 3. ročníku

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje a držení paliček, uvolnění těla při hře a koordinace obou rukou), používá základní technické prvky (základní

- úhozy, tremolo, hra stupnic a akordů, paličkoklad a základní ovládání pedalizace)
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje podle svých schopností a dovedností z listu
- zahraje z paměti jednoduché skladby
- vnímá náladu skladby a tuto náladu vyjádří základními výrazovými prostředky
- využívá elementární návyky hry lidové hudby a harmonického doprovodu
- je připraven hrát s jinými nástroji (s klavírním doprovodem nebo v komorním souboru), tuto schopnost prokáže na jednoduchých příkladech

Žák 4. ročníku

- obohacuje výrazové prostředky o hru pizzicato, užívá různé druhy paliček
- se seznamuje s možnostmi hry tremolo
- zahraje podle svých schopností jednoduchý různosměrný dvojhlas
- zahraje ve snadnějších stupnicích rozložené i současné tercie
- zahraje k probíraným stupnicím tříhlasý akord arpeggio
- zvládá zahrát v přiměřeném tempu durové a mollové stupnice do 4 křížků a béček
- zahraje k probraným stupnicím velký a malý rozklad v celém rozsahu nástroje
- orientuje se v harmonické kadenci dur i moll

Žák 5. ročníku

- zvládá hru tremolo na delších rytmických hodnotách
- má přehled o hře jednodušších melodických ozdob
- zvládá hru rozloženého 4 – hlasného akordu s obraty, v arpeggio
- zvyšuje požadavky na technickou a muzikální úroveň hry
- dbá na čistotu pedalizace
- prohlubuje hudební paměť, harmonické cítění, hru z listu, improvizaci

Žák 6. ročníku

- zvyšuje požadavky na technickou zručnost a čistotu hry, rytmickou přesnost a harmonickou vyrovnanost
- zvládá tremolo v crescendo a decrescendo, ve dvojhlasu
- zvládá v přiměřeném tempu hru stupnic v sextách a oktávách
- zvládá tercie v rychlejším tempu v rámci probíraných stupnic
- zdokonaluje se v transpozici jednoduchých technických skladeb a lidových písní

Žák 7. ročníku

- propojuje veškeré získané technické i výrazové dovednosti při interpretaci i vlastní tvorbě
- samostatně řeší základní problémy nástrojové hry (paličkoklad, frázování, pedalizace)
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- je schopen sluchové sebekontroly
- využívá podle stupně své vyspělosti zvukových možností nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů po technické, výrazové a obsahové stránce – využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- hraje lidovou hudbu podle sluchu, spontánně muziciuje a transponuje harmonický doprovod

Žák přípravného (0.)ročníku

- za pomoci pedagoga řeší základní problémy nástrojové hry (paličkoklad, frázování, pedalizace)
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- je schopen sluchové sebekontroly
- využívá podle stupně své vyspělosti zvukových možností nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby, využívá dynamiku, tempové rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku

Žák 1. ročníku

- zvládá v dostatečné formě hru jednodušších skladeb z listu
- dokáže doprovodit lidovou píseň přiměřeným doprovodem podle akordických značek
- dokáže vytvořit vlastní jednoduchý doprovod u durové i mollové lidové písně
- zvládá se zapojit podle svých schopností do souhry s jiným nástrojem, do souborové hry
- interpretuje z paměti přiměřeně obtížné skladby se zřetelem ke správné pedalizaci, dynamice, paličkokladu, frázování

Žák 2. ročníku

- zvládá hru v různých nástrojových seskupeních
- zvládá u probíraných stupnic hru tercií, oktáv, sext, sekvencí
- ovládá u probíraných akordů 4 – hlasý rozklad, arpeggio
- zdokonaluje se ve hře z listu přiměřeně obtížných skladeb
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá jednodušší transpozice lidových písní do probíraných tónin
- dokáže ozdobit přiměřeným způsobem melodii lidové písně, vytvoří jednoduchou variaci

Žák 3. ročníku

- zdokonaluje se v souborové hře, nebo v souhře s jinými nástroji
- dokáže citlivě a s vlastní invencí doprovodit zpívanou nebo hranou píseň
- seznamuje se s možnostmi hry na cimbál v jiných hudebních žánrech
- zvládá samostatně nastudovat obtížnější skladbu
- dokáže samostatně vytvořit a interpretovat složitější variace
- orientuje se ve všech tóninách, dokáže vytvořit a interpretovat základní harmonické funkce

Žák 4. ročníku

- ovládá náročnější techniku hry (rychlé tempo v jednohlasém a dvojhlasém provedení, kvalitní tremolo, kombinace pizzicata a úhozu, flažolety, akordová technika, dynamika, pedalizace)
- hraje z listu přiměřeně složité skladby
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší problémy paličkokladu, frázování a

- výrazových prostředků při nácviu a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
 - při hře z paměti využívá znalosti o výrazu, formě a obsahu hrané skladby
 - vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb klasické, soudobé a lidové hudby
 - zvládá hru jak sólo, tak s klavírním doprovodem i v instrumentálních uskupeních
 - profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských
 - a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

5.26.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1.

5.26.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.26.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Přípravná hudební výchova je uveden v kapitole 5.28.3.

5.26.6. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.27. Studijní zaměření - Skladba

Skladba/Kompozice je kreativní proces zakončený vznikem originálního hudebního díla. Výuka skladby sestává z části teoretické (Dějiny hudby, Harmonie, Kontrapunkt, Hud. formy, Hud. značení a názvosloví, Intonace, Analýza partitur,...) a praktické (kompozice a instrumentace/aranžování vlastních děl zaznamenaná na notový papír/digitálně, jejich následná analýza, provedení na školním koncertu, účast na skladatelských soutěžích). Důraz je kladen na kreativitu podpořenou řemeslnou dovedností. Cílem je osvojení si skladebných technik v průběhu hud. historie, od klasické (artificiální) po moderní, populární a jazzovou hudbu.

5.27.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu		ROČNÍK											
		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Skladba	P	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Přípravná hudební výchova (PHV)	P												
Hudební nauka	P	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	V						1	1					
Hudební /Pěvecká praxe	V						2	2		1	1	1	1
Hudební/Pěvecká praxe*	V	1	1	1	1	1							
Hudební /Pěvecká praxe	N	1	1	1	1	1							
Týdenní minimální hodinová dotace		2	2	2	2	2	3	3	1	2	2	2	2

P = povinný předmět, V = povinně - volitelný předmět, N = nepovinný předmět

(*) = Povinně - volitelný předmět Hudební praxe pouze žáky navštěvující více hudebních zaměření.

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci
- Žáci si musí zvolit jeden z nabízených povinně - volitelných předmětů Hudební praxe, Pěvecká praxe, Hudební nauka

Do hudební praxe patří: komorní hra, orchestrální hra, klavírní doprovod, Interpretační seminář, Hudební dílna

Do pěvecké praxe patří: komorní zpěv, sborový zpěv

Příklady:

- Pokud žák ukončí jedno studijní zaměření a nastupuje do jiného, přičemž povinný předmět Hudební nauka (HN) není dokončen, pokračuje žák v HN.

- Pokud žák navštěvuje dvě a více studijních zaměření předmět HN navštěvuje pouze v jednom studijním zaměření dle domluvy. Ve druhém studijním zaměření si musí žák vybrat povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém studuje.
- Pokud žák nastupuje do dalšího studijního zaměření a má dokončen 5. ročník povinného předmětu HN, tak si musí vybrat v každém studijním zaměření povinně-volitelný předmět dle ročníku, ve kterém zrovna studuje.

Učební plán pro SPD

Vzdělávací obsah studia pro dospělé, jeho způsob i forma musí být v souladu s ŠVP, stanovuje jej učitel na základě vzdělávacích potřeb žáků a studentů. Výuka se uskutečňuje minimálně v rozsahu jedné vyučovací hodiny týdně. Maximální délka studia jsou 4 roky.

5.27.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Skladba

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- vytváří a rozvíjí motivy
- zaznamenává tyto motivy na not. papír
- improvizuje na nástroji
- zhudební jednoduchý text

Žák 2. ročníku

- vytváří a rozvíjí motivy pro různé nástroje
- zaznamenává tyto motivy na not. papír
- improvizuje na nástroji
- zhudební jednoduchý text se správnou deklamací

Žák 3. ročníku

- komponuje skladby pro sólový nástroj
- orientuje se v základních harmonických funkcích
- tvoří protimelodii
- improvizuje a sluchově analyzuje

Žák 4. ročníku

- komponuje skladby v rámci malé písňové formy
- učí se zapisovat v notačním programu
- používá hlavní i vedlejší harmonické funkce
- improvizuje a sluchově analyzuje

Žák 5. ročníku

- komponuje variace pro sólový nástroj s doprovodem
- vytvoří cyklus krátkých skladeb pro různá vokální tělesa
- používá notační program
- učí se základní akordické značky

Žák 6. ročníku

- komponuje vícehlasé skladby
- vytvoří rytmickou studii pro bicí nástroj
- seznamuje se s organizací hud. materiálu
- prohlubuje svou dovednost hud. zápisu

Žák 7. ročníku

- komponuje přiměřeně rozsáhlé vícehlasé skladby
- seznamuje se s kompozičními technikami 20. století
- seznamuje se s tektonikou hud. díla, používá kontrast, gradaci

- ovládá hud. zápis včetně použití artikulace, dynamiky, tempa, textů

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku zvládá:

- improvizaci a variace na téma (lidovou píseň)
- použití notačního programu, hud. zápis
- základy harmonie, kontrapunktu, akordických značek
- intonaci, sluchovou a rytmickou analýzu
- všeobecný hud. přehled

Žák 1. ročníku

- zkomponuje skladbu v klasicistním nebo romantickém stylu
- zkomponuje skladbu pro komorní obsazení
- vytvoří klavírní výtah z komorní skladby
- vytvoří studii pro soubor bicích nástrojů

Žák 2. ročníku

- zkomponuje skladbu v neoklasicistním nebo barokním stylu
- zkomponuje skladbu pro smyčcový nebo žesťový orchestr
- vytvoří klavírní výtah orchestrální skladby
- aranžuje pro bigband nebo komornější jazzové uskupení

Žák 3. ročníku

- zkomponuje skladbu v modernistickém nebo postmodernistickém stylu
- vytvoří scénickou hudbu k baletnímu nebo div. představení
- vytvoří sborovou nebo vokálně-orchesterální skladbu

Žák 4. ročníku

- zkomponuje skladbu pro symfonický orchestr
- vytvoří užitou hudbu k reklamě nebo filmu

5.27.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební praxe je uveden v kapitole 5.28.1

5.27.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Pěvecká praxe

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Pěvecká praxe je uveden v kapitole 5.28.2.

5.27.5. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu Hudební nauka je uveden v kapitole 5.28.4.

5.28. Společné učební osnovy pro všechna hudební studijní zaměření

5. 28.1. Učební osnovy předmětu - Hudební praxe

V předmětu Hudební praxe je možno zvolit z následujících vyučovacích činností:

- Komorní hra (hudební seskupení v obsazení zpravidla do 4 hudebníků). Výuka v komorní hře může být organizována buď formou čtyřruční hry, klavírního doprovodu nebo souhry s jiným nástrojem.
- Souborová hra (hudební seskupení v obsazení zpravidla do 12 hudebníků)
- Orchestrální hra (hudební seskupení v obsazení zpravidla více jak 12 hudebníků)
- Hudební improvizace
- Interpretační seminář
- Hudební dílna

V rámci minimální hodinové dotace se může zvolit buď jedna z vyučovacích činností nebo kombinace více činností.

Výuku je možné organizovat společně pro žáky I. a II. stupně základního studia a studia pro dospělé.

Základní studium I. stupně - nepovinný předmět

Žák 1. – 5. ročníku

- zvládá dle svých schopností základní orientaci v partech
- dokáže za pomoci učitele udržovat naladěný nástroj
- dokáže spočítat takty s pomlkami
- dokáže dynamicky odlišovat sólový a doprovodný part
- orientuje se v repetících, v číslech taktů

Základní studium I. stupně – povinně - volitelný předmět

Žák 6. – 7. ročníku

- dle svých schopností zvládá základní návyky komorní, souborové orchestrální hry
- umí své spolužáky povzbudit a motivovat
- je připraven na společnou zkoušku
- pravidelně dochází na všechny zkoušky
- nosí si notový materiál, pilně pracuje a jeho práce vykazuje znaky růstu
- pomáhá s organizací potřebných úkonů před zkouškou (příprava židlí, stojanů na noty atd.)
- při společné práci zbytečnými slovními poznámkami nevyrušuje své spoluhráče
- orientuje se ve skladbě poslechem
- reaguje na základní gesta vedoucího hráče souboru nebo na dirigentská gesta, zvláště při nástupech a ukončení skladby
- dle schopností veřejně vystupuje na koncertech a akcích školy

- naučí se vnímat a chápat interpretovanou hudbu jako vyvážený celek všech jednotlivých hráčů
- společně se spoluhráči je schopen zareagovat na základní dynamické a tempové změny
- využívá svých znalostí a dovedností získaných v individuální výuce
- dbá na dodržování rytmu a intonace
- cítí spoluzodpovědnost na výsledku studovaného díla

Základní studium II. stupně – povinně - volitelný předmět

Žák 1. – 2. ročníku

- dle svých schopností zvládá přednést skladby náročnějšího typu a různých stylových období
- umí určit tempo skladby a spolupracuje s ostatními hráči souboru
- zapojuje se do kolektivní hry svými názory a postřehy
- reaguje na tempové a dynamické změny ve skladbách
- zapojuje se do veřejných akcí školy a vystupuje na koncertech školy

Žák 3. – 4. ročníku

- podílí se na hodnocení zvukového nebo živého záznamu svých nebo jiných souborů
- využívá plně svých dovedností získaných na hodinách individuální výuky
- využívá zkušeností z interpretace dosud hraných skladeb
- dbá na intonaci a rytmickou správnost hraných skladeb
- je schopen dynamických odstínů u nastudované skladby
- je schopen interpretovat skladby s ohledem na styl a žánr
- zná základní principy hry na jiné hudební nástroje a respektují je, získává povědomí o ladění a notaci jiných nástrojů
- zapojuje se do veřejných akcí školy a vystupuje na koncertech školy

Interpretační seminář

Předmět je vyučován skupinově formou interpretačních seminářů, kde jsou převážně žáky interpretovány skladby nastudované v rámci výuky hra na nástroj, komorní hra, sólový a komorní zpěv. Tyto výkony mohou být doplňovány vystoupeními profesionálních interpretů nebo výkony studentů uměleckých škol. V rámci seminářů probíhá diskuse a hodnocení interpretace jednotlivých skladeb a jejich analýza.

Žák:

- je schopen pojmenovat základní rysy hudebních forem a jednotlivých hudebních žánrů
- učí se prostřednictvím vlastní tvorby opírající se o subjektivně jedinečné vnímání, cítění, prožívání a představy
- propojuje teoretické dovednosti s jejich praktickým využitím a chápe význam tohoto spojení
- na základě vlastní zkušenosti vyjadřuje své názory na znějící hudbu a učí se tyto názory formulovat a zdůvodnit
- chápe souvislosti vývoje hudby, rozpozná charakteristické znaky hudebního vyjadřování

Klavírní doprovod

Tento volitelný předmět nabízí klavíristům nahlédnutí do světa klavírního korepetitora. Předmět je zaměřen zejména na spolupráci klavíristů s jinými hudebními obory, ve výjimečných případech je povolena hra osmíruční, šestíruční či čtyřruční. Žáci se učí základům souhry a vzájemné spolupráci ve hře v duu, triu či kvartetu; přičemž uplatňují doposud získané hudební vědomosti a zkušenosti při řešení interpretačních úkolů.

Žák:

- je schopen samostatného nastudování partu
- vzájemné spolupráce - jak nacvičovat společně skladbu
- vnímání hry spoluhráčů
- aktivního používání sluchové sebekontroly
- společného rytmického cítění
- hlubšího hudebního porozumění studovaných skladeb (melodie, rytmus, tempo, harmonie, dynamika, barva, forma, stylovost, ...) dle individuálních schopností žáků
- diskuze o svých poznatcích se svými spolužáky

Improvizace

Improvizace je definována jako hra bez předchozí přípravy, jako hudba vznikající spontánně. Zahrnuje kreativní použití dostupných hudebních prostředků, instrumentálních technik a využití nabytých hudebních znalostí jak poslechem, tak studiem k spontánnímu vytvoření jedinečného hudebního zážitku. V průběhu historie byla většina slavných skladatelů oceňována pro své schopnosti improvizace (Bach, Handel, Mozart, Beethoven, Liszt, Chopin, ...) Improvizace a skladba jdou ruku v ruce od prvopočátků evropské hudební tradice a jejich dělení hudebními teoretiky započalo až v 15.stol.n.l.

Výuku je možné organizovat společně pro žáky I. a II. stupně základního studia a studia pro dospělé.

Základní studium I. stupně

- obměňuje jednoduchou melodii
- harmonicky, melodicky a rytmicky analyzuje hud. úryvek
- ovládá intervaly, stavbu akordů
- rozlišuje durové, dominantní a mollové akordy
- používá mody, stupnice
- využívá základní harmonické následnosti (II.-V.-I., I.-VI.-II.-D., ...)

Základní studium II. stupně

- reharmonizuje skladbu a využívá substituce
- ovládá využití dělených, sus a alterovaných akordů
- improvizuje v klasických stylech, používá Play along

Hudební dílna

Žák hudební dílny navazuje na teoretické znalosti, které propojí s praktickými zkušenostmi v těchto oblastech:

- práce s partiturou:

- žák se seznámí se všemi hudebními nástroji, které hrají v orchestru (setkání se členy FB)
- umí se orientovat v partituře, umí najít hlavní motivy a témata v jednotlivých hlasech.
- ví, jak je partitura dle nástrojových skupin rozdělena
- umí vyhledat notový materiál (návštěva hudebního archivu)

- práce s hudební ukázkou:

- budeme pracovat s hudebními ukázkami především z oblasti symfonické tvorby české i světové:
- žáci se naučí poslechem rozpoznat charakteristické rysy jednotlivých hudebních stylů
- naučí se orientovat se v symfonických skladbách
- hudební ukázky doprovázíme vlastním rytmickým doprovodem

- návštěva dílen:

- žák pozná práci houslařského mistra a dalších nástrojů
- naučí se o stavbě smyčcových i jiných nástrojů
- seznámí se s dějinami houslařské výroby a výroby dalších hudebních nástrojů

5.28.2. Učební osnovy předmětu - Pěvecká praxe

V předmětu Pěvecká praxe je možno zvolit z následujících vyučovacích činností:

- Komorní zpěv (pěvecké seskupení v obsazení zpravidla do 12 zpěváků).
- Sborový zpěv (pěvecké seskupení v obsazení zpravidla více jak 12 zpěváků)

V rámci minimální hodinové dotace se může zvolit buď jedna z vyučovacích činností
Výuku je možné organizovat společně pro žáky I. a II. stupně základního studia a studia pro dospělé.

Základní studium I. stupně - nepovinný předmět

Žák 1. – 5. ročníku

- ovládá hlasovou souhru v jednohlase
- zazpívá jednoduchý dvojhlas v protipohybu nebo v kánonu
- vnímá a reaguje na gesta učitele nebo korepetitora
- dovede se rytmicky přizpůsobit svému pěveckému partnerovi
- interpretuje lidové písně a jednoduché umělé písně

Základní studium I. stupně – povinně - volitelný předmět

Žák 6. -7. ročníku

- ovládá hlasovou souhru v dvojhlase v intervalech tercie a sexty
- zazpívá rytmicky složitější skladby
- zpívá písně s harmonickým doprovodem různých nástrojů
- vyjádří pomocí základních dynamických odstínů výraz a charakter písně
- vedle lidových písní interpretuje skladby žánrově různých hudebních stylů

Základní studium II. stupně – povinně - volitelný předmět

Žák 1. – 4. ročníku

- zpívá jednoduché dvojhlasé a trojhlasé skladby
- pro vyjádření charakteru a nálady skladeb používá základní výrazové prostředky (dynamika, agogika)
- zpívá skladby se složitějším harmonickým doprovodem, případně i a capella

- je si vědom zodpovědnosti nejen za svůj výkon, ale i výkon celého kolektivu žáků a podle toho při přípravě koncertu pracuje
- interpretuje skladby různých stylů i slohových období
- je schopen kultivovaného projevu na veřejném vystoupení

5.28.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Přípravná hudební výchova (PHV)

Žák přípravné hudební výchovy

- dokáže zopakovat rytmický útvar s použitím not celá, půlová, čtvrt'ová, osminová
- umí rytmickou ozvěnu a štafetu
- dokáže určit směr melodie stoupající nebo klesající
- umí napsat notu celou, půlovou, čtvrt'ovou
- rozumí hudebním pojmům – notová osnova, houslový klíč, nota, tón, zvuk, repetice, taktová čára, základní dynamická označení p, f
- uplatňuje hru na tělo
- aktivně vnímá hudbu a umí rozlišit rychle, pomalu, hluboko, vysoko, krátce, dlouze, silně, slabě
- dokáže určit základní hudební nástroje
- dokáže vyjádřit své pocity po poslechu hudby (využívá přirovnání k dětskému světu)

5.28.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Hudební nauka (HN)

Žák 1. ročníku:

- zná počet linek a mezer, rozumí osvojeným hudebním termínům- notová osnova, pomocná linka, taktová čára
- umí zpaměti hudební abecedu nahoru i dolů
- zvládne čtení a psaní not dle praxe studovaného hlavního předmětu
- zná základní rytmické hodnoty ve čtvrt'ových taktech- noty a pomlky celá, půlová, čtvrt'ová, dvě osminové, půlová s tečkou
- dokáže utvořit stupnici C dur, G dur
- rozumí základním hudebním pojmům a dokáže je použít- zvuk, tón, rytmus, tempo, takt, legato, staccato, ligatura, křížek, béčko, odrážka, repetice, základní dynamická znaménka, stupnice, akord, půltón
- zvládne dirigentská gesta 2/4 taktu
- dokáže rytmicky doprovodit píseň (Orffovy nástroje, hra na tělo)
- aktivně vnímá hudbu a umí rozlišit hudební nástroje a jejich barvu, hudbu lidovou, operu, balet

Žák 2. ročníku:

- zvládne čtení a psaní not v houslovém klíči v rozsahu g-c3
- zvládne čtení not v basovém klíči v rozsahu c-c1
- pochopí nutnost předznamenání durových stupnic, dokáže utvořit tónický kvintakord
- dovede pojmenovat základní intervaly
- zná pomocné písně ke sluchovému určování intervalů

- zná rytmické hodnoty ve čtyřčtvrt'ových taktech
- pochopí rozdíl rytmických hodnot mezi taktem čtvrt'ovým a osminovým
- seznámí se synkopou v lidové písni
- rozumí základním hudebním pojmům a dokáže je použít: repeticce, prima a seconda volta, názvy intervalů, dynamická znaménka, koruna
- dokáže vyhledat v notovém zápisu osvojené hudební pojmy
- zvládne dirigentská gesta 3/4 taktu
- umí rozpoznat durovou a mollovou píseň
- vnímá hudbu aktivně

Žák 3. ročníku

- zvládne čtení a psaní not v houslovém klíči v rozsahu g-c3
- zvládne čtení a psaní not v basovém klíči v rozsahu c-c1
- ovládá durové stupnice do čtyř křížků, čtyř béček
- umí dělení mollových stupnic, ovládá mollové stupnice do čtyř křížků a čtyř béček
- dokáže utvořit kvintakord a jeho obraty sextakord, kvartsextakord
- umí určit hlavní stupeň ve stupnici (T, S, D)
- tvoří základní intervaly (čisté a velké)
- zná rytmické hodnoty ve čtvrt'ových taktech a dokáže je použít- triola, synkopa, noty šestnáctinové
- rozumí probraným hudebním pojmům a dokáže je použít-názvy akordů, předtaktí, da capo al fine, accelerando, ritardando, základní tempové označení, sbor, sbormistr, sólista, rozdělení hlasů
- dokáže vyhledat v notovém zápisu osvojené hudební pojmy
- zvládne dirigentské gesta čtyřčtvrt'ového taktu
- aktivně vnímá hudbu, chápe princip rozdělení hlasů
- orientuje se v rozdělení hudebních nástrojů do skupin

Žák 4. ročníku

- ovládá čtení a psaní not základních a odvozených (#, x, b, bb)
- rozumí pojmu enharmonická záměna
- umí další durové stupnice
- umí další mollové stupnice
- zvládne určit druh akordu a vyhledat jeho základní tón a určit tóninu
- ví jaký je rozdíl mezi stupnicí paralelní a stejnojmennou
- dokáže utvořit intervaly čisté, velké a malé
- rozumí probraným hudebním termínům, dokáže je použít a vyhledat v notovém zápisu-transpozice, improvizace, další tempové a přednesové označení, melodické ozdoby
- dokáže transponovat jednoduchý melodicko-harmonický útvar do známých tónin
- zvládne intonovat jednoduchou melodii
- má přehled o uměleckém období baroka (významní skladatelé, hudební díla)
- pozná základní komorní uskupení
- zná obsazení klasického symfonického orchestru

Žák 5. ročníku

- zvládne všechny durové stupnice

- zvládne všechny mollové stupnice
- dokáže utvořit akordy, dokáže je vyhledat ve skladbě a určit harmonickou funkci
- dokáže utvořit dominantní septakord
- dokáže utvořit zmenšený akord
- dokáže určit a utvořit všechny intervaly základní a odvozené
- zná rytmické hodnoty a dokáže je uplatnit-takt čtvrt'ový, osminový, půlový
- dokáže zapsat těžší rytmické cvičení
- rozumí probraným hudebním termínům, dokáže je použít a vyhledat v notovém zápisu-dominantní septakord, zmenšený akord, základní kytarové značky, další přednesové označení, sonátová forma, swing, jazz
- dokáže transponovat jednoduchý melodicko-harmonický útvar do všech tónin
- zvládne intonovat jednoduché melodie
- orientuje se v historii a stylových obdobích hudby
- aktivně poslouchá hudbu
- na základě svých zkušeností vyjadřuje svůj názor na znějící hudbu a umí je zdůvodnit

6. VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Charakteristika výtvarného oboru

Výtvarný obor nabízí ucelené výtvarné vzdělání a přehled o výtvarném umění. Umožňuje prostřednictvím aktivní poučené výtvarné činnosti využívat výtvarný jazyk jako umělecký prostředek komunikace. Studium výtvarného oboru pomáhá vyhranit výtvarný názor a vnímá důležitost vlastní tvorby jako součást osobního naplnění.

Výuka probíhá:

- v tříhodinových blocích jedenkrát týdně
- ve skupinách maximálně patnácti žáků
- výuka výtvarného oboru se realizuje ve vyučovaném předmětu Výtvarná tvorba

Přijímací zkoušky do výtvarného oboru probíhají formou rozhovoru a hodnocením samostatné práce ve škole nebo domácích prací.

6.1. Studijní zaměření – Výtvarná tvorba

6.1.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu	ROČNÍK													
	PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Výtvarná příprava (VP)	2	2												
Výtvarná tvorba			2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Týdenní minimální hodinová dotace	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3

PS = přípravné studium

➤ Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci

Studium pro dospělé - je určeno pro absolventy II. stupně základního studia, kteří ve studiu pokračují na základě individuálního studijního plánu.

Výuka se realizuje společně s žáky II. stupně základního studia 3 vyučovací hodiny jedenkrát týdně.

6.1.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Výtvarná příprava (VP)

Výtvarná příprava (VP) je jedno až dvouleté studium pro děti ve věku 5-7 let. Vyučování probíhá jedenkrát týdně v délce 3 vyučovacích hodin.

Charakteristika předmětu:

Výtvarná příprava je zaměřena především na rozvoj vnímání a reakcí na nejrůznější, nejen smyslové, podněty a na intuitivní prožitek výtvarné činnosti. Žáci hravou formou objevují rozmanitost a způsob výtvarného vyjádření. Učí se ovládat základní paletu prostředků v plošné i prostorové tvorbě, která jim umožňuje ztvárnění reality i vlastní fantazie.

Přípravné studium

Žák přípravného 1. ročníku

- uplatňuje přiměřeně věku základní motorické, organizační a hygienické dovednosti a návyky – držení výtvarných nástrojů a základní manipulaci s nimi
- pracuje se základními výtvarnými materiály používanými v oblasti plošné a prostorové tvorby
- výtvarné techniky používá intuitivně
- spolupracuje ve skupině a osvojuje si normy chování v kolektivu

Žák přípravného 2. ročníku

- zvládá přiměřeně věku základní organizační a hygienické návyky
- dokáže pojmenovat a používat základní výtvarné materiály, nástroje a postupy
- na základě získaných výtvarných dovedností a schopností zobrazuje prožitky reality a fantazie, prostřednictvím vlastní tvorby poznává své schopnosti
- komunikuje s učitelem i se spolužáky

6.1.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Výtvarná tvorba

Vyučovací předmět Výtvarná tvorba se dělí na tyto činnosti:

➤ Plošná tvorba

Zahrnuje kreslířské, malířské a grafické reakce na skutečnost, na život nebo na niterný svět žáků.

Při zpracování zajímavých témat, která obohacují dětské myšlení a kreativitu, poznávají žáci svébytnost linií, barev a tvarů ve vlastní volné a užité tvorbě, v pozorování a přepisu reality. Způsoby vyjadřování navazují jak na tradiční postupy, tak na kombinování technik s využitím současných postupů. Plošná tvorba rovněž využívá experimentaci s materiály a nástroji, které rozvíjí tvořivost a fantazii žáků.

Součástí plošné tvorby je akční tvorba, kdy na nezvyklé zážitky, smyslové podněty, pocity a vztahy navazuje jejich výtvarný přepis a tím se jejich prožitek ukotvuje. Postupy akční tvorby se vztahují k jedinci a k jeho situaci ve světě, k vnímání sebe sama, prožívání kontaktů s druhými. Žáci se vyjadřují gestem či pohybem, proměňují svoji identitu apod. Pro akční tvorbu je charakteristický její tvůrčí proces.

➤ Prostorová a objektová tvorba

Zahrnuje všechny činnosti, při kterých žáci získávají prostorové zkušenosti. Zkoumají vzájemné vztahy hmot – výrazové účinky jejich velikosti, tvaru, plasticity a vzájemných proporcí. Vedle prostorového uplatnění linií, barev a tvarů, vystupuje do popředí role světla a stínu, objemů, plastických kontrastů a materiálových kvalit. K těmto činnostem patří modelování, tvarování, konstruování. Žáci ztvárňují různé náměty, jak ve své volné tvorbě, kde se uplatňuje především výtvarná experimentace, tak i ve studijním modelování a užité tvorbě.

Objektová tvorba pomáhá žákům přiblížit se realitě – materiálu či nalezenému předmětu, přetvářet a vytvářet svým výtvarným zásahem nová prostředí.

➤ **Recepce a reflexe výtvarného umění**

Nedílnou součástí výtvarného oboru je i výtvarná kultura. Tato oblast prostupuje celou výukou. Nabízí nejen seznámení se základním historickým vývojem jednotlivých uměleckých epoch, ale rovněž nabízí prožitky, porovnává vztahy mezi životem, člověkem a uměním. Na všech stupních studia jde především o hledání inspirace, asociací a souvislostí. Na základě všech těchto aktivit si žáci utváří svůj vlastní názor a osobní vztah ke všem oblastem výtvarné kultury a umění.

Základní studium I. stupně

Žák 1. + 2. ročníku

- uplatňuje představivost a fantazii, výtvarné citění a vyjadřování při spontánních výtvarných hrách, na které umí reagovat
- pracuje se smyslovými podněty, rozliší rozdíl mezi povrchy, tvary, zvuky, chutěmi, emočními stavy a vyjádří je ve výtvarných etudách a intuitivně používá prvky výtvarného jazyka (bod, linie, barva, tvar, ...)
- zná základní výtvarné prostředky, materiály a techniky v kresbě, malbě, grafice, modelování a prostorovém vytváření
- spolupracuje s ostatními spolužáky
- pojmenuje výtvarné prvky ve svém okolí
- rozliší ilustraci, obraz a sochu

Žák 3. + 4. ročníku

- na základě pozorování světa kolem sebe, společnosti a přírody výtvarně zaznamená své pocity, zážitky a představy
- na základě odezírané skutečnosti ztvárňuje viděnou realitu (kresba, malba, modelování)
- přetváří do výtvarné podoby smyslové podněty
- svým výtvarným zásahem do okolí změny a přetvoří okolní realitu
- pracuje s podněty z oblasti fantazie
- pracuje s obrazotvornými prvky výtvarného jazyka plošného i prostorového vyjadřování (bod, linie, plocha, barva, tvar, světlo, stín...)
- na základě zkušeností zvyšuje svoji technickou zdatnost při práci s materiály a nástroji
- komunikuje a spolupracuje v rámci výuky s ostatními spolužáky i s vyučujícím
- vyjmenuje a vysvětlí rozdíly u jednoduchých výtvarných pojmů (např. plošná a prostorová tvorba, kresba, malba, modelování...)
- zná a ví, kde se nachází kulturní památky, galerie a muzea v místě bydliště

Žák 5. + 6. ročníku

- aktivně používá prvky výtvarného jazyka (bod, linie, plocha, barva, tvar, světlo, stín...) a využívá jejich vlastností a vztahů v plošné a prostorové tvorbě (kontrast, harmonie, shoda, podobnost, opakování, rytmus, pohyb, struktura, proměna v čase...)
- zpracuje dané téma aktivně ve spolupráci s učitelem, společně s ním nachází různé

vyjadřovací prostředky a začíná uvažovat o své volbě výtvarných prostředků k osobnímu výtvarnému projevu

- chápe logické návaznosti úkolů a souvislostí
- ovládá základní techniky plošného i prostorového vyjadřování, pracuje s různými postupy klasickými i současnými, včetně akčních činností
- využívá různých inspiračních zdrojů (realita, fantazie, umění) a uplatňuje souvislosti s dříve získanými zkušenostmi pro ztvárnění své představy, kombinuje techniky a experimentuje s výtvarnou formou
- dodržuje kulturní normy chování, posuzuje míru svých schopností a využívá ji ve svém výtvarném projevu
- pracuje samostatně i ve skupině, přijímá a analyzuje odlišnosti výtvarného vyjadřování svých spolužáků a prezentuje svůj názor
- pojmenuje projevy výtvarné kultury, která ho obklopuje a dá do souvislostí výtvarné umění s jinými oblastmi života a kultury (hudba, divadlo, reklama, design...)

Žák 7. ročníku

- ke své tvorbě přistupuje poznáváním a sebepoznáváním
- dokáže si stanovit dílčí cíle, které realizuje na základě svých individuálních schopností
- pozná a vědomě pracuje s obrazotvornými prvky plošného i prostorového vyjádření (bod, linie, tvar, barva, objem, plocha, prostor, textura...), jejich vlastnosti a vztahy (shoda, podobnost, kontrast, opakování, rytmus, dynamika, struktura, pohyb...) dokáže porovnat a zhodnotit jejich účinky
- ve své tvorbě se inspirovat fantazií i realitou, vnímá smyslové podněty, které vědomě převádí do vizuální formy prostřednictvím výtvarného jazyka
- proměňuje běžné v neobvyklé a svým výtvarným vstupem vytváří novou proměněnou realitu
- komponuje tvary, prostor a barevnost
- umí pojmenovat klasické i moderní techniky a materiály, využívá je při vizuálně obrazném sdělení, prostorových činnostech včetně objektové a akční tvorby
- rozezná a zařadí typické projevy hlavních epoch uměleckého vývoje, používá základní výtvarné pojmy, zajímá se o současné naše i světové výtvarné umění, navštěvuje galerie a muzea
- respektuje odlišné výtvarné názory, na základě individuálních zkušeností a společných diskusí hledá vlastní výtvarný názor

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- pozná a vědomě pracuje s obrazotvornými prvky plošného i prostorového vyjádření (bod, linie, tvar, barva, objem, plocha, prostor, textura...) jejich vlastnosti a vztahy dokáže porovnat a zhodnotit jejich účinky
- ve své tvorbě se inspirovat fantazií i realitou, vnímá smyslové podněty, které vědomě převádí do vizuální formy prostřednictvím výtvarného jazyka
- proměňuje běžné v neobvyklé a svým výtvarným vstupem vytváří novou proměněnou realitu
- komponuje tvary, prostor a barevnost
- pojmenuje klasické i moderní techniky a materiály, využívá je při vizuálně obrazném sdělení, prostorových činnostech včetně objektové a akční tvorby
- rozezná a zařadí typické projevy hlavních epoch uměleckého vývoje, používá základní výtvarné pojmy, zajímá se o současné naše i světové umění, navštěvuje galerie a muzea
- respektuje odlišné výtvarné názory, na základě individuálních zkušeností a společných diskusí hledá vlastní výtvarný názor

Žák 1. + 2. ročníku

- dokáže přiměřeně svému věku zobrazit realitu prostřednictvím plošné i prostorové tvorby
- vědomě komponuje prvky do daného formátu a umí používat barevnou škálu v plném rozsahu
- přiměřeně svému věku používá perspektivní zkratku a proporce zobrazovaného
- rozvíjí výtvarné cítění, vidění a vyjadřování a prožívání vnitřního i vnějšího světa
- umí vyhledávat, třídit, zpracovávat a využívat potřebné informace z různých zdrojů
- pro svou výtvarnou práci
- komponuje prostor a vztahy prvků v něm, umí využít experimentu
- utváří si vlastní výtvarné názory a porovnává různá hlediska
- zajímá se o vyjadřovací prostředky současného umění
- dokáže prezentovat výsledky práce skupiny i své vlastní
- má přehled o hlavních rysech historického vývoje uměleckých slohů a směrů

Žák 3.+4. ročníku

- zvolí vlastní téma ve volné tvorbě a jeho obsah dokáže interpretovat osobitou výtvarnou formou
- pracuje s vizuálními znaky a symboly, využívá analýzu, syntézu, parafrázi, posuny významu, abstrahování, rozlišuje a propojuje obsah a formu
- hledá náměty k vlastní práci z oblasti současného života, umění, kultury a vědy, zkoumá je z různých úhlů a je schopen konceptuálního myšlení z hlediska různých souvislostí
- zná obrazotvorné prvky plošného i prostorového vyjádření a jejich vlastnosti a dokáže je spojit do složitějších kompozičních vztahů
- orientuje se v historickém vývoji uměleckých slohů a směrů
- zajímá se o vyjadřovací prostředky současného výtvarného umění, vnímá je v širších souvislostech a inspiruje se jimi
- prezentuje a obhájí vlastní výtvarné názory a práce, respektuje názory a práci druhých
- individuálně navštěvuje galerie a muzea

7. VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Výuka je zaměřena na taneční techniky vycházející ze scénického pojetí tance. V hodinách je rozvíjena tělesná citlivost, fyziologické dispozice, vnímání hudby a tanečnost, jsou pěstovány zdravé pohybové návyky, základy tanečních technik a disciplína. Cílem výuky je zprostředkovat prožitek z pohybu, inspirovat k vlastní tanečnímu pohybu, vychovat zasvěcené diváky schopné hodnotit taneční produkce. Tanec jako neverbální vyjadřovací prostředek podporuje a rozvíjí komunikační schopnosti. Při společné práci tanečníků v souboru jsou posilovány další sociální dovednosti, které jsou využitelné pro zapojení se do kolektivu i v jiných oblastech života.

7.1. Studijní zaměření - Scénický tanec

Studijní zaměření Scénický tanec je koncipováno tak, aby žák získával dovednosti a znalosti

- svém těle a jeho fyziologických možnostech
- o různých stylech scénického tance
- o tanečních technikách
- o vyjádření se pohybem, o improvizaci
- o vnímání hudby
- o spolupráci v souboru

Učební osnovy jsou nastaveny tak, aby každý žák získal odborné vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle jeho individuálních schopností a zájmů v různých oblastech:

- jako člen amatérského souboru
- jako tvůrce kratších choreografií
- při přijímacích zkouškách na obory s pedagogickým zaměřením
- při přijímacích zkouškách ke studiu na konzervatoře nebo VŠ

Podmínky pro studium: Hodiny probíhají v tanečním sále vybaveném podlahovou krytinou artefol, zrcadly, baletními tyčemi, pomůckami a Orffovým instrumentárem, gymnastickým běhounem, audio a video technikou. Nedílnou součástí výuky je spolupráce s korepetitorem.

7.1.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu	ROČNÍK													
	PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Taneční příprava (TP)	1	1												
Scénický tanec			1	1	2	3	3	3	3	2	2	2	2	2
Taneční praxe			1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2
Týdenní minimální hodinová dotace	1	1	2	2	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4

PS = přípravné studium

- Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci

Studium pro dospělé je realizováno společně s výukou základního studia II. stupně na základě individuálního vzdělávacího plánu pro určitou skupinu.

Týdenní minimální hodinová dotace činí 4 vyučovací hodiny.

7.1.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu - Taneční příprava (TP)

V počátcích studia jsou rozvíjeny vrozené pohybové schopnosti a spontánní taneční projev. Děti se učí vnímat prostor a orientovat se v něm. Hravými činnostmi a přípravnými cvičeními získávají návyk správného držení těla, zvyšují kloubní ohebnost a svalovou citlivost. Prostřednictvím hudebních her je probouzeno hudební a rytmické cítění a improvizacemi pohybová fantazie.

Přípravné studium

Žák přípravného (1. až 2.) ročníku

- pojmenuje jednotlivé části těla – páteř, hlava, nohy, ruce, ramena, ruce, dlaně, prsty, boky, nohy, kolena, špičky, paty
- za pomoci učitele předvede elementární cviky v přízemních polohách
- rozlišuje tempo běhu a chůze, základní dynamiku, výšku a barvu tónů
- dokáže vytleskat tři a čtyř slabičné slovní rytmy
- rozlišuje předtaktí, frázi a závěr a vnímá hudební doprovod jako součást všech pohybových vazeb
- rozliší a umí vyjádřit pohybem durovou a mollovou tóninu
- pohybuje se po různých prostorových dráhách vyznačených náčiním
- využívá principy správného držení těla v základních polohách v pohybu po prostoru
- je schopný bezprostředního improvizovaného tanečního projevu
- spolupracuje se spolužáky v tanečních hrách

7.1.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Scénický tanec

Předmět Scénický tanec navazuje na taneční přípravku. Je vyučován ve všech ročnících na I. a II. stupni a čerpá z několika stylů scénického tance, zařazených v průběhu studia podle věku a schopností žáků. V nižších ročnících hodiny obsahují taneční gymnastiku, klasický tanec a lidový tanec. Hudebnost je rozvíjena tanečními hrami s využitím Orffova instrumentáře a zpěvem, kterým je tanec doprovázen. Náplní hodin jsou také hry s náčiním a s rekvizitou a cvičení obratnosti. Různě tematicky zaměřená improvizace podněcuje fantazii a vnímavost a vede žáky k vlastní tvořivosti. Ve vyšších ročnících je součástí hodin Scénického tance klasický tanec i metodou Borise Kneiseffa, techniky Contemporary Dance, Jazz Dance a muzikálový tanec, základní akrobatické prvky a kontaktní improvizace.

Obsahem předmětu Scénický tanec jsou v základním studiu I. stupně tyto vyučovací činnosti:

➤ Klasický tanec

Trénink klasického tance pěstuje disciplínu a smysl pro styl pohybu. Zdokonaluje pohybovou koordinaci a vyžaduje čistou taneční formu s ohledem na fyziologické dispozice žáků.

Seznamuje žáky s elementárními cviky, zvyšuje vytočení v kyčelním kloubu, upevňuje návyk vznosného držení trupu, vypracovává lehký skok a pohyb paží. Hodiny se skládají z exercices u tyče, na volnosti, adagia, allegra a jednoduchých variací. Zvládnutí základů klasického tance patří k důležitým znalostem tanečníka zaměřeného na scénický tanec.

➤ **Současný tanec**

Čerpá z moderních tanečních stylů (z Contemporary Dance). Žáci se učí vnímat vnitřní a vnější tělesný prostor a zvládat pohyb v odlišných kvalitách. Podle zájmu žáků a své specializace, učitel vybírá nejvhodnější taneční techniku, která je metodicky uspořádaná, např.: techniky Limón, Horton a Graham nebo Release, Forsythe, Cunningham.

➤ **Lidový tanec**

Náplní předmětu, který je zařazován v nižších ročnících, se žáci naučí základy českých a moravských tanců i tanců jiných národů. Tyto tance zprostředkovávají přirozenou radost z pohybu, učí hospodařit s dechem, rozvíjí vnímání prostoru, partnera a kolektivu. Choreografie jsou vytvářeny stylizací lidových prvků.

V základním studiu II. stupně přistupuje k již výše uvedeným vyučovacím činnostem:

➤ **Jazz Dance**

V hodinách vyšších ročníků je prohlubováno hudební cítění žáků charakteristické pro jazzovou hudbu. Ostrost a přesnost pohybů vypracováváme izolovanými pohyby jednotlivých částí těla a dále v různých rytmických obměnách a v koordinačních cvičeních. Z tohoto stylu, z Jazz Dance, vycházejí choreografie muzikálového charakteru.

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- samostatně předvede zadaný pohybový úkol - krátké cvičení na zemi i ve stoji
- dodržuje principy správného držení těla ve cvičeních a v pohybu v prostoru
- zapojuje pravidelné dýchání do cvičení v přízemních polohách, ve stoji i v prostoru
- pohybuje se samostatně po kruhu po osmičce, po diagonále a vlnovce
- zvládá přenášení váhy v taneční chůzi a běh z přepadu
- rozlišuje charakteristické tempo a rytmus běhu, chůze a poskočného kroku a dokáže je pohybem vyjádřit
- zvládá základní prostorovou orientaci

Žák 2. ročníku

- uplatňuje zásady držení těla a funkčně zapojuje dýchání ve cvičeních a tanečních variacích
- provádí pohyby izolovaně v jednotlivých částech těla
- zvládá cvičení na zemi a ve stoji na uvědomění si postavení pánve
- je schopný koordinovat pohyb paží v pohybu na místě i v prostoru
- zvládá rytmická cvičení v základních metrech a tečkovaný rytmus
- vnímá prostorové vztahy ve skupině
- vnímá partnera a dokáže předvést krátkou pohybovou vazbu ve cvičení ve dvojici

Žák 3. ročníku

- vědomě užívá správné držení těla a vytažení v ose vzhůru v pohybu po prostoru
- předvede samostatně rozsahová cvičení na zemi
- zvládá cviky klasického tance v postavení čelem k tyči a přípravné a 1. port de bras en face

- na volnosti
- rozlišuje principy pohybů v klasickém a lidovém tanci
- předvede cviky obratnosti, jako jsou kotoul v roznožení, přemet stranou a most z lehu

Žák 4. ročníku

- rozeznává charakteristické principy vyučovaných tanečních technik a dokáže se koncentrovat na rozdílnou formu práce v hodině
- zvládá pohyb vzad v chůzi a v běhu a vnímá prostorové vztahy
- zvládá cviky klasického tance ve 2. nácvikové formě bokem k tyči a základní allegro čelem k tyči a v 1. nácvikové formě v postavení en face na volnosti
- ve cvičení ve stoji pracuje s těžištěm těla a rozložení váhy těla
- rozlišuje skoky do výšky a do dálky po diagonále
- předvede výpady do všech směrů a švihový a vedený pohyb paží ve stoji

Žák 5. ročníku

- provádí cvičení na zemi a uvědomuje si proudění energie v těle
- předvede vazbu cviků ve stoji s vědomím vnitřního prostoru těla, uvědomuje si protitahy a svými slovy je popíše
- předvede kyvadlové svihy nohou ve stoji
- zvládá techniku skoku a pracuje s postavením pánve
- zvládá přípravná cvičení pro rotaci
- orientuje se v základní terminologii dané techniky

Žák 6. ročníku

- vědomě pracuje s centrálním těžištěm těla v pohybu po prostoru
- interpretuje delší variace s plynulými přechody z poloh ve stoji na zem
- koordinuje pohyb paží v pohybu z místa a skocích
- předvede rolování trupu a paží s vědomím high pointu a pád trupu a svihy paží ze suspension
- předvede jazzovou trojkročku a low kick

Žák 7. ročníku

- zvládá cviky klasického tance metodou B. Kneiseffa na zádech i na břiše a předvede pózu s nohou v poloze sur le cou de pied bokem k tyči.
- předvede kombinaci velkých skoků a vazebných prvků po diagonále.
- využívá základních znalostí fyziologie těla, rozvíjí pohyb do svého maxima a pracuje na detailu.
- zvládá jednoduché obraty a otáčky na místě z paralelních i vytočených pozic nohou v preparacích.

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- zvládá cviky klasického tance metodou B. Kneiseffa na zádech i na břiše a předvede pózu s nohou v poloze sur le cou de pied bokem k tyči
- předvede kombinaci velkých skoků a vazebných prvků po diagonále
- využívá základních znalostí fyziologie těla, rozvíjí pohyb do svého maxima a pracuje na detailu
- zvládá jednoduché obraty a otáčky na místě z paralelních i vytočených pozic nohou v preparacích

Žák 1. ročníku

- analyzuje pohyb v různých prostorových rovinách a svými slovy je popíše
- předvede prvky klasického tance v postavení na volnosti v épaulements a pózy na 90°
- koordinuje kyvadlový pohyb paží s chůzí a cvałem
- samostatně provádí stretching a relaxační cviky
- zvládá přípravná cvičení pro kontakt s váhou těla partnera

Žák 2. ročníku

- je schopný využít poznatky o anatomii těla a aplikuje je v samostatných rozechřívacích cvičeních
- předvede zadanou pohybovou vazbu v různých dynamických odstínech a se změnami timingu
- předvede prvky ve vyšší obtížnosti: násobený obraty, výdrže ve velkých pózách, skoky v obratu
- vědomě pracuje s osou těla a zvládá základní pózy mimo vertikální osu

Žák 3. ročníku

- provádí pohyby ve svém maximálním rozsahu a dbá na pohybový detail
- předvede rolování trupu a paží v pohybu po prostoru a skoky se zavěšením trupu
- provádí obraty s klonem trupu
- zvládá práci s tělesným kontaktem a váhou těla partnera

Žák 4. ročníku

- analyzuje proudění energie v těle, protitahy, vnitřní a vnější tělesný prostor, rozložení váhy v těle a vědomě s nimi pracuje

7.1.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Taneční praxe

Taneční praxí žáci získávají a rozvíjejí své interpretační dovednosti. V tanečních variacích a choreografických kompozicích uplatňují techniku získanou v předmětu scénický tanec. Hledají individuální způsob pohybového vyjadřování a snaží se o pravdivé zprostředkování obsahu choreografií. Žáci mají možnost podílet se na tvorbě choreografií a diskutovat o společné práci. Rozvíjí individuální interpretační schopnosti, výraz a vztahy ve skupině. Umožňuje vlastní tvorbu kratších choreografických děl, která vychází z improvizace s využitím specifických prvků dané techniky. Žáci se mohou podílet na skladbě repertoáru a návrzích kostýmů. Přátelská atmosféra v mnohaletém kolektivu vytváří podmínky, díky kterým žáci získávají sebedůvěru pro zdravé prosazení se.

Výuku je možno organizovat společně pro žáky I. a II. stupně základního studia a studia pro dospělé.

Žák 1. ročníku

- zvládá práci ve skupině a vnímá taneční projev svůj a svých spolužáků
- zvládá prezentaci společného vystoupení před publikem
- uplatňuje vlastní tvořivost při ztvárňování témat improvizace
- vlastními slovy zhodnotí svůj taneční projev a provedení

Žák 2. ročníku

- je schopen samostatně interpretovat zadanou pohybovou variaci
- dokáže samostatně pohybem vyjádřit náladu hudební předlohy v krátké improvizaci
- reaguje na dynamické odstíny v hudbě pp, p, mf, f, ff a dokáže pohybem ztvárnit crescendo-decrescendo

Žák 3. ročníku

- dokáže využívat získanou taneční techniku a principy pohybu v improvizacích i zadaných tanečních variacích
- dovede tanečně ztvárnit krátkou hudební skladbu a prezentuje ji před spolužáky
- zhodnotí taneční projev svůj i celé skupiny a diskutuje o něm

Žák 4. ročníku

- zapojuje výraz v pohybu a snaží se o naplnění obsahu choreografie
- v tanečních variacích využívá dovednosti získané v technických cvičeních
- přispívá svými nápady a podílí se na tvorbě kompozice choreografií

Žák 5. ročníku

- v improvizaci reaguje na rytmus a dynamiku hudby různou kvalitou pohybu
- hodnotí zvládnutí taneční techniky a celkový výraz svého projevu a poznatky využije k odstraňování nedostatků

Žák 6. ročníku

- dokáže sestavit vlastní taneční drobnou variaci, vybere tempo a rytmus a doplní je vhodnými tanečními prvky
- provádí improvizální hry na téma
- dokáže analyzovat shlédnuté taneční dílo profesionálních umělců, popíše děj, rozpozná taneční techniku, vyjádří svůj názor a celkový dojem z představení

Žák 7. ročníku

- podílí se na tvorbě choreografií pro své absolventské představení
- aktivně spolupracuje ve skupině, vyjadřuje se k výběru obsahu choreografie, hudebního doprovodu a kostýmu
- v interpretaci uplatňuje taneční techniku a snaží se udržet výrazovou linii choreografie a diskutuje o výkonu

Žák přípravného (0.) ročníku

- podílí se na tvorbě choreografií pro své absolventské představení
- aktivně spolupracuje ve skupině, vyjadřuje se k výběru obsahu choreografie, hudebního doprovodu a kostýmu

- v interpretaci uplatňuje taneční techniku a snaží se udržet výrazovou linii choreografie a diskutuje o výkonu

Žák 1. ročníku

- veřejně prezentuje choreografie, rychle se přizpůsobuje prostorovým podmínkám a cítí zodpovědnost za výkon celé skupiny
- interpretuje taneční variaci se specifiky, která jsou dána zvolenou technikou
- je schopen tančit s prožitkem a procítěným výrazem

Žák 2. ročníku

- zasvěceně diskutuje o výkonu svém i celé skupiny v rámci tanečního vystoupení i jeho přípravy. Užívá odborné názvosloví
- analyzuje hudební doprovod, dokáže rozlišovat různé hudební styly a v improvizaci hledá vhodné vyjadřovací prostředky

Žák 3. ročníku

- improvizuje s partnerem
- ve svém tanečním projevu uplatňuje osobité výrazové prostředky a je schopen udržet výrazovou linii choreografie

Žák 4. ročníku

- individuálně nebo ve skupině se podílí na tvorbě absolventské choreografie a jejím scénickém ztvárnění
- využívá v choreografii principy improvizace a plynule přechází do kontaktní improvizace

8. VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ DRAMATICKÉHO OBORU

Literárně dramatický obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje prostřednictvím tvořivých činností (mluvních, hereckých pohybových, hudebních, výtvarných) rozvíjet umělecké vlohy žáky směrem k divadelnímu a slovesnému projevu. Stává se tak významným nástrojem rozvoje sociability žáků (schopnosti vnímat druhé, vnímat motivace jejich jednání a prostřednictvím vstupu do rolí řešit různé sociální situace), jejich emocionálního rozvoje a schopnosti sebepoznání a sebekontroly.

Vzdělání získané v literárně dramatickém oboru žáci mohou využít v těch oblastech lidské činnosti, ve kterých se uplatní nezbytné specifické komunikační dovednosti a vysoká míra empatie.

8.1. Studijní zaměření – Kreativní dramatika

8.1.1. Učební plán

Název vyučovacího předmětu	ROČNÍK													
	PS		I. STUPEŇ							II. STUPEŇ				
	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.
Dramatická průprava (DP)	1	2												
Kreativní dramatika			2	2	2	3	3	3	3					
Divadelní tvorba										3	3	3	3	3
Týdenní minimální hodinová dotace	1	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3

PS = přípravné studium

➤ Ředitel školy může v opodstatněném případě navýšit minimální hodinovou dotaci

Studium pro dospělé je realizováno společně s výukou základního studia II. stupně na základě individuálního vzdělávacího plánu pro určitou skupinu.

Týdenní minimální hodinová dotace činí 3 vyučovací hodiny v týdnu.

8.1.2. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Dramatická příprava (DP)

Přípravné studium

Žák 1. ročníku

- zvládá základní pravidla dramatické hry, tj. schopnost aktivně se zúčastnit společenské hry
- samostatně rozpozná, procítí a řeší sociální situace mezilidského styku, rozvíjí tím svoji sociabilitu

Žák 2. ročníku

- dosahuje individuálního zlepšení v oblasti rytmického cítění; zvládá tedy pohybem, zvukem či slovem jednoduchý rytmus a dynamiku
- seznamuje se základy mluveného projevu
- zvládá dle svých dispozic zátěžové situace při „otevřené hodině“, jež demonstruje ukázkovou hodinu širší veřejnosti (rodičům, pedagogickému sboru, přátelům, atd.)

8.1.3. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Kreativní dramatika

Základním principem uplatňovaným ve výuce je dramatická hra, která pracuje s výrazovými prostředky dalších druhů umění (výtvarného, hudebního, tanečního a literárního) v jejich vzájemném propojení. Při respektování jejich specifických vyjadřovacích možností je využitelná pro výsledné dramatické sdělení. Rozvíjí tak žakovu schopnost vnímat, vytvářet a sdělovat v čase a prostoru lidské vztahy a jednání.

Obsahem předmětu Kreativní dramatika jsou tyto vyučovací činnosti:

- **Dramatika a slovesnost**
- **Práce v souboru**
- **Přednes**

Základní studium I. stupně

Žák 1. ročníku

- uvědomuje si prostřednictvím jednoduché pohybové hry své partnery v prostoru a dokáže na ně reagovat
- uvědomuje si základy správného držení těla
- uplatňuje zvládnuté mluvní dovednosti v jednoduché akci
- v jednoduchých artikulačních cvičeních a říkadlech pěstuje rytmičnost a melodičnost řeči, vyslovování všech hlásek či měkký hlasový začátek
- získává schopnost navazování kontaktu s ostatními spolužáky; aktivně a soustředěně se účastní na společné hře, a spolupracuje s nimi jako s partnery

2. ročníku

- zvládá jednoduchou partnerskou hru se zástupným textem i se zástupnou rekvizitou
- dokáže zpracovat jednoduchou zadanou etudu nebo dramatizaci a zachovává její formu při výměně rolí
- dokáže koordinovat jednoduchý rytmický pohyb se zvukem
- uplatňuje dosažené pohybové dovednosti v jednoduché dramatické akci
- uplatňuje dosažené mluvní dovednosti v individuálním či kolektivním přednesu
- dokáže samostatně prezentovat jednoduché slovní vyjádření
- plně se koncentruje na svůj úkol v jednoduchém ději v kolektivní ukázce

3. ročníku

- zvládne zpracovat jednoduchý dramatický děj v etudě, uvědomuje si svoji roli a úkol v příběhu a podle toho také jedná
- dokáže zpracovat jednoduché charakterizace přidělených rolí
- prohlubuje si zásady správného používání dechu
- vědomě usiluje o správné držení těla
- správně vnímá prostorové cítění – prostorové vztahy, rychlá formace v prostoru se změnou rytmu

4. ročníku

- dokáže se zhostit v kolektivní improvizaci jednoduché dramatické situace s možností rozhodnout svým jednáním její řešení
- rozeznává základní principy stavby jednoduchého dramatického tvaru
- naváže v jednoduchých cvičeních a etudách kontakt s partnerem a vyjádří vztah k němu
- dále pak dokáže vést dialog s předmětem jako partnerem
- upevňuje správné technické návyky v mluvním projevu
- dokáže vyjádřit jednoduché podtexty (jeho možnosti různých výkladů), prohlubuje tím práci na textu
- respektuje základní výrazové prvky přednesu a pracuje s nimi

5. ročníku

- umí samostatně vyjádřit námět v dramatické etudě
- prezentuje etudu pravdivým jednáním; vhodně kontaktuje partnera a vyjadřuje vztah k prostředí s ohledem na prvotní úkol svěřené postavy
- pracuje s jednoduchou slovní improvizací
- oboznámí se s technikou psaní jednoduchého scénáře
- upevňuje si správné technické návyky v mluvním projevu ve výrazových variantách
- zvládá pohybová cvičení na ovládání osy, těžiště, cvičení s předmětem či tanec
- logicky zpracuje myšlenku autora textu a obohatí ji o vlastní interpretační postoj
- uvědoměle používá a pracuje se základními výrazovými prvky přednesu

6. ročníku

- aktivně se podílí na přípravě a realizaci určitého jevištního tvaru
- dosahuje jisté úrovně kultivované přirozenosti při plnění svého úkolu v dramatické praxi
- vědomě uplatňuje v pohybových dramatických improvizacích na daný hudební námět prostorové, rytmické a dynamické cítění
- umí vést jednoduchou mluvní rozcvičku, vědomě pracuje s nabytými odbornými mluvními dovednostmi

7. ročníku

- využívá vhodné pohybové, hudební a taneční prvky, umí zacházet s rekvizitou či loutkou

- apod. při interpretaci vybrané předlohy, vlastní tvorbě či interpretaci
- vystaví a realizuje vlastní námět s využitím různorodých vyjadřovacích prostředků (slovo, pohyb, gesta, mimika, rekvizita, loutka aj.)
- zpracuje písemně drobný jevištní tvar (etuda, improvizace) a s využitím dramatických či loutkářských prostředků jej realizuje individuálně nebo ve skupině
- komunikuje prostřednictvím dramatického jednání (verbálního i neverbálního)
- dokáže vyjádřit své myšlenky a emoce
- orientuje se v základních pojmech tvůrčího psaní
- rozpozná, kdy hraní vychází z přirozeného a v rámci daného žánru pravdivého jednání a z komunikace a spolupráce s partnerem
- tvoří ve spolupráci s ostatními krátké literární nebo dramatické tvary
- využívá divadelní výrazové prostředky a prvky divadelního jazyka při společné realizaci dramatického tvaru, přijme svou roli při jeho realizaci
- prostřednictvím individuální i skupinové tvorby se seznamuje s vhodnými uměleckými díly a vybraná díla dává do souvislostí
- zhodnotí na základě získaných vědomostí i dovedností dramatické a literární dílo
- reflektuje práci druhých a zhodnotí ji; přijímá kritiku vlastní práce, naslouchá ostatním, respektuje je

8.1.4. Učební osnovy vyučovacího předmětu – Divadelní tvorba

Obsahem předmětu Divadelní tvorba jsou tyto vyučovací činnosti:

- **Dramatická tvorba**
- **Práce v souboru**
- **Přednes**

Základní studium II. stupně

Žák přípravného (0.) ročníku

- orientuje se v divadelních výrazových prostředcích
- pracuje se slovní a pohybovou improvizací
- aktivně se podílí na přípravě a realizaci určeného jevištního tvaru

Žák 1. ročníku

- rozvíjí svoji představivost, fantazii, správné rytmické cítění a rytmickou paměť
- uvědomuje si základní výrazové prvky přednesu jako prostředku pro sdělování
- vědomě uplatňuje v mluvním projevu správné technické dovednosti
- ovládá techniku jednoduchého fyzického jednání na vnější a vnitřní podněty
- užívá při hereckém vyjádření jednoduchý podtext
- v improvizacích a etudách zaměřených k rozvíjení představivosti a fantazie dosáhne v různých variantách pravdivého a výrazného zveřejnění
- umí přizpůsobit své jednání změně zadaných okolností
- pohybově rytmicky reaguje na podněty literární, hudební a výtvarné a pokouší se o stylizovaný projev
- v kolektivní dramaturgické, režijní, výtvarné spolupráci realizuje pod vedením pedagoga ucelený dramatický tvar
- dokáže zaujmout kritické stanovisko k herecké složce zhlédnutého divadelního představení, televizní inscenace, rozhlasové hry, filmu, apod.

- vědomě používá mimoslovní prostředky přednesu
- správně pracuje s dramatickou pauzou
- interpretuje autorský text

Žák 2. ročníku

- přenáší principy práce s imaginárními předměty do práce s rekvizitou, vnímá předměty jako partnery v prostoru
- dokáže jednáním mimoslovními prostředky (pohybem, zvukem) vyjádřit vztah k partnerovi a daným okolnostem
- interpretuje jednoduchý dialog ve variantách (obměny času, nálad) a některý z nich vědomě fixuje
- zvládne pravdivě jednat ve vývoji dramatické postavy, která by mu měla být svým charakterem přiměřená
- v kolektivní dramaturgické, režijní, výtvarné spolupráci realizuje pod vedením pedagoga ucelený dramatický tvar
- zvládne stylizovaný projev
- rozlišuje jednotlivé složky dramatického díla (text, režie, scéna, atd.) a chápe, jak ovlivňují práci herce
- pronáší bez přípravy krátké sdělení; vede dialog na dané téma s uplatněním vyjadřovací techniky

Žák 3. ročníku

- zvládá složitější koordinační cvičení
- rozšiřuje svůj pohybově mluvní dynamický stereotyp směrem k typu - charakteru
- v improvizaci či etudě udrží ve svém jednání zadaný typ – charakter
- provede krátkou improvizaci v různých dramatických žánrech (drama, komedie, groteska, apod.)
- zvládne dramatický dialog jako vyšší formu vyjádření vztahu s využitím divadelních výrazových prostředků
- umí samostatně zhodnotit vyslechnutý přednes či samostatně nastuduje osobně zvolený text z oblasti poezie, prózy či z dramatické literatury
- zvládá principy stylizace, umí se podřídit jiným pedagogicko – režijním přístupům a požadavkům
- v kolektivní dramaturgické, režijní, výtvarné spolupráci realizuje pod vedením pedagoga ucelený dramatický tvar

Žák 4. ročníku

- samostatně vybere vhodnou předlohu pro individuální tvorbu (poezie, próza, dramatický text, námět, téma) a osobitým způsobem ji realizuje (např. přednes, herecký výstup, pohybový výstup, výstup s loutkou, literární zpracování)
- vytváří náročnější texty propracované z hlediska sdělnosti obsahu, tématu, použité formy, stylu a žánru, uplatňuje výrazové prostředky jak dokumentární slovesnosti, tak i vybraných literárních žánrů a autorsky s nimi pracuje
- vědomě používá základní výrazové prostředky pro sdělování, vytvoří charakter postavy, zvládne vědomou stylizaci v daném žánru
- uvědomuje si a uplatňuje zákonitosti výstavby dramatického tvaru
- aktivně a poučeně se podílí na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace (scénografie – dramaturgie, scénická hudba, režie, výběr vhodných rekvizit, loutek, apod.)
- dokáže improvizovat ve dvojicích, ve skupině, zabývá se náročnějšími cvičeními prostorového citění a základními cviky na vytváření a vyjádření imaginárního prostoru z techniky pantomimy

- uvádí vybrané dílo do socio kulturních souvislostí
- je schopen uchopit téma a použité prostředky
- hodnotí dramatické nebo literární dílo, včetně způsobu jeho provedení
- kriticky reflektuje a hodnotí práci svou i druhých, je schopen hluboké sebereflexe

9. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Výuka žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je zabezpečena v souladu se školským zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání a s vyhláškou č.73/2005 Sb., (§ 6 odst. 4) o vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

Škola je otevřena všem žákům se speciálními vzdělávacími potřebami (žákům se zdravotním postižením a zdravotním či sociálním znevýhodněním, kteří prokáží nezbytné předpoklady pro studium některého uměleckého oboru). Do této kategorie jsou žáci zařazováni ředitelem školy na doporučení odborného posudku pedagogicko-psychologické poradny (PPP) nebo speciálně pedagogického centra (SPC).

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami:

- jsou žáci, u kterých byly speciální vzdělávací potřeby zjištěny školským poradenským zařízením (pedagogicko-psychologickou poradnou nebo speciálně pedagogickým centrem).
- jsou dle přiměřeného rozsahu a závažnosti handicapu zařazeni do režimu speciálního vzdělávání - do výuky ZUŠ formou individuální nebo skupinové integrace. Skupinovou integrací se rozumí zřízení studijní skupiny pro žáky se zdravotním postižením, individuální integrace je realizována prostřednictvím tzv. individuálního vzdělávacího plánu. Žáci jsou vyučováni v souladu se ŠVP, ale individuální učební plány jsou přizpůsobeny potřebám žáka.
- realizují individuální studijní plán, který je svěbytný dokument - není součástí ŠVP, nýbrž součástí dokumentace žáka. Individuální vzdělávací plán je zapsán ve třídní knize, navržen učitelem a schválen ředitelem školy. Tento dokument musí mimo jiné obsahovat časové a obsahové rozvržení učiva, volbu pedagogických postupů, způsob hodnocení, úpravu konání závěrečných zkoušek, seznam kompenzačních, rehabilitačních a učebních pomůcek.
- jsou vyučováni na základě zkušenosti, specifických podmínek, speciálních metod a činnosti, nad rámec běžných individuálních pedagogických i organizačních opatření spojených se vzděláváním žáků stejného věku na školách běžného typu – např. zařazením předmětů speciálně pedagogické péče atd.
- využívají kompenzační, rehabilitační a speciální učební pomůcky, speciální učebnice a didaktický materiál, služby asistenta pedagoga, snížení počtu žáků ve třídě a jinou úpravu, která zohledňuje speciální potřeby žáka.
- mají stejnou hodinovou dotaci jako žáci zařazení do základního studia.

Vybavení naší školy bohužel nenabízí:

- bezbariérový přístup ani schodolez, což do značné míry omezuje všechny imobilní žáky
- vhodné sociální zařízení pro tělesně handicapované
- speciální zařízení umožňující prostorovou orientaci v budově školy

10. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Výuka žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je zabezpečena v souladu se školským zákonem č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání a s vyhláškou č.73/2005 Sb., o vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných.

Speciální vzdělávání mimořádně nadaných žáků a studentů se uskutečňuje pomocí podpůrných opatření, která jsou odlišná nebo jsou poskytována nad rámec individuálních pedagogických i organizačních opatření spojených se vzděláváním žáků stejného věku na školách běžného typu.

Výuka mimořádně nadaných jedinců zahrnuje:

- doporučení vyučujícího učitele žáka na základě prokazatelných a mimořádných studijních výsledků nebo na základě zjišťování mimořádného nadání žáka, které provádí klinický psycholog
- pro mimořádně nadané jedince neplatí učební osnovy školy, ale výuka dle individuálního plánu, který je navržen učitelem, zapsán ve třídní knize a schválen ředitelem školy. Individuální vzdělávací plán může být doplňován a upravován v průběhu školního roku.
- minimální hodinovou dotaci, která je stanovena pro učební plán s rozšířeným počtem vyučovacích hodin
- možnost kontrakce (absolvování více ročníků najednou)
- vytvoření odpovídajících podmínek pro maximální rozvoj talentu žáka
- širší uplatnění žáka při prezentaci školy v rámci národních i mezinárodních soutěží a přehlídek
- konzultace vyučujícího pedagoga s odborníky působícími na školách vyššího typu - konzervatoř, JAMU

Zařazení mimořádně nadaných žáků do výuky vyžaduje od učitelů náročnější přípravu na vyučování. Pedagogové připravují speciální individuální učební plán, který reflektuje typ a míru nadání každého jedince. Studentům zadávají náročné úkoly, velký důraz je kladen na samostatnost, která se projevuje tím, že žáci jsou schopni práce s nahrávkami i s jinými záznamy uměleckých děl. Učitelé je cílevědomě vedou k rovnému přístupu k méně nadaným spolužákům a k ochotě jim pomáhat.

11. HODNOCENÍ ŽÁKŮ

11.1. Obecné zásady hodnocení

- hodnocení žáků upravuje §3 vyhlášky č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání
- cílem hodnocení není samotná klasifikace, ale rozvoj osobnosti, motivace žáka a prohlubování uměleckého vnímání světa
- v průběžném hodnocení žáků se uplatňuje přiměřená pedagogická náročnost a pedagogický takt vůči každému jedinci dle jeho psychických i fyzických schopností
- v celkové klasifikaci musí být zohledněny všechny okolnosti, které mají jasný dopad na studijní výsledky žáka (dlouhodobé onemocnění, rodičovské spory, rozvod rodičů, úmrtí v rodině a pod.)
- v případě mimořádného nebo náhlého zhoršení prospěchu žáka je nutno ihned osobně informovat rodiče a probrat s nimi problém
- žáka klasifikujeme jenom v případě dostatečně probraného učiva
- všichni žáci jsou cíleně vedeni k sebehodnocení

11.2. Typy ověřování vědomostí u žáků a formy průběžného hodnocení

- soustavné sledování a průběžné slovní hodnocení výkonu žáka v každé vyučovací jednotce
- hodnocení domácí přípravy na výuku
- úroveň přípravy na veřejné vystupování a následná analýza veřejné prezentace
- konzultace s ostatními pedagogy při zjištění nestandardního nebo kolísavého výkonu žáka
- sledování výkonů žáků při třídních přehrávkách, koncertech, vystoupeních a soutěžích, ve výtvarném oboru při hodnocení výtvarných prací, při divadelním představení
- různé druhy zkoušek - písemné, ústní, závěrečné
- v individuální výuce musí být žák klasifikován minimálně jednou za měsíc (známkou nebo slovně)
- v HN musí být žák vyzkoušen alespoň dvakrát za každé klasifikační období

11.3. Kritéria klasifikace - jednotlivé úrovně klasifikace

1 - výborný

Žák je schopen samostatně interpretovat přiměřeně obtížnou skladbu, samostatné výtvarné tvorby, taneční vazby, herecké prezentace.

2 - chvalitebný

Žák je schopen za menší pomoci učitele samostatně interpretovat přiměřeně obtížnou skladbu, obrázek, tanec, scénku.

3 - uspokojivý

Žák s pomoci učitele interpretuje přiměřeně obtížnou skladbu, obrázek, tanec, scénku.

4 - neuspokojivý

Žák ani s pomoci učitele není schopen interpretovat přiměřeně obtížnou skladbu, obrázek, tanec, scénku.

11.4. Kritéria pro hodnocení žáků hudebního a literárně-dramatického oboru

- pedagog hodnotí zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci fyzických i psychických možností každého dítěte,
- pedagog vede žáka k analýze sebehodnocení (žák by měl rozeznat své nedostatky, dovednosti i schopnosti a hledat způsob nebo postup nápravy, čímž se rozvíjí jeho schopnost objektivně posoudit jak vlastní práci, tak i práci druhých)
- konkrétní způsob hodnocení je přizpůsoben individuálním schopnostem žáka
- hodnocení by mělo být pro žáka motivační a mělo by žákům poskytovat zpětnou vazbu
- hodnocením se rozvíjí schopnost žáka ocenit aktivity a výsledky svých spolužáků

11.5. Kritéria pro hodnocení žáků hudebního oboru v kolektivních předmětech

- umí své spolužáky povzbudit a motivovat
- umí zúročit naučenou látku
- má dobrou docházku do souboru
- nosí si noty, pilně pracuje a jeho práce vykazuje znaky růstu od minula
- pomáhá s organizací potřebných úkonů před zkouškou (příprava židlí, stojanů na noty atd.)
- při společné práci nevyrušuje své spoluhráče
- zbytečnými slovními poznámkami nevstupuje do zkoušky

11.6. Kritéria pro hodnocení žáků tanečního oboru

- hodnocení žáků v tanečním oboru musí být především motivující k další fyzické práci, protože hodnotíme takzvaně neměřitelné s citlivým přístupem k individuálním možnostem každého žáka
- vychází z očekávaných výstupů pro dané období (míra jejich dosažení, úplnost, přesnost, rychlost při dosahování těchto cílů). Jsou to především technika tance a provádění prvků, vnímání hudby, prostoru, interpretace, tvořivost a orientace v terminologii
- výkon ve sborovém tanci, rychlost při dosahování společného cíle, úroveň sociálních dovedností, míra snahy a aktivity, dřívější výkon žáka, výraz při ztvárnění tanečního úkolu, sólový tanec.
- slovní hodnocení je součástí každé vyučovací hodiny při plnění stanovených úkolů, při přípravách na vystoupení (generální zkouška, při rozboru záznamu tanečního výkonu, kdy je součástí hodnocení sebereflexe a vzájemné hodnocení žáků, které se skládá z hodnocení plnění dílčích úkolů, které postupně směřují ke splnění očekávaného výstupu pro dané období.

11.7. Kritéria pro hodnocení žáků výtvarného oboru

- žáci jsou hodnoceni ústně (slovně) v průběhu každé lekce a to z dílčích úkolů i po skončení konkrétního úkolu

- cílem průběžného individuálního hodnocení je především motivace žáků k další práci, k rozvíjení jejich schopností a tvořivosti
- učitel přistupuje k hodnocení výkonu žáků v závislosti na jejich individuálních schopnostech a možnostech, vychází ze samotné aktivity žáků a jejich tvůrčímu přístupu
- závěrečné hodnocení žáků zahrnuje průběžné hodnocení dílčích úkolů i celků z jednotlivých lekcí, úroveň dosažených vědomostí a dovedností, schopnost samostatné tvorby

11.8. Způsob hodnocení - podklady hodnocení

Podklady pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka získává učitel zejména:

- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
- sledováním výkonů žáka při třídních přehrávkách, koncertech, vystoupeních a soutěžích, ve výtvarném oboru při hodnocení výtvarných prací
- v HO při závěrečných a postupových zkouškách (pokud tak stanoví RVP)
- v hudební nauce kontrolními písemnými pracemi a ústním zkoušením
- učitel vždy citlivě poukazuje na klady a nedostatky hodnoceného projevu nebo práce, v HO vede evidenci o hodnocení žáka.

12. VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

Hlavní oblasti vlastního hodnocení školy jsou:

- podmínky ke vzdělávání,
- průběh vzdělávání,
- podpora školy žákům a studentům, spolupráce s rodiči, vliv vzájemných vztahů školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání,
- výsledky vzdělávání žáků a studentů,
- řízení školy, kvalita personální práce, kvalita dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků,
- úroveň výsledků práce školy, zejména vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům.

Informace pro vlastní hodnocení jsou čerpány z těchto zdrojů:

- pedagogická dokumentace (učební plány, osnovy apod.)
- ankety a dotazníky pro žáky, učitele a rodiče
- rozhovory s veřejností při prezentaci školy na veřejnosti (DOD, veřejné vystoupení žáků, slavnostní akce školy)
- výstupy z vlastní kontrolní a hospitační činnosti,
- pozorování,
- vnitřní statistické ukazatele (zájem o školu, úspěšnost přechodu žáků na vyšší stupeň školy, ocenění v soutěžích apod.)
- vyhodnocení projektů školy
- externí zdroje (materiály školských orgánů, úřadů práce, apod.)
- informace získané z jiných zdrojů (časopis Talent, Hudební rozhledy a jiná média)
- dlouhodobý záměr rozvoje vzdělávací soustavy ČR
- dlouhodobý záměr rozvoje vzdělávací soustavy JMK

13. PŘÍLOHA

Přehled o organizaci studia v závislosti na věku žáků nebo na zařazení v MŠ, ZŠ, SŠ, VŠ, pracující

Řádek	Studium	Přípravné studium		Základní studium I. stupně							Základní studium II. stupně					SPD
		1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	0.	1.	2.	3.	4.	
1.	Věk žáka	5	6	7	8	9	10	11	12	13	-	14	15	16	17	18 a starší
2.	Věk žáka	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19 a starší

SPD = studium pro dospělé

Věk žáka se posuzuje k 1.9. příslušného školního roku (podle řádku 1 a 2)

- Žák, který 1.9. daného školního roku dosáhne věku 5 let je zařazen do 1. ročníku přípravného studia
- Žák, který 1.9. daného školního roku dosáhne věku 6 let je zařazen do 2. ročníku přípravného studia
- Žák, který 1.9. daného školního roku dosáhne věku 7 let je zařazen do 1. ročníku základního studia I. stupně
- Žák, který 1.9. daného školního roku dosáhne věku 8-13 let je zařazen do takového ročníku základního studia I. stupně, který odpovídá jeho předpokládaným znalostem a dovednostem vzhledem k ŠVP
- Žák, který 1.9. daného školního roku dosáhne věku 14 let je zařazen buď do přípravného (0.) ročníku základního studia II. stupně, pokud v předchozích letech neabsolvoval I. stupeň základního studia ZUŠ odpovídajícího studijního zaměření a musí ve školním roce plnit vzdělávací obsah studia I. stupně - nebo je zařazen do 1. ročníku základního studia II. stupně
- Žák, který 1.9. daného školního roku dosáhne věku 15-17 let je zařazen buď do přípravného (0.) ročníku základního studia II. stupně, pokud v předchozích letech neabsolvoval I. stupeň základního studia ZUŠ odpovídajícího studijního zaměření a musí ve školním roce plnit vzdělávací obsah studia I. stupně - nebo je zařazen do takového ročníku základního studia II. stupně, který odpovídá jeho předpokládaným znalostem a dovednostem vzhledem k ŠVP
- Žák, který 1.9. daného školního roku dosáhne věku 18 let je zařazen 1. ročníku studia pro dospělé